

ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΜΗΛΙΩΝ

ΜΗΛΙΑΚΑ

ΤΟΜΟΣ Δ'

ΑΘΗΝΑ 1999

ΣΙΜΟΥ ΜΙΑΤ.ΣΥΜΕΩΝΙΑΗ

**ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ
ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΣΕ ΙΕΡΟΥΣ ΝΑΟΥΣ ΤΗΣ ΜΗΛΟΥ
ΚΑΙ ΜΙΑ ΥΠΟΘΕΣΗ ΚΑΤΑΠΑΤΗΣΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ**

Γιὰ τὴν ἱστορία τῶν ἱερῶν ναῶν τῆς Μήλου, Ἀνατολικοῦ καὶ Δυτικοῦ δόγματος, εἶναι γνωστὲς ἱκανὲς πληροφορίες. Περιέχονται στὰ βασικά ἔργα τῶν α) Ἰωσήφ Χατζιδάκη, «Ἱστορία τῆς Νήσου Μήλου», ἐν Ἀθήναις 1964 καὶ β) τοῦ Ζαφ. Ἀντ. Βάου, «Ναοὶ καὶ Ναῦδρια τῆς Μήλου», Ἀθήναι 1964. Τό δεύτερο μάλιστα, πέραν τῶν λεπτομερειῶν γιὰ ἕνα ἕκαστο ναό, περιλαμβάνει καὶ καταγραφή τοῦ συνόλου αὐτῶν καὶ τῶν ναῦδριων τῶν διάσπαρτων σ' ὁλόκληρο τό νησί. Πάρα ταῦτα, ἐξακολουθοῦν νά ὑπάρχουν ἀπορίες καὶ ἱστορικά προβλήματα γιὰ κάποιους ἀπό τοὺς ναοὺς αὐτοὺς, ὅπως λ.χ. γιὰ ὀνομασίες πού ἔφεραν κατὰ καιροὺς, γιὰ τὴν προέλευση τῶν ἀξιόλογων εἰκόνων πού τοὺς κοσμοῦν σήμερα, τὸν κοινοτικό ἢ ἰδιωτικό χαρακτῆρα τους κ.ἄ. ζητήματα, στὰ ὁποῖα καλεῖται νά δώσει ἀπαντήσεις ἡ ἱστορική ἔρευνα. Ἐνδιαφέρουσες ὑπῆρξαν οἱ σύντομες μαρτυρίες πού περιέχονται σέ πίνακα, ἔτους 1833, καταγραφῆς ναῶν τῶν χωριῶν Πλάκας, Κάστρου, Τρυπητῆς, Τριῶν Βασάλων, Παλαιᾶς Χώρας καὶ Λιμένος (= Ἀδάμαντος), μέ σημαντικώτερη τὴν ἀναφερομένη στὸν ἱερό ναό τοῦ τελευταίου, χαρακτηριζόμενον ὡς «Παναγία τῶν Ἀδαμάντων», ὀνομασία πού ἀγνοοῦσαμε καὶ πού ἐξηγεῖ γιατί ἡ περιοχὴ τοῦ Ἀδάμαντα ἀποκαλεῖται, ἀκόμη καὶ σήμερα, «Παναγία».

Ἦδη, μέ τὰ δημοσιευόμενα ἐδῶ, περισσότερα ἀπὸ 60, ἔγγραφα, νέα στοιχεῖα προάγουν τὴν ἱστορία τῶν παλαιότερων ναῶν τοῦ νησιοῦ κατὰ τοὺς νεώτερους χρόνους, προσδιορίζουν τὴν ἐποχὴ ἀνέγερσης τοῦ συγκροτούμενου οἰκισμοῦ τῶν Πλακῶν, περιγράφουν τίς προσπάθειες τῶν κατοίκων γιὰ τὴ διατήρηση ναῶν ὡς

ἐνοριακῶν ἢ τῆ συντήρηση τῶν οἰκοδομημάτων τους, βεβαιώνουν τῆ μὴ ἐγκατάλειψη τῆς Παλαιᾶς Χώρας καὶ τῆ συνέχιση διαμονῆς σ' αὐτὴν 60 οἰκογενειῶν μὲ ἐνοριακὸ νὰο τὴν Πορτιανὴ κ.ἄ. ἐνδιαφέρουσες πληροφορίες.

Τὰ ἐν λόγω ἔγγραφα δημοσιεύονται αὐτοῦσια μὲ τὴ μορφή μικροῦ ἱστορικοῦ ἀρχείου, δηλαδή χωρὶς ἀνάπτυξη καὶ ἀνάλυση τῶν στοιχείων τους, ἢ ὅποια ἐπαφίεται σὲ ἄλλους πού διαθέτουν καὶ ἄλλα σχετικὰ ἔγγραφα τῆς ἐποχῆς, προκειμένου, μὲ τὴ χρησιμοποίηση τοῦ συνόλου τῶν συναφῶν μαρτυριῶν, νὰ ἀποβεῖ ἐπιτυχέστερη. Ἡ καταχώριση τῶν ἐγγράφων γίνεται κατὰ νὰο, στόν ὅποιο ἀναφέρονται, μὲ χρονολογικὴ τάξη καὶ ἀρίθμηση, ἀπὸ τὴν ὅποια ἐξαίρουνται τὰ συνημμένα στὰ ἀριθμούμενα. Ὅλα ἀνεξαιρέτως ἔχουν μοναδικὴ πηγή προέλευσης τὰ Γενικά Ἀρχεῖα τοῦ Κράτους (Γ.Α.Κ.), τὰ δὲ ἀρχειακὰ στοιχεῖα τους περιέχονται σὲ ὑπόμνημα, τό ὅποιο καταχωρίζεται στό τέλος τῶν κειμένων.

Εἰδικὴ κατηγορία ἀποτελοῦν τὰ ἔγγραφα τὰ ἀναφερόμενα στόν ποτέ νὰο τῶν Ταξιαρχῶν Παλαιᾶς Χώρας, εὐρισκόμενον στήν περιοχὴ «τοῦ Χαντάκου», ιδιόκτητον τοῦ Μιχαήλ Ταταράκη, πλὴν σὲ κατάσταση ἐρείπωσης. Ἐχουν σχέση μὲ κτῆμα που εἶχε ἀφιερωθεῖ στόν νὰο κατὰ τό 1819 (ὅταν, προφανῶς, τοῦτος βρισκονταν ἀκόμη σὲ λειτουργία), τό ὅποιο κατεπάτησε ὁμορος πρὸς αὐτό κτηματίας, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἀνακύψει διαφορά καὶ μεγάλη ἀλληλογραφία μεταξὺ ἐνδιαφερομένων, τοπικῶν καὶ κεντρικῶν Ἀρχῶν. Τὰ δημοσιευόμενα ἐδῶ ἔγγραφα ἔχουν ἐπιλεγεί ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντα περισσότερα στόν οἰκειο ἀρχειακὸ φάκελλο, προκειμένου νὰ σχηματισθεῖ μία εἰκόνα τοῦ ζητήματος πού παρουσιάζει ἐνδιαφέρον, τόσο γιὰ τὴ διαδικασία ἐπίλυσής του, ὅσο καὶ γιὰ τὰ ἐμπλεκόμενα σ' αὐτό πρόσωπα.

ΤΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΤΩΝ ΕΓΓΡΑΦΩΝ

Α! ΠΟΡΤΙΑΝΗ

α) Διεκδίκηση κοινοτικοῦ χαρακτήρα καὶ κτηματικῆς περιοχίας.

I) «*Αρ. 6424*
Ἐν Ἐρμουπόλει
τῆ 20 Ἰουνίου 1834

*Πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς
 Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Βασ(ιλικήν) Γραμματεῖαν
 τῆς Ἐπικρατείας.*

*Ἐσωκλείονται δύο ἀντίγραφα ὁμολογιῶν τῆς ἐν Μήλῳ ἐκκλησίας
 ἡ Πορταΐτισα.*

*Ἀποστέλλω εἰς τὴν Βασ(ιλικήν) Γραμματεῖαν δύο ἀντίγραφα
 χρεωστικῶν ἐνδείξεων ἐκ μέρους τῆς Κοινότητος Μήλου πρὸς
 ὄφελος τῆς ἐρημωθείσης ἐν Μήλῳ ἐκκλησίας Πορταΐτισας, ἀντι-
 ποιουμένης παρὰ τῶν Μηλίων ὡς κοινῆς ἀπὸ γρῶσια τουρκικά
 2804.*

*Τὰ κτήματα τῆς ἐκκλησίας αὐτῆς, ὡς ἐνοικιαζόμενα, προλαβόν-
 τως παρὰ τῶν ἐφόρων τῶν σχολείων ὁμοῦ μέ ἄλλα Μοναστηρια-
 κά κτήματα, ἐνοικιάσθησαν καὶ τώρα παρὰ τοῦ Ἐπαρχείου.*

Εὐπειθέστατος
Ἐν ἐλλείψει Νομάρχου
Ὁ Διευθυντῆς
(ὑπογραφή)

Ὁ Γραμματεὺς
(ὑπογραφή)»

Συνημμένα:

(α,γ)« (Τ.Σ.)

*Διὰ τῆς παρουσίας κοινῆς ἡμῶν ὁμολογίας δηλοποιοῦμεν ἡμεῖς
 οἱ ἐπίτροποι τῆς κοινότητος ὅτι ἐλάβαμεν δανειακῶς διὰ χρεῖαν
 τοῦ κοινοῦ μας ἀπὸ τὴν Κυρίαν Πορταΐτισαν γρῶσια χίλια ὀκτα-
 κόσια τέσσαρα, Νομι. 1804 μέ διάφορον τόκου τὰ δέκα ἕνδεκα τόν
 ἅπαντα χρόνον ἐν ὄσω καιρῷ τὰ χρεωστῆι τό κοινόν μας. Ὅθεν*

ὑποσχόμεθα ὅλοι κοινῶς νά τά ἐγχειρίσωμεν εἰς τόν κατά καιρούς ἐπιστάτην καί ἐπίτροπον τοῦ ἱεροῦ καί πανσέπτου ναοῦ τῆς Κυρίας ἡμῶν Πορταϊτισσας καί διά τό βέβαιον τῆς ἀληθείας δεδώκαμεν τήν παροῦσαν κοινήν ἡμῶν ὁμολογίαν εἰς χεῖρας τοῦ νέου ἐπιτρόπου κύρ παπα Κωνσταντίνου ὁ καί σκευοφύλαξ, ἐσφραγισμένην καί μέ τήν βοῦλαν τοῦ κοινοῦ εἰς ἀσφάλειαν.

1806 Αὐγούστου 7, Μῆλος.
Οἱ προεστῶτες καί ἐπίτροποι βεβαιοῦν.

1809, Αὐγούστου 7, ἔλαβε τό διάφορον τό δουλευμένον.
1810 καί 1811, Ἰουλίου 18, ἔλαβε τό διάφορον γρ. 360.
1818 καί 1819, ἐπλήρωσα τά διάφορα τῆς ὀπισθεν ὁμολογίας γρ. 360 Ἰαννῶν Βεργῆς.

Διά τό ἀκριβές τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Μήλῳ τήν 30 Μαΐου 1834
Ὁ Ἐπαρχος
(Τ.Σ.)
Νικόλαος Ε. Γερακάρης»

(α₂) « Τ.Σ.)

Διά τῆς παρούσης ἡμῶν κοινῆς ὁμολογίας δηλοποιοῦμεν ἡμεῖς οἱ κάτωθεν ὑπογεγραμμένοι ὡς ἐπιστάται τῆς κοινότητος ὅτι ἐλάβαμεν δανειακῶς διά χρεῖαν καί ἀνάγκην τοῦ κοινοῦ μας ἀπό τήν Κυρίαν Πορταϊτισσαν γρόσια χίλια, ἥτοι Ν. 1000. μέ τό διάφορόν τους τά δέκα ἔνδεκα τόν καθέκαστον χρόνον, ὅθεν ὑποσχόμεθα ὅλοι κοινῶς νά κάμωμεν τήν ἐκπλήρωσιν τόσον ἀσφάλειαν ὡσάν εἰς τό διάφορον καί διά βέβαιον τῆς ἀληθείας δεδώκαμεν τήν παροῦσαν μας ὡς κοινήν ὁμολογίαν εἰς χεῖρας τοῦ ἐπιτροπικοῦ τοῦ σιόρ Μιχελάκι Ταταράκη, ἐσφραγισμένην μέ τήν βοῦλαν τοῦ κοινοῦ μας εἰς ἔνδειξιν καί ἀσφάλειαν.

Αὐγουστος 1 : 1814

Ἰάκωβος Ἀρμένης ὡς κοινός ἐπιστάτης βεβαιοῦ.

1818 καί 1819: ἐπλήρωσα τό διάφορον τῆς ὀπισθεν ὁμολογίας.
 Γρ(όσια) 200. Ἀντώνιος Βεργῆς.
 Διά τό ἀκριβές τῆς ἀντιγραφῆς
 Ἐν Μήλω τήν 30 Μαΐου 1834
 Ὁ Ἐπαρχος
 (Τ.Σ.) Νικόλαος Ε. Γερακάρης»

2) «Ἀριθ. 764
 ἐν Μήλω
 τήν 9 Ὀκτωβρίου 1834.

Πρός
 τό Βασιλικόν Ἐπαρχεῖον Μήλου

Περί τῆς Δημοτικῆς ἐκκλησίας κειμένης εἰς τήν Παλαιάν Χώραν.

Ἡ κατά τήν Χώραν τῆς νήσου ταύτης κοινή Ἐκκλησία ἦτον ἀπ' ἀρχῆς τῆς οἰκοδομῆς τῆς Δημοτικῆ καί ἐλευθέρα πάσης Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς καί τοιαύτη εἶναι μέχρι σήμερον, ἔχουσα περίπου τῶν 60 οἰκογενειῶν κατοίκων τῆς ἐκεῖ Παλαιᾶς Χώρας. Οἱ πρόγονοί μας τήν ἐπροίκισαν μέ διάφορα ἀναθήματα διά τῶν ὁποίων ἐξοικονομοῦντο τά ἀναγκαῖα ἔξοδα μέχρι προχθές καί αἱ κατ' ἔτος ἐπισκευαί ὁποῦ ὡς πεπαλαιομένης συνέβησαν.

Τό Β(ασιλικόν) Ἐφορεῖον τῆς Νήσου ταύτης, κατέταξεν αὐτήν μέ τά μοναστήρια καί ἐξέθεσεν εἰς δημοπρασίαν τās μελίσσας αὐτῆς καί τήν ἐπικαρπίαν τῶν κτημάτων τῆς, χωρίς, ὡς δοκεῖ πρὸς τήν Δημογεροντίαν ταύτην, νά διορίζηται τοῦτο δι' Ὑψ(ηλοῦ) Β(ασιλικοῦ) Διατάγματος· ἔνεκα τούτου, κρίνει χρέος τῆς ἡ Δημογεροντία αὐτῆ μετά τήν εἰρημένην ἔκθεσιν, νά παρακαλέσῃ τό Β(ασιλικόν) Ἐπαρχεῖον νά ἐνεργήσῃ νά χορηγηθῶσι τά ἐκ τῶν μελισσῶν καί ἐπικαρπίας εἰσπραχθέντα χρήματα πρὸς αὐτήν, νά χρησιμεύσουν ὡς πρότερον ἐχρησήμενον καί νά χαίρεται τοῦ λοιποῦ τό ὁποῖον ἡ Δημοτικῆ ἐκκλησία δικαίωμα χαίρονταν. Βέβαια ὅτι καί ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης δέν εὐαρεστήθη ποτέ νά

ύστερήση δημοτικά δικαιώματα, ἐν ᾧ μάλιστα εἰσάγει ὄπου δέν ὑπῆρχον.

Πειρασμένη ἡ Δημογεροντία αὐτὴ εἰς τὴν πατρικὴν οὐχ ἤττον δέ καί φιλάνθρωπον πρόνοιαν τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ Σ(εβαστοῦ) ἡμῶν Μονάρχου, ἐλπίζει ὅτι θέλει γένει δεκτὴ ἡ δέησις αὐτῆς καί ἡ Δημοτικὴ μας ἐκκλησία θέλει μένει Δημοτικὴ διὰ παντός.

Εὐπειθέστατοι	Διὰ τὸ ἀκριβές τῆς ἀντιγραφῆς
Οἱ Δημογέροντες	Ἐν Μήλῳ τὴν 16 Ὀκτωβρίου 1834
Ἰάκωβος Ἀρμένης	Ὁ Ἐπαρχος
(Τ.Σ.) Ἐμμ. Βασιλείου	(Τ.Σ.) Νικόλαος Ε. Γερακάρης»

3) «Ἀρ. 1867/Διεκ. 1354

Ἐν Μήλῳ τὴν 16 Ὀκτωβρ. 1834

Πρὸς
τὴν Β(ασιλικὴν) Νομαρχίαν τῶν
Κυκλάδων

Περί τῆς, κατὰ τὴν ἐγκαταληφθεῖσαν Παλαιάν Πόλιν τῆς Μήλου, κοινῆς Ἐκκλησίας τῆς Πορτιανῆς.

Ἀπὸ τὴν εἰς ἀντίγραφον ἐσωκλειωμένην ὑπ' ἀριθ. 764 πρὸς τὸ Ἐπαρχεῖον ἀναφορὰν τῆς Δημογεροντίας τῆς Νήσου ταύτης, θεωρεῖ ἡ Β(ασιλικὴ) Νομαρχία τὰ περὶ τῆς κοινῆς κατὰ τὴν Παλαιάν Χώραν ἐκκλησίας ἐπιλεγομένης Πορτιανῆς τῆς ὁποίας τὰ κτήματα συμπεριληφθέντα εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν διαλυθέντων Μοναστηρίων καὶ Μετοχιῶν τῆς Ἐπαρχίας ταύτης ἐνοικιάσθησαν ὁμοῦ μὲ ἐκεῖνα.

Ἐνῶ καθυποβάλλομεν τὴν περὶ τούτου αἴτησιν τῆς Κοινότητος, κρίνομεν χρέος μας νὰ παρατηρήσωμεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν Β(ασιλικὴν) Νομαρχίαν ὅτι ἂν καὶ τὰ κτήματα τῆς μνησθείσης ἐκκλησίας συμπεριελήφθησαν μετὰ τῶν μὴ διατηρουμένων Μοναστηρίων, διὰ τὸν λόγον, ὅτι ἐνοικιάζοντο πρότερον παρὰ τῶν ἐφό-

ρων τῶν ἐνταῦθα σχολείων ὁμοῦ μέ τά κτήματα τῶν διαλυθέντων Μοναστηρίων τῆς Ἁγίας Μαρίνης καί τοῦ Ἁγίου Γεωργίου καί τά ἐκ τούτων ποριζόμενα ἐχρησίμευον εἰς τήν πληρωμὴν τῶν διδασκάλων, μολοντοῦτο ἡ ἐκκλησία περὶ οὗ (sic) ὁ λόγος ὑπῆρξεν ὡς πληροφορούμεθα παρὰ πάντων ἀνεκαθεν δημοτικῆ καθὼς καί ἤδη εἰσέτι ὑπάρχει μόνη αὐτὴ εἰς τὴν ἐγκαταλειφθεῖσαν πόλιν τῆς νήσου ταύτης, ὅπου συννοικοῦσι ἐπέκεινα τῶν 50 οἰκογενειῶν, αἱ ὁποῖα ἐκκλησιάζονται εἰς αὐτήν, ἐπομένως καί τά κτήματα τῆς ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν κοινῶν ἐκκλησιῶν· αὐτό τοῦτο ἐσημειώσαμεν καί προλαβόντως εἰς τὴν Β(ασιλικήν) Νομαρχίαν διὰ τῆς πρὸς αὐτήν ὑπ' ἀριθ. 944 ἀναφορᾶς μας.

Νομίζομεν ὅθεν εἶναι δίκαιον νά παραχωρηθῶσιν εἰς τὴν μνησθεῖσαν ἐκκλησίαν τά μετὰ τῶν διαλυθέντων μοναστηρίων συμπεριληφθέντα κτήματά της καί νά θεωρεῖται τοῦ λοιποῦ ὡς δημοτικὴ χაίρουσα τό δικαίωμα τῶν κοινῶν ἐκκλησιῶν.

Εὐπειθέστατος

Ὁ Ἐπαρχος Μήλου

(Τ.Σ.) Νικόλ. Ε. Γερακάρης»

4) Ἀριθ. 8940

Ἐν Ἐρμουπόλει τὴν

9 Νοεμβρίου 1834

Πρὸς τὴν Βασιλικὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν
καί τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεῖαν
τῆς Ἐπικρατείας.

Περὶ παραχωρήσεως τῶν κτημάτων τῆς ἐκκ(ησίας) Πορτιανῆς
εἰς τὴν κοινότητα τῆς Μήλου.

Ἀπὸ τὰς ἐπισυναπτομένας εἰς ἀντίγραφον δύο ἀναφορᾶς τοῦ Ἐπαρχείου Μήλου καί τῆς Δημογεροντίας πληροφορεῖται ἡ Βασιλικὴ Γραμματεία τά περὶ τῆς Κοινῆς ἐκκλησίας ἐπιλεγομένης ἡ

Πορτιανή. Τὴν γνωμοδότησιν τοῦ ἐπαρχείου παρατηρῶν δικαίαν τολμῶ νά παρατηρήσω εἰς τὴν Βασιλικὴν Γραμματεῖαν, ὅτι πρέπει νά παραχωρηθῶσι τὰ κτήματα αὐτῆς εἰς τὴν κοινότητα ἀφοῦ προηγουμένως ἀποδειχθῇ ὅτι ἀνήκουσιν εἰς αὐτήν.

Εὐπειθέστατος

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Νομάρχου

Ὁ Διευθυντής

Ν. Δραγοῦμης

Ὁ Γραμματεὺς»

5) «Ἄρ. Πρ. 6437/2458

*Ἦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιῶν κτλ. Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας.
Πρὸς τὸν Νομάρχην τῶν Κυκλάδων.*

*Ἐπὶ τοῦ ἀριθ. 8940 περὶ τῶν κτημάτων τοῦ ἐν Μήλω ἐνοριακοῦ
ναοῦ τῆς Πορτιανῆς.*

Ἄν ὁ ἐν Μήλω, κατὰ τὴν παλαιάν χώραν, ἱερός ναός, ἐπιλεγόμενος τῆς Πορτιανῆς, ἀνήκει ἀποδεδειγμένως εἰς τὴν κοινότητα ἐκείνην, κατὰ τὴν ἀναφορὰν τῶν δημογερόντων καὶ τοῦ ἐπάρχου, τὸ Νομαρχεῖον δύναται μὲν, μετὰ ἐπανειλημμένας ἐξετάσεις, νά τὸν παραχωρήσῃ μετὰ τῶν ἀπ' ἀρχῆς ἀνηκόντων εἰς αὐτὸν ἀμέσως κτημάτων, ὡς ἐνοριακὸν ναόν, εἰς τὴν κοινότητα, ὑποχρεοῦται ὁμως ἢ δημοτικὴ ἀρχή, ἀναδεχομένη τὴν διαχείρισιν τῶν κτημάτων τούτων, θεωρουμένων ὡς δημοτικὴ περιουσία, νά διατηρῇ ἀπὸ τοῦ εἰσοδήματος αὐτοῦ, καθὼς καὶ πρότερον ἐγένετο, τὸ δημοτικὸν αὐτῆς σχολεῖον.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Δεκεμβρίου 1834

Ὁ Γραμματεὺς

(ὑπογραφή)»

6) «Ἄρ. 812

Ἐν Ἐρμουπόλει τῇ

22 Φεβρουαρίου 1835

Πρός τήν ἐπί τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καί τῆς
 Δημοσίου Ἐκπαιδύσεως Βασ(ιλικήν)
 Γραμ(ματείαν) τῆς Ἐπικρατείας.

Περί τῶν ὁμολογιῶν εἰς ὄφελος τῆς ἐκκλησίας ἐν Μήλῳ Πορ-
 τιανῆς

Παραχωρηθέντος εἰς τήν Κοινότητα τῆς Μήλου τοῦ, κατά τήν
 Παλαιάν Χώραν αὐτῆς, κοινοτικοῦ Ναοῦ τῆς Πορτιανῆς, ὁ
 Ἐπαρχος Μήλου ἐξαιτεῖται ἤδη τάς διευθυνθεῖσας εἰς ὄφελος τῆς
 αὐτῆς ἐκκλησίας ὁμολογίας, τάς ὁποίας ἀπέστειλα διά τῆς, ἀπό 28
 Ἰανουαρίου ἀναφορᾶς μου. Παρακαλεῖται λοιπόν ἡ Βασ(λική)
 Γραμματεία νά τάς ἐπιστρέψῃ εἰς τήν Νομαρχίαν διά νά δοθῶσιν
 εἰς τήν Κοινότητα.

Εὐπειθέστατος
 Ὁ Νομάρχης τῶν Κυκλάδων
 Σ. Σκοῦφος
 Ὁ Γραμματεὺς
 (ὑπογραφή)».

7) «Ἄρ. Πρ. 7860/590

Ἡ ἐπί τῶν Ἐκκλησ. κτλ. Γραμματεία
 τῆς Ἐπικρατείας
 Πρὸς τὸν Νομάρχην τῶν Κυκλάδων

Ἐπὶ τοῦ ἀριθ. 812, ἐπιστρέφονται τὰ πρωτότυπα τῶν ὁμολογιῶν
 τῆς ἐν Μήλῳ Πορτιανῆς.

Αἱ μὲν ἀνήκουσαι εἰς τὸν ἐν Μήλῳ ναόν τῆς Πορτιανῆς ὁμολο-
 γία ἐπιστρέφονται διά νά παραδοθῶσιν εἰς τήν δημοτικὴν ἀρχήν,
 εἰς τήν ὁποίαν ἀνετέθη καί τῆς ἄλλης τοῦ ναοῦ τούτου περιουσίας
 ἢ διαχειρίσις. Περιμένομεν ἐν τούτῳ νά μᾶς πληροφορήσῃ τὸ
 Νομαρχεῖον ἂν συγχρόνως μέ τήν παραχώρησιν τοῦ ναοῦ, ἔλαβε
 καί τάς ἀπαιτούμενας βεβαιώσεις ὅτι περὶ διατηρήσεως τοῦ Δημο-

τικοῦ Σχολείου ὑποχρεώσεις τῶν κατοίκων ἐνεργοῦνται κατὰ τὰ εἰς τὴν ἀπὸ 6 Δεκεμβρίου ἔ(τους) παρελθόντος) τοῦ ὑπ' ἀριθ. 6437 ἀπάντησιν μας προσδιορισθέντα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Μαρτίου 1835
Ὁ Γραμματεὺς
(ὑπογραφή)».

β) Ἄρνηση παραχώρησης τῆς καμπάνας τοῦ ναοῦ.

8) «Ἄρ. 785

Ἐν Μήλω, 10 Δεκεμβρ. 1834

Πρὸς
τὸ Β(ασιλικόν) Ἐπαρχεῖον Μήλου

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 764 ἀναφορᾶς μας ἐπαραστήσαμεν πρὸς τὸ Β(ασιλικόν) Ἐπαρχεῖον ὅτι ἡ εἰς τὴν Παλαιάν Χώραν κειμένη ἐκκλησία ἦτο Δημοτικὴ, ἐλευθέρᾳ πάσης ἐκκλησι(αστικῆς) ἀρχῆς ἔχουσα περίπου 60 ἐνορίτας κατοίκους τῆς ἐκεῖ Παλαιᾶς χώρας καὶ ἐπαρακαλοῦσαμεν νὰ ἐνεργήσῃ νὰ χορηγηθῶσι πάλιν πρὸς αὐτὴν τὰ κτήματά της, τὰ ὅποια συμπεριελήφθησαν μετὰ τῶν κτημάτων τῶν διαλυθέντων Μοναστηρίων καὶ ἐνοικιάσθησαν, διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς καὶ πρότερον ἐχρησίμευον καὶ νὰ χαίρεται τοῦ λοιποῦ τὸ ὅποιον χαίρονται αἱ λοιπαὶ ἐνοριακαὶ ἐκκλησιαὶ δικαιομα καὶ ἐν ᾧ ἐπεριμέναμεν νὰ ἐπιτύχωμεν τῆς δεήσεώς μας, θεωροῦμεν αἴφνης νὰ εἰδοποιούμεθα διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2087 ἐγγράφου του, ἃν εὐαρεστεῖται ἡ Κοινότης ν' ἀγοράσῃ τὸν κώδωνα αὐτῆς, εἰδ' ἄλλως νὰ τὸν ἀποστείλῃ εἰς Σύρον καὶ εἰς ἀπάντησιν λέγομεν:

Ἡ Ἐκκλησία αὕτη εἶναι Δημοτικὴ ἐνοριακὴ, ἡ μόνη ἐκκλησία ὅπου σώζεται εἰς τὴν ἐκεῖ Παλαιάν Χώραν, ἡ Χώρα αὕτη δὲν ἐρημώθη ὀλοτελῶς, ἀλλὰ κατοικοῦσιν εἰς αὐτὴν μέχρι σήμερον ἑξήντα περίπου οἰκογένειαι, διὰ τὰς ὁποίας οἰκογενείας ἐθεωρήθη εἰς τὴν διαίρεσιν τῶν ἐνοριακῶν ἐκκλησιῶν ἐνοριακὴ καὶ ἐάν δέν

ἐθεωρεῖτο ὡς ἐνοριακή τα κτήματα της βέβαια ἤθελον διανεμηθῆ ἀναλόγως εἰς τὰς λοιπὰς ἐνοριακάς ἐκκλησίας, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐξέδωκεν ἐγκύκλιον ἡ Ἱερά Σύνοδος. Ὅθεν θεωρουμένη ἡ ἐκκλησία αὕτη ἐνοριακή, ἡ Κοινότης δέν στέργει νά ἀγοράσῃ τόν κώδωνα αὐτῆς, οὔτε εὐχαριστεῖται νά τόν χορηγήσῃ ἐκουσίως νά τόν ἀποστείλλετε εἰς Σύραν, ἀλλά ζητεῖ καί τὴν παραχώρησιν τῶν λοιπῶν κτημάτων αὐτῆς, διὰ μέσου τῶν ὁποίων νά πορίζηται τὰ περί καλλωπισμόν ἀναγκαῖα της ἔξοδα, διότι μὴ ποριζομένη ἐξ ἄλλου τὰ ἔξοδα της, βέβαια θέλει ἐρημώσῃ καί τότε οἱ ἐκεῖ κάτοικοι θέλουν μένει ὑστερημένοι ἐκκλησίας, εἶναι ὁμως πρόθυμη νά τόν χορηγήσῃ ὁψέποτε ἡ Κυβέρνησις τόν πληρώσει ἐκτιμώμενον παρὰ εἰδημόνων.

Εὐπειθέστατοι
Οἱ Δημογέροντες Μήλου
(Τ.Σ.) Ἰμμ. Βασιλείου
Ἰάκωβος Ἀρμένης.

Διὰ τό ἀκριβές τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Μήλῳ τὴν 5 Ἰαννουαρίου 1835
Ὁ Γραμματεὺς
(Τ.Σ.) Ἰ. Πρασάκῃης».

9) «Ἄρ. 2087/Δ. 1625
Ἐν Μήλῳ τῆ 5 Ἰαννουα. 1835.

Πρὸς τὴν Β(ασιλικὴν) Νομαρχίαν
τῶν Κυκλάδων.

Ἀπάντησις εἰς τὴν ὑπ. ἀρ. 9216 ἀπὸ 16 Νοεμβρ. 1834
Διαταγὴν της, περί τοῦ ἐνταῦθα εὐρισκομένου κώδωνος.

Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 2916 ὑμετέραν ἀπάντησιν τῆς 16 τοῦ ἀπελθόντος Νοεμβρίου ἀναφέρομεν ὅτι τό Ἐπαρχεῖον ἐπρότεινε πρὸς τὴν Δημογεροντίαν Μήλου τὴν περί κώδωνος πρότασιν τῆς Β(ασιλικῆς) Νομαρχίας, ἥτις ἀποκριθεῖσα διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 785 ἐγγράφου της ἀναφέρει ὅτι δέν δύναται ἡ Κοινότης οὔτε νά ἀγοράσῃ τόν Δημοτικόν αὐτῆς κώδωνα, οὔτε στέργει νά τόν ὑστερηθῇ, ἀντίγραφον δέ τῆς ἀπαντήσεως της ταύτης ἐπισυνάπτομεν παρατηροῦντες

ὅτι περί αὐτοῦ πραγματεύονται αἱ ὑπ' ἀριθ. 347, 547, 867 καὶ 1703 πρὸς τὴν Β(ασιλικὴν) Νομαρχίαν ἀναφοραὶ μας καὶ αἱ ὑπ' ἀριθ. 3593, 4492 καὶ 7473 ἀπαντήσεις τῆς Β. Νομαρχίας, νομίζομεν δὲ ὁ κώδων οὗτος ὢν τῆς Κοινότητος τῆς Μήλου, δὲν στέργει καὶ νά τόν ἀγοράσῃ ὡς ἀναφέραμεν, οὔτε πάλιν τόν παραχωρεῖ. Περιμένομεν δέ, τάς περί τοῦ προκειμένου Διαταγὰς τῆς Β. Νομαρχίας.

Ὁ εὐπειθέστατος

Ἐπαρχος Μήλου.

(Τ.Σ.) Νικόλαος Ε. Γερακάρης

Ὁ Γραμματεὺς

Ε. Πρασσακάκης»

10) «Ἀρ. 466

Ἐν Ἐρμουπόλει

τῇ 29 Ἰαννουαρ. 1835

Πρὸς τὴν ἐπί τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ
τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Βασ(ιλικὴν)
Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐπί τοῦ ἀριθ. 6176, περί τοῦ ἐν Μήλω κώδωνος.

Κοινοποιήσασα ἐγκαίρως ἡ Νομαρχία πρὸς τόν Ἐπαρχον Μήλου τὴν, περί τοῦ ἐκεῖσε κώδωνος, ἀπὸ 4 Νοεμβρίου 1834 Διαταγὴν τῆς Βασ(ιλικῆς) ταύτης Γραμματείας, ἔλαβεν εἰς ἀπάντησιν τὴν ἐσωκλειόμενῃ ἀναφορὰν του, ἐξ ἧς φαίνεται ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς νήσου ἐκείνης ἐπιμένουν εἰς τό νά κρατήσωσι τόν κώδωνα χωρὶς νά τόν ἀγοράσωσι, θεωροῦντες αὐτόν ὡς Κοινοτικόν.

Ἡ Νομαρχία εἶναι γνώμης, ἀφοῦ ἅπαξ ἡ Βασ(ιλικὴ) Γραμματεία διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 647 διαταγῆς τῆς ἔδωσε τὴν ἄδειαν, ὁ ναὸς εἰς τόν ὁποῖον ὁ κώδων αὐτός ἀνήκει, νά διατηρηθῇ ὡς ἐνοριακός μετὰ τῶν κτημάτων του νά μείνῃ καὶ ὁ κώδων εἰς τὴν Κοινότητα.

Ἄλλ' ἀπόκειται εἰς τὴν Βασ(ιλικήν) Γραμματεῖαν νά διατάξη
τά εἰκότα.

Εὐπειθέστατος
Ὁ Νομάρχης τῶν Κυκλάδων
Σ. Σκοῦφος.»

11) «Ἄριθ. 7478/411

Ἡ ἐπί τῶν Ἐκκλησιῶν κτλ. Γραμματεία
τῆς Ἐπικρατείας
Πρὸς τὸν Νομάρχην Κυκλάδων

Ἐπί τοῦ ὑπ' ἀριθ. 466 περὶ τοῦ ἐν Μήλω κώδωνος.

Ἄν ὁ κατὰ τὴν Παλαιάν Χώραν τῆς Μήλου ἱερός ναός μένει
ὡς ἐνοριακός, ἔχει δηλονότι ἐνορίαν, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ ἱερά σκευή
ἀποτελῶσιν ἐκκλησιαστικὴν τοῦ δήμου περιουσίαν, θέλει συμπε-
ριληφθῆ εἰς τὴν περιουσίαν αὐτοῦ καὶ ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος κώδων
καὶ μένει εἰς τὸν ναόν μετὰ τῶν λοιπῶν αὐτοῦ σκευῶν ἀναφαίρε-
τος· ἄλλως τὸ Νομαρχεῖον θέλει μᾶς ἀναφέρει, ἀφ' οὗ προσέτι ἐξε-
τάση καὶ πληροφορηθῆ πόθεν ἀφιερώθη καὶ παρὰ τίνος ἠγοράσθη
ὁ κώδων οὗτος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Φεβρουαρίου 1835
Ὁ Γραμματεὺς
(ὑπογραφή)».

Β. ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑΚΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΑ ΜΑΡΙΝΑΣ

12) «Ἄριθ. 756

Ἐν Μήλω τὴν 25 Σεπτ. 1834

Πρός
τό Β(ασιλικόν) Ἐπαρχεῖον Μήλου.

Περί τῆς ἐκκλησίας τῆς διαλυθείσης Μονῆς τῆς Ἁγίας Μαρίνης.

Τεσσαράκοντα περίπου οἰκογένειαι κατοικοῦσαι εἰς τό μέρος τοῦ Χάλακα ἐκκλησιάζοντο ἅπαξ τῆς ἐβδομάδος εἰς τήν ἐκκλησίαν τῆς διαλυθείσης Μονῆς τῆς Ἁγίας Μαρίνης καί ἐδοξολογούν τόν Ὑψιστον μή ἔχουσαι εἰς τό μέρος των ἐτέραν ἐκκλησίαν διά νά ἐκκλησιάζωνται.

Ἦδη δέ θεωροῦσα ἡ Δημογεροντία αὕτη ὅτι τό Βασ(ιλικόν) Ἐπαρχεῖον θέλει μεταφέρει τάς ἁγίας εἰκόνας ἐκ τῆς εἰρημένης ἐκκλησίας καί διανεῖμει ταύτας εἰς τάς ἐνταῦθα ἐνοριακάς ἐκκλησίας καί ἐπειδή εἰς τό μέρος ἐκεῖνο δέν ὑπάρχει ἄλλη ἐκκλησία διά νά ἐκκλησιάζωνται αἱ ἐκεῖ κατοικοῦσαι οἰκογένειαι καί νά μετακομίζωνται ἐνταῦθα διά νά ἐκκλησιάζωνται εἰς τάς ἐδῶ ἐκκλησίας εἶναι ἀδύνατον, διότι κατοικοῦσι μακράν πέντε ὥρας ἀπό τάς λοιπὰς κοινωνίας τῆς πόλεως μας, παρακαλεῖ τό Βασ(ιλικόν) Ἐπαρχεῖον, εἰ δυνατόν, νά ἀφήσῃ μόνον τήν ἐκκλησίαν τῆς διαλυθείσης Μονῆς διά νά ἐκκλησιάζωνται αἱ ἐκεῖ κατοικοῦσαι οἰκογένειαι καί νά ἀκούουν τουλάχιστον ἅπαξ τῆς ἐβδομάδος τήν ἱεράν καί θείαν μυσταγωγίαν πληρώνουσαι ἐξ ἰδίων των τόν ἱερέα.

Εὐπειθέστατοι
Οἱ Δημογέροντες Μήλου
(Τ.Σ.) Ἐμ. Βασιλείου
Διά τό ἀκριβές τῆς ἀντιγραφῆς.
Τήν Σεπτεμβρίου 1834, ἐν Μήλῳ.
Ὁ Ἐπαρχος
(Τ.Σ.) Νικόλαος Ἐ. Γερακάρης».

13) «Ἀρ. 1817/Δ. 1278

Ἐν Μήλῳ τήν 27 Σεπτεμβρ. 1832

Πρός τήν Β(ασιλικήν) Νομαρχίαν
τῶν Κυκλάδων.

Διευθύνων αἰτήσεις περί παραχωρήσεως τοῦ Ναοῦ τῆς ἐνταῦθα διαλυθείσης Μονῆς τῆς Ἁγίας Μαρίνης εἰς τάς ἐκεῖ παροικοῦσας οἰκογενείας.

Ἡ δημογεροντία τῆς Μητροπόλεως ταύτης τῆς Νήσου, διά τοῦ ὑπ' ἀριθ. 756 ἐγγράφου τῆς τῆς 25 τοῦ λήγοντος, τοῦ ὁποῦ ἐσωκλείεται ἀντίγραφον, μᾶς ἀνέφερον ὅτι ἐπειδή καί εἰς τό μέρος τοῦ Χάλακος, ὅπου κεῖται τό διαλυθέν Μοναστήριον τῆς Ἁγίας Μαρίνης ἐνοικοῦσι τινές οἰκογένειες γεωργῶν τόν ἀριθμόν τεσσαράκοντα, αἱ ὁποῖαι μὴ ἔχουσι καμμίαν ἐκκλησίαν ἐκκλησιάζοντο πᾶσαν ἑορτήν εἰς τόν παρακείμενον ναόν τῆς αὐτῆς Μονῆς καί ἐπειδή διαλυομένου καί τούτου δέν ἔχουν πού νά προσφέρωσι τήν λατρείαν των πρὸς τόν Ὑψιστον κατοικοῦσαι πολλάς ὥρας μακράν ἀπό τάς λοιπὰς κοινωνίας, παρακαλεῖ νά ταῖς παραχωρηθῇ ὁ εἰρημένος ναός ὡς ἐνοριακός.

Τό Ἐπαρχεῖον, γνωρίζον τήν θέσιν καί τήν ἐνδεῆ κατάστασιν εἰς τήν ὁποίαν εὐρίσκονται αἱ οἰκογένειες αὗται, παρατηρεῖ εἰς τήν Β(ασιλικήν) Νομαρχίαν ὅτι τῶ ὄντι μὴ παραχωρουμένου τοῦ ναοῦ τούτου, δέν ἔχουσι πού ἄλλοῦ νά ἐκκλησιάζωνται, ἐπομένως νομίζει καλόν, κατά τήν ὑπ' ἀριθμόν 4256 ἐγκύκλιον τῆς Β(ασιλικῆς) Νομαρχίας τῆς 28 Φεβρ., νά παραχωρηθῇ εἰς αὐτούς ὁ Ναός οὗτος ὡς ἐνοριακός καθὼς καί τά ἐν αὐτῷ ἱερά σκεύη, ἄμφια καί βιβλία.

Ἡ δέ Β(ασιλική) Νομαρχία, εἰς τήν ὁποίαν κατά χρέος καθυποβάλλομεν τήν περί τοῦ ἀντικειμένου τούτου αἴτησιν, ἄς πράξῃ ὅπως ἐγκρίνη.

Εὐπειθέστατος
Ὁ Ἐπαρχος Μήλου
(Τ.Σ.) Νικόλαος Ε. Γερακάρης».

14) « Ἄρ. 8440 Πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς
 Ἐν Ἐρμουπόλει Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Βασ(ιλικήν)
 τῇ 16 Ὀκτωβρ. 1832 Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικορατείας.

*Αἰτεῖται νά παραχωρηθῇ ὁ Ναός τῆς Ἁγίας Μαρίνης εἰς τὰς κατὰ
 τὸν Χάλακα Μήλου οἰκούσας οἰκογενείας.*

*Ἀπὸ τὰ ἐπισυναπτόμενα εἰς ἀντίγραφα δύο ἔγγραφα τοῦ
 Ἐπαρχείου Μήλου καὶ τῆς Δημογεροντίας τῆς Νήσου ἐκείνης,
 πληροφορεῖται ἡ Βασιλική Γραμματεία τὴν αἴτησιν τῶν κατὰ τὸ
 μέρος Χάλακα οἰκουσῶν οἰκογενειῶν Μηλίων περὶ τῆς εἰς αὐτὰς
 παραχωρήσεως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ὡς ἐνοριακοῦ, τοῦ διαλυθέντος
 Μονηδρίου τῆς Ἁγίας Μαρίνης. Ἡ Νομαρχία ἐγκρίνουσα τὰς πα-
 ρατηρήσεις τοῦ Ἐπαρχείου, παρακαλεῖ τὴν Βασιλικὴν Γραμματεί-
 αν κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 2475 ἐγκύκλιόν της εἰς ἀπάντησιν νά διατά-
 ξῃ ὥστε νά παραχωρηθῇ δωρεάν ὁ διαληφθεὶς Ἱερός Ναός μέ τὰ ἐν
 αὐτῷ ὀλίγα ἱερά σκευῆ καὶ βιβλία εἰς τὴν εἰρημένην Κοινότητα, ἐν
 ᾧ διὰ τὴν πτωχείαν της δέν εἶναι εἰς κατάστασιν οὔτε ν' ἀγοράσῃ
 αὐτά.*

*Εὐπειθέστατος
 Ἐν ἀπουσία τοῦ Νομάρχου
 Ὁ Διευθυντής
 Ν. Δραγούμης
 Ὁ Γραμματεὺς
 (ὑπογραφή)».*

Γ. ἘΘΑΛΑΣΣΙΤΡΑ

15) « Ἄρ. 612
 Ἐν Μήλῳ τὴν 2 Ἰουλίου 1834.

*Πρὸς
 τὸ Β(ασιλικόν) Ἐπαρχεῖον Μήλου.*

Περί τῆς ἀνακαινίσως τῆς οἰκοδομῆς τῆς Δημοτικῆς Ἐκκλησίας
τῆς Θαλασσίτριας.

Ἐπειδὴ καὶ εἰς τὴν διαίρεσιν τῶν ἑνοριακῶν ἐκκλησιῶν, ἔμεινεν ἑνοριακὴ ἐκκλησία ἢ εἰς Κάστρον κειμένη Δημοτικὴ ἐκκλησία Θαλασσίτρια καλουμένη, διὰ τοὺς ἐν αὐτῷ κατοικοῦντας, οὓσα κεντρικωτέρα διὰ τὴν θέσιν τῆς καὶ εὐρύχωρος, ὡς πρὸς τοὺς κατοίκους αὐτοῦ καὶ ἐπειδὴ αὕτη εἶναι πεπαλαιωμένη καὶ ἐγγὺς νὰ ἐρειπωθῆ, ἐπαπειλεῖ ἡμέρα τῆ ἡμέρα καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ ἐκκλησιαζόμενους καὶ ἐπειδὴ οἱ ἐν αὐτῇ ἐκκλησιαζόμενοι δέν δύνανται ἐξ ιδίῶν των νὰ ἀνακαινίσωσιν αὐτήν καὶ μὴ δυνάμενοι νὰ ἐκκλησιάζωνται εἰς ἄλλας διὰ τὸ μακρὺ ἀπόστημα αὐτῶν, διὰ νὰ ἀποφύγωσιν τὸν κίνδυνον ἐπαρρησιάζθησαν πρὸς τὴν Δημογεροντίαν ταύτην παρακαλοῦντες αὐτήν νὰ ἀναφέρῃ πρὸς τὸ Β(ασιλικόν) Ἐπαρχεῖον νὰ παραχωρηθῆ τὸ χωράφιον τὸ ὁποῖον ἔχει ἀφιέρωμα ἀπὸ τοὺς κατὰ καιρὸν εὐσεβεῖς, κείμενον εἰς Μανδράκια, νὰ ἐκποιήσωσι τοῦτο, ὥστε μὲ τὴν ἐκποίησιν αὐτοῦ καὶ διὰ συνεισφορᾶς των νὰ ἀνακαινήσωσι τὴν ἐκκλησίαν ταύτην.

Ἡ Δημογεροντία αὕτη καθυποβάλλουσα ταῦτα πρὸς τὸ Β(ασιλικόν) Ἐπαρχεῖον, παρατηρεῖ πρὸς αὐτὸ ὅτι ἡ ἐκκλησία αὕτη δέν ἀπολαμβάνει οὐδεμίαν ὠφέλειαν ἐκ τοῦ χωραφίου τούτου διότι τὸ καρποῦται ὁ ἐπίσκοπος Μήλου· διὰ νὰ μὴν ὑπόκεινται λοιπὸν εἰς κίνδυνον οἱ ἐν αὐτῇ ἐκκλησιαζόμενοι, εἶναι καλὸν νὰ παραχωρηθῆ παρὰ τῆς Σ(εβαστῆς) Κυβερνήσεως τὸ κτῆμα τοῦτο, διὰ νὰ ἐκποιηθῆ, διότι οἱ ἑνοριτεῖς ὀλίγοι ὄντες δέν δύνανται νὰ ἀνακαινήσωσιν αὐτήν καὶ μόνοι τους.

Πρὸς δέ τούτους νὰ κρημνισθῶσι καὶ δύο ἄλλα παρεκκλησίδια τὰ ὁποῖα κεῖνται ἐντὸς τοῦ Κάστρου διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ἢ ὕλη αὐτῶν εἰς τὴν οἰκοδομὴν αὐτῆς. Τὰ παρεκκλησίδια ταῦτα εἶναι δημοτικά καὶ ἀχρησίμευτα.

Ταῦτα ἀναφέρουσα ἡ Δημογεροντία αὕτη πρὸς τὸ Β(ασιλικόν) Ἐπαρχεῖον, παρακαλεῖ αὐτὸ νὰ ἀναφέρῃ ταῦτα ὅπου ἀνήκει, διὰ νὰ λάβωμεν ἀπάντησιν τῆς παρούσης μας, νὰ ἐνεργήσωμεν τὴν οἰκοδομὴν αὐτῆς πρὶν ἔλθει ὁ χειμὼν.

Εὔπειθέστατοι
Οἱ Δημογέροντες Μήλου
(Τ.Σ.) Ἰάκωβος Ἀρμένης
Ἐμμ. Βασιλείου

Ὁ Γραμματεὺς
Ν. Ταταράκης

Διὰ τὸ ἀκριβές τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Μήλῳ τὴν 20 Ἰουνίου 1834
Ὁ Ἐπαρχος
(Τ.Σ.) Νικολ. Ε. Γερακάρης».

16) « Ἀρ. 6866
Ἐν Ἐρμουπόλει τῇ 14
Ἰουλίου 1834

Πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς Δημοσίῳ
Ἐκπαιδ. Βασ(ιλικὴν) Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας

Περί ἀνακαινίσεως τῆς εἰς Μήλον δημοτικῆς ἐκκλησίας ἢ Θαλασσί-
σίτρια.

Εἰς τὴν θέσιν τῆς Μήλου τὴν ἐπιλεγομένην Κάστρον ὑπάρχει δημοτικὴ ἐκκλησία, Θαλασσίτρια καλουμένη, ἢ ὁποῖα ἔμεινε μόνη τῶν ἐνοριακῶν ἐκκλησιῶν. Ἡ ἐκκλησία αὕτη εὐρίσκειται ἤδη εἰς κίνδυνον νὰ κρημισθῇ ἐξ αἰτίας τῆς παλαιότητος καὶ σαθρότητός της. Οἱ κάτοικοι συναισθανθέντες τὴν ἀνάγκην αὐτὴν διὰ τῆς τοπικῆς ἀρχῆς των, ἐζήτησαν τὴν ἄδειαν τῆς ἀνακαινίσεώς της. Ἄλλ' ἐπειδὴ καὶ ὑπάρχουσιν ἐνδεεῖς καὶ δέν εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ ἐξοδεύσωσιν ὅλα τὰ πρὸς ἀνακαινίσιν της ἀπαιτούμενα δι' ἰδίων των, παρακαλοῦν νὰ τοῖς παραχωρηθῇ ἢ ἐκποίησις ἐνός χωραφίου, κειμένου εἰς τὴν θέσιν Μανδράκια, καὶ ἀνήκοντος εἰς τὴν αὐτὴν ἐκκλησίαν καὶ ἢ παραλαβῇ τῆς ὕλης δύο ἄλλων παρακκλησιδίων δημοτικῶν ὄλως διόλου ἀχρηστών, κειμένων καὶ αὐτῶν ἐντός τῆς περιοχῆς της, διὰ νὰ δυνηθῶσι βοηθούμενοι ἀπὸ τὰ χρήματα, ὅσα ἤθελαν συνάξει ἀπὸ τὴν ἐκποίησιν τοῦ χωραφίου καὶ

τήν ὕλην τῶν παρεκκλησιδίων καί ἀνασκευάσωσιν αὐτήν, καταβάλλοντες, τά ὑπόλοιπα ἐξ ἰδίων των.

Ἡ αἴτησις τῶν κατοίκων τούτων εἶναι, νομίζω, δίκαια, καί πρέπει νά συγχωρηθῆ ἡ ἐκπλήρωσίς της, τόσον διότι τά περί ὧν ὁ λόγος χωράφι καί παραεκκλησιδία εἶναι ἰδιοκτησία δημοτική, ὅσον καί διότι εἶναι μικρᾶς τιμῆς ἄξια. Ἡ ἕκτασις τοῦ χωραφίου εἶναι εἰς ἑπτὰ σχεδόν στρέμματα καί δύναται νά περὲξῃ διά τό μέτριον τῆς ποιότητος τῆς γῆς αὐτοῦ ἐκποιούμενον ἕως 600 δραχμάς, ἤτοι ἑξακοσίας, ἐν ᾧ ἡ ἐκκλησία διά ν' ἀνασυσταθῆ ἀπαιτοῦνται κατά τήν γνωμοδότησιν τοῦ ἐπάρχου ἕως 2.000 δραχμάς.

Ἀπόκειται εἰς τήν Βασ(ιλικήν) Γραμματείαν ἔχουσαν ὑπ' ὄψιν καί τήν ἔγκλειστον ἀναφοράν τῶν Δημογερόντων Μήλου νά διατάξῃ ὅ,τι ἐγκρίνει.

Εὐπειθέστατος

Ὁ Νομάρχης τῶν Κυκλάδων

Γ. Πραϊῆς.

Ὁ Γραμματεὺς

(ὑπογραφή)».

17) «Ἡ Γραμματ. τῶν Ἐκκλησιαστικῶν

Ἄρ. Πρ. 4529/Δ. 1509

Πρὸς

τόν Νομάρχην τῶν Κυκλάδων.

Ἐπὶ τοῦ ἀριθ. 6866 περί τοῦ ἐν Μήλω ἱεροῦ ναοῦ τῆς Θαλασσί-
τριας.

Πρὶν διοργανισθοῦν οἱ Δήμοι καί ἐξακριβωθῆ ἡ καθ' αὐτό Δημοτική περιουσία, δέν δυνάμεθα νά ἀποφασίσωμεν τίποτε περί τῆς αἰτήσεως τῶν κατοίκων τοῦ ἐν Μήλω Κάστρου, προκειμένης μάλιστα ἐκποιήσεως κτήματος, ἔστω καί μικρᾶς τιμῆς.

Ἐπομένως, ἄν οἱ κάτοικοι νομίζουν ὅτι ἔχουν δικαιώματα ἰδιοκτησίας ἐπὶ τοῦ περι οὗ ὁ λόγος χωραφίου καὶ τῶν 2 παρεκκλησιδίων, ἅς καθυποβάλουν ἐν δέοντι διὰ τοῦ Δημορχιακοῦ Συμβουλίου τὰς ἀξιώσεις των συνωδευμένας μέ τὰς ἀνηκούσας ἀποδείξεις εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἅς ζητήσουν τότε τὴν ἐκτέλεσιν τῆς αἰτήσεως των.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 20 Ἰουλίου 1834

Ὁ Γραμματεὺς

(ὑπογραφή)».

18) «Ἄρ. Πρ. 23 / Δ. 24

Ἐν Μήλῳ τὴν 11 Ἰουλίου 1836

Πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ.
Β(ασιλικήν) Γραμματείαν τῆς Επικρατείας

Περὶ ἀνακαινίσεως τῆς εἰς τὸν Δῆμον Μήλου ἐκκλησίας ἢ Θαλασσίτιρα.

Τὸ ἐπισυναπτόμενον ὑπ' ἀριθ. 633 ἔγγραφον τοῦ πρώην Ἐπαρχείου Μήλου ἐπιστραφέν παρὰ τῆς Διοικήσεως Σύρου, σπεύδει ἢ Διοίκησιν αὕτη νά διευθύνῃ πρὸς τὴν Β(ασιλικήν) Γραμματείαν καὶ νά προσθέσῃ τὰ ἐφεξῆς.

Ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἀνακαινίσεως τῆς ἐκκλησίας ταύτης εἶναι ἀναγκαία διὰ τοὺς δημότας τοὺς διαμένοντας εἰς τὸ Κάστρον τῆς Μήλου καὶ ἀπαιτεῖται νά γείνη πρὸ τοῦ χειμῶνος, κινδυνευούσης τῆς ἐκκλησίας νά κρημισθῇ. Ὁ προϋπολογισμὸς τῆς γενησομένης δαπάνης δέν συμπεριελήφθη εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Δήμου, διότι εἶχε σταλεῖ πρότερον.

Ἐπομένως διὰ τὴν ἀνακαινίσιν τῆς εἰρημένης ἐκκλησίας δέν θέλουν ἐξοδευθῇ κεφάλαια τοῦ Δήμου, ἀλλὰ μόνον τὸ ποσὸν τοῦ ἐκπονηθησομένου κτήματος καὶ ἀπὸ τὴν ἐκούσιον συνεισφορὰν τῶν κατοίκων ὅ,τι ἤθελε συναχθῇ.

Εὐπειθέστατος
Ὁ Διοικητὴς Μήλου
Ι. Γ. Λάτρης

Ὁ Γραμματεὺς
Ε. Κορτέσης»

Τα συννημμένα έγγραφα:

α) «Ἄρ. 633 / Δ. 509
Ἐπὶ τοῦ ἀριθ. 2428 καὶ
ἀπὸ 21 Μαΐου.
Ἐν Μήλῳ τὴν 17 Ἰουνίου 1836

Πρὸς
τὴν Β(ασιλικὴν) Νομαρχίαν τῶν
Κυκλάδων

Περί τῆς ἀνακαινίσεως τῆς εἰς τὸν Δήμον Μήλου ἐκκλησίας
ἢ Θαλασσίτρια.

Προσκληθεῖς ὁ Δήμαρχος Μήλου νά γνωστοποιήσῃ εἰς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ὅσα διαλαμβάνει ἡ ὑπ' ἀριθ. 2428 Διαταγὴ τῆς Β(ασιλικῆς) Νομαρχίας περὶ τῆς μὴ ἐγκρίσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου, διεύθυνεν εἰς τὸ Ἐπαρχεῖον τὴν ἀπὸ 11 τοῦ ἐνεστῶτος ἀπόφασιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἀφορῶσαν τὴν νομιμότητα τοῦ Δημοτικοῦ κτήματος, διὰ τὴν ἐκποίησιν τοῦ ὁποίου ζητεῖ τὴν ἐγκρίσιν τῆς Β(ασιλικῆς) Κυβερνήσεως καὶ τὰ συνοδεύοντα αὐτὴν ἐγγράφα, δηλ. τὴν περὶ τῆς ιδιοκτησίας τοῦ διαληφθέντος κτήματος ἑνορκον μαρτυρίαν, ἐν ἐλλείψει ἄλλων ἐγγράφων, τὸν διὰ τὴν ἀνακαινίσιν τῆς εἰρημένης ἐκκλησίας προϋπολογισμόν καὶ τὴν περὶ τῶν ἐξόδων αὐτῆς γνωμοδότησιν τῶν ἀρχιτεκτόνων.

Καθυποβάλλοντες εἰς τὴν Β(ασιλικὴν) Νομαρχίαν τὰ ἀνωτέρω ἐγγράφα, κρίνομεν χρῆος μας νά παρατηρήσωμεν ὅ,τι καθ' ὅς ἐλάβομεν θετικὰς πληροφορίας, τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος κτῆμα ἦταν δημοτικὴ περιουσία, ἀφιερωθὲν εἰς τὴν ἐκκλησίαν ταύτην παρὰ τῆς πο-

τέ αποθανούσης ἀδιαθέτου Μαρίας Κουτσάβλας. Καθ' ὅσον δέ ἀφορᾷ τόν εἰς τόν προϋπολογισμόν σημειούμενον ἐκούσιον ἔρανον, δέν θέλει ἐπιφέρει κανένα γογγυσμόν, διότι οἱ κάτοικοι τοῦ Δήμου ἔχουν εὐχαρίστησιν ν' ἀνακαινισθῇ ἡ ἐκκλησία αὐτή διά νά ἐκκλησιάζωνται. Εἶναι δέ ἀνάγκη νά γείνη ἡ ἀνακαινίσις αὐτή ὅσον τάχιον ἐντός τοῦ θέρους, διότι παρελθούσης τῆς ἐποχῆς ταύτης, θέλουν μείνη οἱ εἰς Κάστρον Μήλου δημόται χωρίς ἐκκλησίαν, φοβούμενοι νά εἰσέρχωνται εἰς αὐτήν τόν χειμῶνα καί μή ἔχοντες ἄλλην.

Παρακαλοῦμεν λοιπόν τήν Β(ασιλικήν) Νομαρχίαν νά ἐνεργήσῃ ὅσον ἔνεστι τάχιον ὅ,τι περί τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐγκρίνει.

Εὐπειθέστατος
Ὁ Ἐπαρχος Μήλου
Ν. Γαζέτης
Ὁ Γραμματεὺς
Ε. Κορτέσης»

Ἐπί τοῦ ἀριστεροῦ περιθωρίου ἐπισημειωματικά:

«Ἐπιστρέφεται εἰς τήν Διοίκησιν Μήλου διά νά ἐνεργήσῃ τά δέοντα· φρονοῦμεν ὅμως ὅτι τό πνεῦμα τῆς ὑπ' ἀριθ. 2428 προσκλήσεως τῆς παυσάσης Νομαρχίας δέν διετηρήθη καί νά γίνῃ ὡς πρὸς τήν καταχώρισιν τοῦ... εἰς αὐτό(;) ἐντός τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Δήμου.

Ἐν Ἐρμου(πόλει) Σύρου τήν α' Ἰουνίου 1836
Ἐν ἀπουσία τοῦ Διοικητοῦ Σύρου.
(ὑπογραφή)».

β) «Τήν 11 Ἰουνίου 1836, ἡμέραν Πέμπτην, ὥραν 10 π.μ.

Συνεδριάσαντος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τοῦ Δήμου Μήλου κατά πρόσκλησιν τοῦ Δημάρχου, παρουσία καί τοῦ ἰδίου, ἀνεγνώσθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 570 τοῦ Β(ασιλικῶ) Ἐπαρχοῦ Μήλου πρὸς τόν Δήμαρχον εἰδοποίησις ὅτι δέν ἐνέκρινεν ἡ Β(ασιλική) Νομαρχία

χία τήν ἀπόφασιν τοῦ Δημοτικοῦ τούτου Συμβουλίου περὶ τῆς οἰκοδομῆς τῆς, κατὰ τὸ Κάστρον, ἐκκλησίας, ἢ Θαλασσίτρια διὰ τὰς ἐν αὐτῇ ἐμπεριεχομένας αἰτίας, τὰς ὁποίας προσκαλεῖ νά κοινοποιήσῃ πρὸς τὸ Δημοτ. Συμβ. καὶ νά καθυποβάλλῃ πρὸς αὐτὸν τὰς περὶ τούτου πράξεις του.

Τὸ Δημότ. λοιπὸν τοῦτο Συμβούλιον καθυποβάλλει ὑπ' ὄψιν τῆς Β(ασιλικῆς) Νομαρχίας, ὅτι ὁ κατὰ τὰ Μανδράκια ἀγρός εἶναι ἀφιερωμένος εἰς τὴν μνησθεῖσαν ἐκκλησίαν ἀπὸ τὴν Μαρίαν Κουτζάβλαν ἐπιλεγομένην, δὲν καθυπέβαλε δὲ τὰς ἀξιώσεις τῆς ἰδιοκτησίας, μῆτε ἀνέφερε περὶ ἐγγράφων νομιμοποιούντων τὴν περιστασιν ταύτην, διότι δὲν θεωρεῖ μηδὲνα δι' αὐτὸν ἀντιφερόμενον καὶ διότι ἐγγραφα δὲν ὑπάρχουν, ἀποθανούσης ἀδιαθέτου τῆς ἀφιερωσάσης τὸν ἀγρὸν ὡς μηδὲν ἐχούσης ἕτερον κτῆμα ν' ἀφήσῃ εἰς ἕτερον, τὰς δὲ μαρτυρίας ἔκρινε περιττόν νά ζητήσῃ, διότι πάντες γνωρίζουν κτῆμα τῆς ἐκκλησίας τοῦτον καὶ ἐνάγων περὶ τούτου δὲν ὑπάρχει. Ἦδη δὲ πρὸς σαφεστέραν πληροφορίαν τῆς Β(ασιλικῆς) Νομαρχίας, τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον, ζητήσαν ἐνώπιον τοῦ ἐπισκοπικοῦ ἐπιτρόπου Μήλου, ἔλαβεν ἐνόρκως ἀπὸ τοὺς πλεόν παρηλίκοις τῆς νήσου μαρτυρίας περὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως, δηλ. καὶ περὶ τῆς ἐκκλησίας ὅτι εἶναι δημοτικὴ καὶ περὶ τοῦ εἰς αὐτὴν ἀφιερωθέντος ἀγροῦ. Περὶ παρακλησιδίων μὴτ' ἀνέφερε, μὴτ' ἀναφέρει μὴ θεωροῦν ταῦτα τιμῆς τινός ἄξια.

Δὲν συμπεριελήφθη εἰς τὸν ἐτήσιον δημοτικὸν προϋπολογισμόν, οὔτε τὸ προκῦψον ἐκ τῆς ἐκποιήσεως τοῦ ἀγροῦ ποσόν, οὔτε τὰ ἀναγκαιούντα διὰ τὴν ἀνακαίνησιν τῆς ἐκκλησίας ἔξοδα, ἐπιζομένης τῆς ἀναπληρώσεως αὐτῶν δι' ἐκουσίων συνεισφορῶν δημοτικῶν καὶ δι' ἐκουσίων ἐπίσης ἐργασιῶν. Ἦδη δὲ, κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς μνησθείσης προσκλήσεως, τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον κατέστρωσε τὸν ἐπισυναπτόμενον προϋπολογισμόν, ἐν ᾧ σημειοῦνται ἀφ' ἐνός μέρους καὶ δια τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἐκκλησίας ἀπαιτουμένης δαπάνης, κατὰ τὴν ἐγγραφον γνωμοδότησιν τῶν κατὰ τὴν νήσον ταύτην ἀρχιτεκτόνων Ἰωάννου Καστρινάκη καὶ Ἰωάννου Συρμαλάκη, καὶ ἀφ' ἑτέρου τὸ προκῦψον ἐκ τῆς ἐκποιήσεως τοῦ ἀγροῦ καὶ τὸ πρὸς ἀναπλήρωσιν ἐπιζόμενον διὰ συνεισφορῶν, ὡς εἴρηται.

Τό Δημοτικόν Συμβούλιον θεωροῦν ἀναγκαίαν τήν ἔγκαιρον ἀνακαίνησιν τῆς ἐκκλησίας, διότι τόν χειμῶνα μῆτε ἱερεῖς, μῆτε οἱ χριστιανοί τολμοῦν νά εἰσέλθουν εἰς αὐτήν. Θεωροῦν ἐπάναγκες νά ἐκποιηθῇ ὁ ἀγρός διὰ νά χρησιμεύσῃ διὰ τήν ἔναρξιν, βέβαιον ὅτι διὰ τὰ ἐλλείποντα θέλουν συνεισφέρει τινές δημότες καί ἄλλοι θέλουν δουλεύσει δωρεάν! Παρακαλεῖ καί ἐκ νέου νά παραχωρηθῇ ἡ ἄδεια ἐγκαίρως διὰ νά προληφθῇ πᾶν ἀπευκταῖον καί διὰ νά μὴ μένουν οἱ χριστιανοί ἀνεκκλησίαστοι μὴ ἔχοντες πλησίον ἐκκλησίαν ἐτέραν.

Ὁ Δήμαρχος νά ἐνεργήσῃ τήν ἀποστολήν τῆς παρούσης πράξεως ὅπου ἀνήκει, συνοδευομένην μέ τά ἐν αὐτῇ διαλαμβανομένα ἔγγραφα.

Ὁ Πρόεδρος

Ἰωάννης Βασιλείου

Τά Μέλη

Ἰάκωβος Ταταράκης

Ἰωάννης Ταταράκης

Νικόλαος Ταταράκης

Μιχαήλ Α. Ταταράκης

Ἰάκωβος Ἀρμένης

Διὰ τό ἀκριβές τῆς ἀντιγραφῆς

Ὁ Πρόεδρος Ἰωάννης Βασιλείου

Διὰ τό ἀκριβές τῆς ἀντιγραφῆς

τῇ αὐτῇ ἡμερομηνία

Ὁ Δήμαρχος

(Τ.Σ.) Ν. Ταταράκης.

Ἰσον ἐξ ἴσου

ἐν Μήλω τήν 17 Ἰουνίου 1836

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Ἐπαρχεῖου

Ε. Κορτέσης».

γ) «Σήμερον τήν 7 Ἰουνίου 1836, ὥρα 10 π.μ. παρουσιασθέντες ἐνώπιον τοῦ ὑποφαινομένου ἐπισκοπικοῦ Ἐπιτρόπου Μήλου κατ' αἴτησιν τοῦ Δημοτ(ικου) Συμβουλ(ίου) καί τοῦ Δημάρχου

Μήλου, οί ύπογεγραμμένοι μάλλον παρήλικες ἐκ τῶν κατοίκων τῆς νήσου ταύτης, ὠμολόγησαν ἐνόρκως ὅτι πρὸ πολλῶν χρόνων κρημνηθεῖσα ἢ κατὰ τό Κάστρον ἐκκλησία ἐπιλεγομένη Θαλασσί-τρια ἀνακαινίσθη διὰ μόχθων καί ἐξόδων τῶν κατοίκων καί ὅτι κατὰ τό 1800 ἔτος ἀποβίωσασα ἄκληρος καί χωρίς ἔγγραφον διά-ταξιν, ἡ Μαρία Κουτζάβλα ἐπιλεγομένη, κάτοικος τῆς νήσου ταύ-της, ἀφιέρωσεν εἰς τήν εἰρημένην ἐκκλησίαν τό χωράφιόν της κεί-μενον εἰς τά Μανδράκια, διὰ νά μνημονεύουν τό ὄνομά της καί τό χωράφιον τοῦτο, μετὰ τόν θάνατον ἐκείνης, ἔμεινεν ἔκτοτε μέχρι τῆς ἡμερον εἰς τήν εἰρημένην ἐκκλησίαν.

Ταῦτα γνωρίζοντες εὐσυνειδότως ὠμολόγησαν.

Ἐν Μήλῳ τῇ 7 Ἰουνίου 1836.

- Α. Βεργῆς
- Διὰ τόν ἀγράμματον Φραγκούλη Μικέλε, Μ. Μοδινός.
- Διὰ τόν ἀγράμματον Μάρκο Μαρκουτζῆ, Σεργέρος Μαρκου-τζῆς.
- Διὰ τόν ἀγράμματον Ἀντώνιον Καλλέργην, Χριστός Κατη-νιτόπουλος.
- Τζανῆς Βαλοσαμάκης.
- Διὰ τόν ἀγράμματον Θεοδωρῆ Κεντροτᾶ, Σωτήριος Λαμπα-δάριος Ράμφος.
- Διὰ τόν ἀγράμματο Γεώργιον Ἰω. Κώμην, Γ.Ν. Ἀφεντάκης.
- Διὰ τόν ἀγράμματο Πέρο Βῆχο, Ἐμμανουήλ Πιριπινιάς.
- Διὰ τόν ἀγράμματον Ἡλίαν Βῆχον, Ἐμμανουήλ Χιουδάκης.
- Διὰ τόν ἀγράμματον Γεώργιον Κάτρην, Ἀναγνώστης Πει-ρουνάκης.

Ἐπικυροῦνται τό γνήσιον τῶν ἄνω ὑπογραφῶν καί τό αὐτόγνω-μον τῶν «διὰ τοὺς» ἀγραμμάτων.

Ἐν Μήλῳ τῇ αὐτῇ ἡμερομηνία
Ὁ Ἐπίσκοπικός Ἐπίτροπος Μήλου
Σακελλῆον Ἱατρούς».

δ) «Οἱ ὑπογεγραμμένοι τέκτονες Ἰωάννης Καστροινάκης καὶ Ἰωάννης Συρμαλάκης, κάτοικοι τῆς νήσου ταύτης, προσκληθέντες παρὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τοῦ Δήμου Μήλου καὶ τοῦ Δημάρχου διὰ νὰ ἐπεξεργασθοῦμεν καὶ γνωμοδοτήσωμεν περὶ τῶν ἀναγκαιούτων διὰ τὴν οἰκοδομὴν τῆς κατὰ τὸ Κάστρον ἐκκλησίας ἢ Θαλασσίτρια, ἀπῆλθομεν ἐπιτοπίως καὶ παρατηρήσαντες τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος οἰκοδομὴν, γνωμοδοτοῦμεν καθὼς ἐγνωρίσαμεν ὅτι διὰ τὸ ὑλικὸν αὐτῆς, ἐπειδὴ ὑπάρχει ὕλη ἐκ τοῦ παλαιοῦ κτηρίου ἀρκετὴ, θέλει ἐπαρκέσει ὡς ἔγγιστα διὰ τὸ ὑλικὸν δραχμῆς ὀκτακόσιες, ἀρ. 800, διὰ δὲ τὰ ἡμερομίσθια ὅλης ἐν τέλει τῆς οἰκοδομῆς δραχμῆς δύο χιλιάδες διακόσιαι, ἀρ. 2.200. Οὕτω γνωρίζοντες ὁμολογοῦμεν ἐνσυνειδότως καὶ ὑποφαινόμεθα δι' ἐτέρων ὡς ἀγράμματοι.

Ἐν Μήλῳ τῇ 11 Ἰουνίου 1836.

- Διὰ τὸν ἀγράμματον Ἰωάννη Καστροινάκη, Σερπέρου Μαρκούτζης
- Διὰ τὸν ἀγράμματον Ἰωάννη Συρμαλάκη, Ἐμμανουὴλ Πιρπινιάς

Ἐπικυροῦται τὸ γνήσιον τῶν ὑπογραφῶν τοῦ Σερπέρου Μαρκούτζη καὶ τοῦ Ἐμμανουὴλ Πιρπινιά, τῇ αὐτῇ ἡμερομηνία.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ.Σ.) Ν. Ταταράκης».

19) «[Ἡ Γραμματ. Ἐκκλησιαστ.]

Ἄρ. Πρ. 7262 / 1971

Πρὸς

τὸν Διοικητὴν Μήλου.

Περὶ ἀνακαινίσεως τῆς ἐκκλησίας τοῦ Δήμου Μήλου.

Ἀπαντᾶται εἰς τὴν, ἀπὸ 11 Ἰουλ(ίου) καὶ ὑπ' ἀριθ. 23, ἀναφορὰν σας ὅτι, ἐπειδὴ ἡ ἐπισκευὴ τῆς ἐκκλησίας εἰς Κάστρον Μήλου θεωρεῖται κατεπείγουσα καὶ ὁ Δήμος ἔχει πόθεν ἐξοικονομήσει τὰ ἔξοδα αὐτῆς, δίδεται ἢ δι' αὐτὴν ἄδεια.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Αὐγούστου 1836

[Ὁ Γραμματεὺς]

(ὑπογραφή)»

Δ. ΘΑΛΑΣΣΙΤΡΙΑ - ΚΟΡΦΙΑΤΙΣΣΑ

20) « Ἄρ. Πρ. 680

Ἐν Μήλω, 18 Μαΐου 1837

Πρὸς τὰς Β(ασιλικὰς) Γραμματείας, τὴν ἐπὶ τῶν
Ἑσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν

Περὶ ἐνοικιάσεως τοῦ δημοτ. εἰσοδήματος δύο ἐκκλησιῶν ἐν
Μήλω.

Ὁ Δήμαρχος Μήλου ὑπέβαλε τὴν ἐπισυνημμένην εἰς ἀντίγραφον προᾶξιν τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου τοῦ Δήμου του περὶ τῆς ἐνταῦθα σημειουμένης ὑποθέσεως ζητῶν τὴν ἔγκρισιν αὐτῆς.

Ἡ Διοίκησις νομίζει μὲν καλὸν καὶ διὰ τὸ ὀφειλόμενον εἰς τὰ θρησκευτικὰ σέβας καὶ διὰ τὴν κοινὴν τῶν ἐνοριτῶν εὐχαρίστησιν ὡς πρὸς τοῦτο καὶ δι' ἄλλους ὁμοίους λόγους, νὰ μὴν ἐκτίθεται εἰς δημοπρασίαν τὸ ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν δημοτ(ικόν) εἰσόδημα, ἀλλὰ νὰ δίδεται μᾶλλον μὲ συμφωνίαν τινὰ εἰς τοὺς ἱερεῖς καὶ κατὰ προτίμησιν τοὺς τῆς ἐνορίας, ὡς ἔκαμε καὶ ὁ Δήμος Μηλίων εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν, ἀλλ' ἐπειδὴ κατὰ τὸν περὶ Δήμων Νόμον, ἄρθρ. 112, ἀπαιτεῖται ὄλαι αἱ πωλήσεις ἢ ἐνοικιάσεις ὁποιοῦνδήποτε μέρους τῆς δημοτ. περιουσίας κτλ. νὰ γίνωνται ἐπὶ δημοπρασίας, δὲν ἐπροχώρησεν εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς πράξεως, ποῖν ἔχει ἐπὶ τούτου τὴν ἀνωτέραν γνώμην καὶ ἄδειαν.

Εὐπειθέστατος
Ὁ Διοικητὴς Μήλου
I. Γ. Λάτρης

Ὁ Γραμματεὺς
Α. Γ. Μιουδάκης

Ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ περιθωρίου, ἐπισημειωματικά:

«Δ. 1963

Πρὸς τὴν Ἱεράν Σύνοδον τοῦ Βασιλείου ἐπὶ ἐπιστροφῇ, ὁμοῦ μὲ τὸ ἐπισυνημμένον, διὰ νὰ λάβῃ γνώσιν τῶν ἐνδιαλαμβανομένων καὶ κοινοποίησιν τὴν γνώμην τῆς εἰς τὴν Γραμματείαν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 26 Ἰουνίου 1837
 Ὅ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστ. κτλ. Γραμματεῦς
 Ν. Πολυζωΐδης».

Ἡ συνημμένη Πράξι τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Μήλου:

«Συνεδρίασις 18 τὴν 10 Μαΐου 1837, ἡμέραν Δευτέρα, ὥρα 10 π.μ.

Εἰς τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τοῦ Δήμου Μήλου, ἐκαλέσθησαν οἱ ἱερεῖς, ὃ, τε Σακελιῶν, Χαρτοφύλαξ, Ἀρχιμανδριτὴς καὶ Δευτερεύων, οἱ εφημερεύοντες εἰς τὰς δύο δημοτικὰς ἐκκλησίας, τῆς τε Θαλασσίτριαις εἰς Κάστρον καὶ τῆς Κορφιάτισσας εἰς Πλάκαν καὶ παρουσία τοῦ Δημάρχου καὶ τῶν λοιπῶν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου μελῶν, ἐγένεν ἡ συμφωνία τῆς ἐνοικίασεως τῶν δύο τούτων ἐκκλησιῶν καὶ ἀπεφασίσθη κατ' ἀρέσκειαν ἀμφοτέρων νά δώσουν οἱ ἱερεῖς δι' ἐτήσιον ἐνοίκιον τῆς Θαλασσίτριαις δραχ. 45 καὶ τῆς Κορφιάτισσας δραχ. 75 νά ἱερουργοῦν ἐνιαυσίως εἰς τὴν Κορφιάτισσαν, ὡς καὶ τό παρελθόν, καὶ νά λαμβάνουν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν ἐκκλησιῶν ὅλα τὰ κανονισμένα δικαιώματα καὶ τυχερά ὡς καὶ πρότερον.

Ἡ ἐνοικίασις αὕτη ἰσχύει δι' ἓνα μόνο χρόνον, ἀρχόμενον ἀπὸ τὴν 23 τοῦ παρελθόντος Ἀπριλίου, ἡ δὲ πληρωμὴ τοῦ ἐνοικίου ἀμφοτέρων τῶν ἐκκλησιῶν θέλει γίνη κατά τό τέλος τοῦ Ὀκτωβρίου τ.ξ̄.

Ὁ Δήμαρχος νά ἐνεργήσῃ τὰ περαιτέρω.

Ὁ Πρόεδρος
 Ἰω. Βασιλείου

Τά Μέλη
 Ν. Ταταράκης
 Μ. Ταταράκης
 Ἰω. Ταταράκης
 Ἰακ. Ταταράκης
 Ἰάκ. Ἀρμενής.

Διά τό ἀκριβές τῆς ἀντιγραφῆς
 Ἐν Μήλῳ τῇ 17 Μαΐου 1837
 (Τ.Σ. Ὁ Δήμαρχος Μήλου
 Ν. Α. Ταταράκης

Ὅτι ἴσον ἐξ ἴσου
 Ἐν Μήλῳ 18 Μαΐου 1837
 Ὁ Γραμματεὺς
 (Τ.Σ.) Α. Γ. Μιουδάκης

21) « Ἄρ. Πρωτ. 5976

Ἄριθ. Διεκ. 382

Ἐν Ἀθήναις τὴν 7 Ἰουλ. 1837

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
 Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΟΥ
 ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστ. κτλ.
 Β(ασιλικήν) Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας

Ἐπί τῆς ὑπ' ἀριθ. 13014 / 1963 Διευθύνσεως

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν ἡ Σύνοδος τό ἀπό 18 Μαΐου πρὸς τὴν Β(ασιλικήν) ταύτην Γραμματείαν ἐγγραφον τοῦ Διοικητοῦ Μήλου, μετὰ τῆς ἐν αὐτῷ πράξεως τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τῆς Νήσου ἐκείνης, καί σκεφθεῖσα ἐπὶ τῶν ἐν αὐτοῖς διαλαβανομένων, κρίνει εὐλόγον ν' ἀπαντήσῃ ὅτι δέν δύναται νά γνωμοδοτήσῃ οὔτε ὑπέρ τῆς μιᾶς, οὔτε ὑπέρ τῆς ἄλλης περιστάσεως, δηλαδή οὔτε περὶ τῆς ἐπὶ δημοπρασίας ἐνοικιάσεως τοῦ ἐκ τῶν ἱερῶν τελετῶν καὶ πράξεων εἰσοδήματος τῆς ἐκκλησίας, οὔτε περὶ τῆς ἐπι συμφωνία ἰδιαιτέρα παραχωρήσεως αὐτοῦ εἰς τοὺς ἱερεῖς. Διότι καί τό ἓν καί τό ἄλλο εἶναι πρᾶσις τῆς θείας χάριτος καί ἐπομένως ἐναντία τῶν ἱερῶν κανόνων, ἀσυμβίβαστος πάντῃ πρὸς τόν ἱερόν σκοπόν τῶν ἐκκλησιῶν καί τῶν ἐν αὐταῖς ἱερουργούντων ἱερέων καί ἀνοίγει τὴν θύραν εἰς καταχρήσεις. Καί ἐπειδὴ ὁ,τι ἔπραξε τό δημοτικόν συμβούλιον Μήλου, ἡμποροῦν νά πράξῃσι καί ἄλλα δημοτικά συμβούλια, παρακαλεῖται ἡ Β(ασιλική) αὕτη Γραμματεία νά ἐμποδίσῃ τὴν τοιαύτην κατάχρησιν.

Κατά ταῦτα δέ ἀπαντῶσα ἡ Σύνοδος ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, ἐπιστρέφει καὶ τὸ ἔγγραφον τοῦ τε Διοικητοῦ μετὰ τῆς πράξεως τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τῆς Μήλου.

– ὁ Κυνουρίας Διονύσιος, πρόεδρος

– ὁ Ἀττικῆς Νεόφυτος

ὁ Γραμματεὺς

– ὁ Ἀργολίδος Κύριλλος

Θ. Φαρμακίδης».

(Τ.Σ.) † ὁ πρῶν Ἡλείας Ἰωνᾶς

– ὁ Κυκλάδων Ἀνθίμος

22) «[Ἡ Γραμματεία τῶν Ἐκκλησιῶν.]

13950/2209

Ἐν Ἀθήναις τὴν 22 Ἰουλίου 1837

Πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Περὶ ἐνοικιάσεως τοῦ ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν δημοτικοῦ εἰσοδήματος.

Ἡ Δημοτικὴ τῆς Νήσου Μήλου Ἀρχὴ ἐνοικίασεν εἰς δύο ἱερεῖς δύο ἐνοριακὰς ἐκκλησίας ἐπὶ ἓν ἔτος, τὴν μὲν διὰ δραχ. 45, τὴν δὲ διὰ δραχ. 75.

Ὁ Διοικητὴς Μήλου, τοῦ ὁποίου ἡ ἐπὶ τῆς ἐνοικιάσεως ταύτης ἔγκρισις ἦτον ἀναγκαία κατὰ τὸν νόμον, παρατηρήσας ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ τὴν δώσῃ διότι ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἐνοικίασις δὲν ἔγινε διὰ δημοπρασίας, ἐζήτησεν ὁδηγίας διὰ τῆς ἀναφορᾶς του τῆς 18 Μαΐου τ.ἔ. τῆς ὁποίας ἐπισυνάπτεται τὸ πρωτότυπον.

Τὸ καθ' ἡμᾶς, λαβόντες ὑπ' ὄψιν α) τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 112, α) τοῦ περὶ Δήμων νόμου, ἀπαγορευόντος πᾶσαν, εἴτε πώλησιν, εἴτε ἐνοικίασιν δημοτικῆς περιουσίας μὴ γινομένην διὰ τακτικῆς δημοπρασίας, β) τὸ ἄτοπον ἐνοικιάσεως τοῦ νὰ γίνωνται τοιαῦτα ἐκκλησιῶν ἐνοικιάσεις ἐν δημοπρασία καὶ γ) τὴν ὀρθότητα τῶν λόγων τοῦ ἀναφερομένου Διοικητοῦ, ἐνομίσαμεν ἡμέτερον χρέος νὰ ζητήσωμεν τὴν γνώμην τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ αὐτὴ Ἀρχὴ ἐθεώρησεν, ὡς φαίνεται, τὸ πρᾶγμα ὑπὸ ἄλλην ἔποψιν καί, ὡς θέλετε παρατηρήσει ἐκ τῆς ἐγκλειομένης

ἐκθέσεως τῆς τῆς 7 τοῦ παρόντος μηνός, ἀπεφάνητο ὅτι τόσον ἢ ἐπὶ δημοπρασίας ἐνοικίαισι τοῦ εἰσοδήματος τῶν ἐκκλησιῶν, ὅσον καὶ ἢ ἐπὶ ἰδιαίτερα συμφωνία παραχώρησις αὐτῶν εἰς ἱερεῖς, εἶναι πρᾶσις τῆς θείας χάριτος, εἶναι ἐναντία τῶν ἱερῶν κανόνων, εἶναι πάντῃ ἀσυμβίβαστος πρὸ τὸν ἱερὸν σκοπὸν τῆς συστάσεως τῶν ἐκκλησιῶν καὶ ἀνοίγει τὴν θύραν εἰς καταχρήσεις.

Τὴν γνώμην ταύτην τῆς Ἱεράς Συνόδου συμμεριζόμενοι ἐν μέρει, διευθύνομεν εἰς ὑμᾶς τὰ εἰρημένα ἔγγραφα. λέγομεν ἐν μέρει, διότι δὲν δυνάμεθα νὰ στερήσωμεν τὸν Δῆμον ἀπὸ τὸν πόρον τῆς ἐνοικιάσεως τῶν Δημοτικῶν Ἐκκλησιῶν, ὅσον μικρὸς καὶ ἂν εἶναι ὁ πόρος οὗτος. Πρὸς ἀποφυγὴν μολοντοῦτο σκανδάλου, νομίζομεν ἀναγκαῖον νὰ ζητήσῃ ἢ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν (Γραμματεία) παρὰ τῆς Α.Μ. τὴν τροπολογία τοῦ 112 ἄρθρου τοῦ περὶ δήμων νόμου, καθόσον μόνον ἀφορᾷ τὴν ἐνοικίαισι τῶν ἐνοριακῶν ἐκκλησιῶν, ὥστε νὰ μὴ γίνεταί διὰ δημοπρασίας. Τὴν περὶ τούτου δὲ Βασιλικὴν ἀπόφασιν παρακαλεῖσθε νὰ μᾶς γνωστοποιήσετε ἐν καιρῷ ἐπιστροφόντες εἰς ἡμᾶς καὶ τὰ ἐγκλειόμενα ἔγγραφα.

Ὁ Γραμματεὺς
(ὑπογραφή)».

23) « Ἀρ. 11332

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜ. ΤΗΣ
ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
Πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 13950 ἐγγράφου σας, λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι, ἀντὶ νὰ προκαλέσωμεν τροποποίησιν τοῦ ἄρθρου τοῦ περὶ Δήμων Νόμου, νομίζομεν καταλληλότερον ὅτι ἢ ἐνοικίαισι τῶν ἐνοριακῶν ἐκκλησιῶν νὰ γίνεταί συγκαλουμένων τῶν ἐφημερίων τοῦ Δήμου εἰς τὸ Δημοτικὸν κατάστημα καὶ νὰ παραχωρῶνται εἰς τὸν ἱερέα ἐκεῖνον, ὅστις ἤθελε προσφέρει περισσότερον ἐνοίκιον καὶ τοιουτοτρόπως οὔτε ὁ

Νόμος παραβαίνεται, ὡς γινομένης τῆς ἐνοικιάσεως διά πλειστηριασμοῦ, οὔτε εἰς ἄτοπα δίδεται χώρα, ἐκτεθειμένων τῶν ἱερῶν ἀντικειμένων εἰς τὴν δημόσιον ἀγορὰν καὶ ἐκτός τούτου προλαμβάνονται αἱ καταχρήσεις αἵτινες ἔπεται νὰ συμβαίνωσιν, ἂν ἀφεθῆ ἡ ἐνοικίασις τῶν ἐκκλησιῶν εἰς τὸ αὐθαίρετον τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς ἢ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἐπιτροπῶν. Διό ἐάν ἦσθε σύμφωνος μέ τὴν γνώμην μας, παρακαλοῦμεν νὰ μας διαβιβάσετε τὰς παρατηρήσεις σας.

Ἐπιστρέφονται δέ ἐσωκλείστως τὰ ἐπισυναπτόμενα τοῦ ἐγγράφου σας κατὰ τὴν αἴτησίν σας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰουλίου 1837

Ὁ Γραμματεὺς

Α. Πολυζωΐδης».

24) «[Ἡ Γραμματεία τῶν Ἐκκλησιῶν.]

13014, 13950, 14413

Ἐπὶ τοῦ ἀρ. 680

Ἐν Ἀθήναις τὴν 9 Αὐγούστου 1837

Πρὸς τὸν Διοικητὴν Μήλου.

Περὶ ἐνοικιάσεως τοῦ ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν δημοτικοῦ εἰσοδήματος ἐν Μήλῳ.

Συνεννοηθέντες μετὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἀπαντῶμεν εἰς τὴν ἀπὸ 18 Μαΐου ἀναφορὰν τοῦ Διοικητηρίου τὰ ἑξῆς:

Εἶναι μὲν ἀληθές ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρον 112 τοῦ περὶ Δήμων νόμου, ὅλαι αἱ πωλήσεις καὶ ἐνοικιάσεις ὁποιοῦδήποτε μέρους τῆς Δημοτικῆς περιουσίας πρέπει νὰ γίνονται ἐπὶ δημοπρασίας, ἀλλ' εἶναι ἐπίσης ἀληθέστατον ἢ ἐν δημοπρασία ἐνοικίασις τοῦ ἐκ τῶν ἱερῶν τελετῶν καὶ πράξεων εἰσοδήματος τῆς ἐκκλησίας εἶναι πρᾶσις τῆς θείας χάριτος καὶ ἐπομένως ἐναντίον τῶν ἱερῶν κανόνων καὶ ἀσυμβίβαστος πρὸς τὸν ἱερὸν σκοπὸν τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τῶν ἐν αὐταῖς ἱερουργούντων ἱερέων.

Διά ταῦτα θέλοντες νά συμβιβάσωμεν τόν νόμον μέ την ἀξιοπρέπειαν τῆς ἱεράς ἡμῶν θρησκείας, νομίζομεν κατάλληλον νά γίνεταί ἡ ἐνοικίασις τῶν ἐνοριακῶν ἐκκλησιῶν, συγκαλουμένων τῶν ἐφημεριῶν τοῦ Δήμου εἰς τό Δημοτικόν κατάστημα, ἡ δ' ἐκκλησία νά παραχωρῆται εἰς τόν ἱερέα ὅστις ἤθελε προσφέρει περισσότερον ἐνοίκιον. Οὕτως, οὔτε ὁ νόμος παραβαίνεται, ὡς γινομένης τῆς ἐνοικιάσεως διά πλειστηριασμοῦ, οὔτε εἰς ἀτοπήματα δίδεται χώρα ἄν ἐξετίθεντο τά ἱερά ἀντικείμενα εἰς δημοπρασίαν ἐν δημοσίῳ ἀγορᾷ. Παρεκτός τούτων προλαμβάνονται διά τοιούτου μέσου αἱ καταχρήσεις, αἵτινες ἔπεται νά συμβῶσιν ἄν ἄλλως, παρὰ τόν ἀνωτέρω τρόπον, ἐγίνετο ἡ ἐνοικίασις.

Ὁ Γραμματεὺς
Α. Πολυζωΐδης»

Κάτωθι τοῦ ἀνωτέρω ἐγγράφου:

«2430
ἐπὶ τοῦ ἀρ. 11322

Πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν

Σύμφωνοι μέ τὴν ὁποῖαν διά τοῦ ἀπὸ 29 Ἰουλίου τ.ἔ. ἐγγράφου τῆς ἡ Γραμματεία αὐτὴ ἐξέφρασε γνώμην περὶ τῆς εἰς τὴν περιλήψιν σημειουμένης ὑποθέσεως, ἐπεστείλαμεν ἤδη τά δέοντα εἰς τόν ἀνεχθέντα εἰς ἡμᾶς Διοικητὴν Μήλου.

Ὁ Γραμματεὺς
Α. Πολυζωΐδης»

Ε. ΣΙΚΙΝΙΩΤΙΣΣΑ

25) «Πρ. Ἀρ. 873: 999
Ἐν Μήλῳ τὴν 18 Δεκ. 1836

Πρός τήν ἐπί τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ.
Β(ασιλικήν) Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας

Περί τῆς ἐν Μήλῳ ἐκκλησίας ἐπ' ὀνόματι τῆς Θεοτόκου Σικινιώτισσας.

Ὅφείλω νά γνωστοποιήσω εἰς τήν Κυβέρνησιν, ὅτι ἐκκλησίαι τινές δημοτικά καί ιδιόκτητοι, αἱ ὁποῖαι ὡς περιτταί ἔπρεπε νά κλεισθῶσιν κατά τά περί αὐτῶν ἐκ πολλοῦ προδιαταχθέντα ἢ καί ἐκλείσθησαν, εὐρίσκονται ἀνοικταί ἀπό τόν καιρόν τῶν προκατόχων μου.

Ἦδη δέ κάτοικοι τινές τοῦ Κάστρου ἢ τῆς Περιωπῆς (ἡ ὁποία εἶναι ὡς τις ἀκρόπολις τῆς Πόλεως Μήλου) ἐζήτησαν δι' ἀναφορᾶς νά ἀνοιχθῆ ὡς ἐνοριακή αὐτῶν ἡ ιδιόκτητος ἐκκλησία (Κοίμησις τῆς Θεοτόκου, ἐπονομαζομένης Σικινιώτισσα), ἐνῶ εἰς τό αὐτό Κάστρον εἶναι καί ἄλλη ἐκκλησία δημοτική τῆς Ὑπαπαντῆς, ἐπιλεγόμενη Θελασσίτρα. Οἱ λόγοι τῶν εἶναι ὅτι δυσκολεύονται νά καταβαίνουν εἰς τήν Θαλασσίτραν ὡς ἀπέχουσαν ὀλίγον ἀπό τήν γειτονίαν τῶν. Ὅτι ἡ Σικινιώτισσα εἶναι παλαιότερα καί δέν ἔπαυσε νά λειτουργῆται, ἐνίστε ἔχουσα ὡς ἱερέα πτωχόν ἄξιον ἐλέους καί πατέρα οἰκογενείας. Ὅτι τέλος ἡ Θαλασσίτρα εἶναι ὀλίγον χαλασμένη καί μετά τινά καιρόν θέλει χρειασθῆ ἐπισκευήν. Ὁ Δήμαρχος ἀντιλέγει πρὸς ταῦτα ὅτι τό Κάστρον εἶναι μικρόν καί συγκεντρωμένον καί ἀρκεῖ μία ἐκκλησία, ἡ δημοτική, ἡ ὁποία ζημιώνεται ἀπό τήν ἀνοιξιν τῆς ιδιωτικῆς. Ὅτι ἡ Θαλασσίτρα εἶναι μεγαλύτερα καί θέλει ἐπισκευασθῆ.

Ἄν ἡ γνώμη τῆς Κυβερνήσεως εἶναι νά μὴν ἀνοίγωνται αἱ περιτταί ἢ αἱ ἅπαξ κλεισθεῖσαι ἐκκλησίαι, τότε πρέπει νά κλεισθῆ καί ἡ Σικινιώτισσα. Εἶδε μὴ ἀρμόζει νά παραβλέψωμεν διὰ τό ἀσκανδάλιστον, ἀφοῦ μάλιστα καί ὁ ἐπίσκοπος τῆς ἐπαρχίας ἔδωσε τήν ἄδειαν νά λειτουργῆται κατά συγκατάβασιν.

Οὕτως ἢ ἄλλως προσημένω τὰς ἀνηκούσας ὁδηγίας τῆς Β(ασιλικῆς) Γραμματείας περί τῶν ἐκκλησιῶν τούτων. Προσωρινῶς ἔδωσα τήν ἄδειαν κατ' αἴτησιν τῶν ἀναφερομένων νά κάμουν τὰς ἀκολουθίας τῶν Χριστουγέννων, τοῦ Ἁγίου Βασιλείου καί τῶν Θεοφανείων εἰς τήν Σικινιώτισσαν.

Εὐπειθέστατος
Ὁ Διοικητὴς Μήλου
Ι. Γ. Λάτρης

Ὁ Γραμματεὺς
Α. Γ. Μιουδάκης

26) «[Ἡ Γραμματ. τῶν Ἐκκλησιαστ.]
Ἄρ. 10337/131

Ἐν Ἀθήναις τὴν 14 Ἰανουαρίου 1837.

Διευθίνεται πρὸς τὴν Ἱεράν Σύνοδον τοῦ Βασιλείου. Τό καθ' ἡμᾶς νομίζομεν ὅτι τό 4 ἄρθρον τοῦ ἀπό 26 Ἀπριλίου / 8 Μαΐου 1834 ὑπ' ἀριθ. 12829 Βασιλ. Διατάγματος ἐφαρμόζεται κάλλιστα εἰς τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν. Ἄν ἡ Ἱερά Σύνοδος ἔχη ἐναντίαν ὡς πρὸς τοῦτο γνώμην παρακαλεῖται νά τὴν κοινοποιήσῃ εἰς τὴν Γραμματεῖαν, ἐπιστρέφουσα καί τό παρόν ἐγγραφον.

Ὁ Γραμματεὺς
(ὑπογραφή)»

27) « Ἄριθ. πρωτ. 5538 – 5733
Ἄριθ. Διεκ. 240
Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Μαΐου 1837

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
Πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ.
Β. Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 10337/131 Διευθύνσεως.

Ἐπιστρέφουσα ἡ Σύνοδος τὴν ἀναφοράν τοῦ Διοικητοῦ Μήλου, κρίνει εὐλογον ν' ἀναφέρῃ πρὸς τὴν Β(ασιλικήν) ταύτην Γραμματεῖαν, ὅτι ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος κατὰ τὴν Μήλον ἐκκλησία τῆς

Σικινιωτίσσης κατά τάς περί αὐτῆς πληροφορίας τοῦ κατά τήν Ἐπισκοπὴν ἐκείνην Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου ἐπειδὴ ἡ δημοτικὴ ἐκκλησία ἀπέχει ὀλίγον μακρὰν καὶ οἱ περί ἐκείνην κάτοικοι χριστιανοὶ δυσκολεύονται ἐν καιρῷ χειμῶνος διὰ τὴν τοπικὴν αὐτῆς θέσιν ν' ἀπέρχονται εἰς αὐτὴν ὡς ἐνοριακὴν, δύνανται μὲν διὰ τὴν εὐκολίαν τῶν περί αὐτὴν Χριστιανῶν νὰ ἱερουργῶσιν εἰς αὐτὴν οἱ ἱερεῖς, ὅχι ὁμως καὶ ν' ἀποκατασταθῇ αὕτη καὶ ἐνοριακὴ, ἐπειδὴ τοιαύτη εἶναι ἡ δημοτικὴ εἰρημμένη ἐκκλησία τῆς Ὑπαπαντῆς.

– ὁ Κυνουρίας Διονύσιος Πρόεδρος

† ὁ Ἀττικῆς Νεόφυτος – ὁ πρῶν Ἡλείας Ἰωνᾶς

– ὁ Κυκλάδων Ἀνθιμος

Ὁ Γραμματεὺς

(Τ.Σ.) Θ. Φαρμακίδης».

Ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ περιθωρίου, ἐπισημειωματικά:

«12586/1365

Πρὸς τὸν Διοικητὴν Μήλου, ἐπὶ ἐπιστροφῇ, εἰς ἀπάντησιν τῆς ἀπὸ 18 Δεκεμβρίου π.ῆ. ὑπ. ἀρ. 873.999 ἀναφορᾶς του, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ συμφώνως μέ τά ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου γνωμοδοτούμενα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 5 Μαΐου 1837

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστ. κτλ. Γραμματεὺς

Α. Πολυζωΐδης».

28) «Ἀρ. Πρ. 773

Ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 12586/5 Μαΐου

Ἐν Μήλῳ τῇ 22 Ἰουλ. 1837

Πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ.
Β(ασιλικήν) Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας

Περὶ τῆς ἐν Μήλω ἐκκλησίας τῆς Θεοτόκου Σικινιώτισσας.

Ἐνεργήσασα ἡ Διοίκησις ἐπὶ τῆς ἐνταῦθα σημειουμένης ὑποθέσεως κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τὴν ἐπισημίωσιν τῆς Β(ασιλικῆς) Γραμματείας, ἐπιστρέφει τὴν ἀναφορὰν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καθὼς διετάχθη.

Ὁ Γραμματεὺς
Α. Γ. Μιουδάκης

Εὐπειθέστατος
Ὁ Διοικητὴς Μήλου
Δ. Κυριακίδης

ΣΤ. ἉΓΙΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΠΛΑΚΩΝ ΑΓΙΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΖΕΦΥΡΙΑΣ

29) «Αρ. 573.602

Πρὸς τὸ Β(ασιλικόν) Ἐπαρχεῖον Μήλου.

Τά περαιτέρω τῆς οἰκοδομῆς τοῦ, εἰς τὸ χωρίον Πλάκες, ἀνεγειρομένου Ναοῦ, ἐμποδίσθησαν συνεπεῖα τῶν ἀπαντομένων ἐγγράφων ὑμῶν. Ἐκ τῆς ἐπισυνημμένης ὁμως ἀναφορᾶς τῶν κατοίκων τοῦ εἰρημένου χωρίου παρατηρεῖτε, κ. Ἐπαρχε, ὅτι ἡ μόνη ἀνάγκη τοῦ νὰ ἐκπληρωσι τὰ θρησκευτικὰ των καθήκοντα ἐκίνησεν αὐτούς τοῦ νὰ ἐπιχειρηθῶσι τὴν οἰκοδομὴν ταύτην καὶ ἐξ ἰδίων ἐξόδων χωρὶς νὰ ἔχωσιν ἀπαίτησιν συνδρομῆς ἄλλου τινός. Τοῦ ὅτι δέ εἰς τὸ εἰρημένον χωρίον ὑπάρχει ἀνάγκη τοιαύτης οἰκοδομῆς καὶ ἐκ τῆς ἀποφάσεώς των ταύτης τοῦ ν' ἀνεγείρωσι Ναόν ἐξ ἰδίων ἐξόδων ἐξάγεται καὶ ὑμεῖς αὐτός κ. Ἐπαρχε καλῶς γνωσκητε, διότι ὑπὲρ τὰς 50 οἰκογενείας ὀλίγας ἡμέρας τοῦ ἔτους ἐκκλησιάζονται.

Ἐκ τούτων λοιπόν πεποίθαμεν ὅτι θέλετε ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα

κ. Ἐπαρχε, ὅπως ἀποπερατωθῆ ἡ ἐπιχείρησις αὕτη καὶ τῇ ἀδείᾳ τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς.

Ἐν Μήλῳ τὴν 16 Ὀκτωβρίου 1852

Εὐπειθέστατος

Ὁ Δήμαρχος

Α. Ἀρμένης

Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν

Ἐν Μήλῳ τὴν 18 Ὀκτωβρίου 1852

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Ἐπαρχείου

(Τ.Σ.) Γ. Φραγκοῦλης»

Συνημμένη ἡ ἀναφορά τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Πλάκας:

«Ἐν Μήλῳ τῇ 12 Ὀκτωβρίου 1852

Πρὸς τὸν κ. Δήμαρχον Μήλου.

Μᾶς ἐπροσκαλέσατε κύριε Δήμαρχε κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' ἀριθμ. 1461 διαταγῆς τοῦ Β(ασιλικοῦ) Ἐπαρχείου Μήλου νά παύσωμεν τῆς ἀρξαμένης ἐν τῷ χωρίῳ μας οἰκοδομῆς τοῦ ἀνεγειρομένου ναοῦ καὶ νά σᾶς πληροφορήσωμεν πού βασιζόμενοι ἐπεχειρήσθημεν τοῦ ἔργου καὶ ἂν ἔγιναν σχέδια καὶ πρῶτολογισμὸς τῆς δαπάνης καὶ ἂν πρὸ πάντων πρὶν νά λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὰ προκείμενα προσκόμματα εἰς τὸν κατὰ τὸ χωρίον Τριοβασάλων οἰκοδομηθέντα διὰ ν' ἀνταποκριθῶμεν ὡσάντως...

Ἐφ' ὅλων λοιπὸν τούτων ἀπαντῶντες ὑμῖν σᾶς ἀναφέρομεν τ' ἀκόλουθα, τὰ ὅποια ἀφοῦ θέσετε ὑπ' ὄψιν του Σ(εβαστοῦ) Ἐπαρχείου πεποιθήαμεν ὅτι δέν θέλομεν ἐμποδισθῆ τῆς προόδου τῆς οἰκοδομῆς ἀφοῦ μάλιστα ἤδη εὕρισκόμεθα περὶ τὸ ἡμισυ. Γνωρίζετε κάλλιστα κ. Δήμαρχε, ὅτι μὴ ὑπάρχοντος εἰς τὸ χωρίον μας ναοῦ, ἐκκλησιαζόμεθα πρὸ πολλῶν ἐτῶν, οἱ μὲν ἡμίσεις εἰς τὸ κατὰ τὸ χωρίον Τριοβασάλου τοῦ Ἁγίου Σπυριδῶνος ἀπέχοντος τοῦ ἰδιοῦ μας χωρίου πλέον τοῦ τετάρτου τῆς ὥρας, οἱ δέ εἰς τὸν κα-

τά τήν κωμόπολιν Πλάκα τῆς Γεννήσεως τήν αὐτήν ἀπόστασιν μέ τόν τοῦ Τριοβασάλου ἔχοντος. Ὡς ἐκ τῆς ἀποστάσεως δέ ταύτης, κατὰ τό πλείστον χρονικόν διάστημα καί μάλιστα κατὰ τās χειμερινάς ὥρας εὐρισκόμεθα εἰς τήν ἀνάγκην ἢ νά καταβρεχώμεθα προσερχόμενοι εἰς τās εἰρημένας ἐκκλησίας πρός ἐκπλήρωσιν τῶν θρησκευτικῶν μας χρεῶν ἢ νά φαινόμεθα ἔλλειπεις, ὅπως τοῦτο ὡς ἐπί τό πλείστον συμβαίνει· καί τοῦτο μέν ἐγένετο, ἄν καί μέ μεγίστην μας ἀπαρέσκεϊαν, ἕως οὔ ὁ τοῦ χωρίου μας πληθυσμός ἦτο μικρώτατος, ἥδη δ' ὅτι ὑπέρ τās 50 ἀριθμούμεθα οἰκογενείας καί ὅτι διασκεφθέντες, ὅτι μέ τās οἰκείας ἡμῶν δυνάμεις ἠμποροῦμεν νά φέρωμεν εἰς πέρας, ἄνευ τῆς συνδρομῆς ἄλλου τινός, καί πρόπον ἐνομίσαμεν νά μήν ἀνεγείρωμεν ἀνάλογον τῶν δυνάμεῶν μας ναόν πρός θεραπείαν τῆς πρωτίστης τῶν ἀναγκῶν πάσης κοινωνίας. Προϋπολογίσταντες λοιπόν τήν δαπάνην εἰς δραχ. 1800 συμπεριλαμβανομένων εἰς αὐτήν καί αὐτῶν τῶν γενησομένων δωρεάν προσωπικῶν ἐργασιῶν ἐπεχειρήσθημεν τῆς οἰκοδομῆς, ἀξιοῦντες ὅτι ἔδει νά λάβομεν πρός τοῦτο ἄδειαν ἀρχῆς· ὅσον δ' ἀφορᾷ τά παρεγκύψαντα προσκόμματα εἰς τόν ἐν τῷ χωρίῳ Τριοβάσαλον ἀνεγερθέντα ναόν, δέν τά ἐλάβομεν ὑπ' ὄψιν, καθ' ὅτι ἐνταῦθα δέν θέλει λάβει χώραν παρεκτός τῆς ἐγκαινιάσεως, τήν ὁποίαν δέν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ἡ Διοικ(ητική) ἀρχή θέλει διευκολύνει παριστάνοσα ὅπου δεῖ ὅ,τι ἀναπόφευκτος ἦτο ἡ ἀνεγερσις εἰς τό χωρίον μας ἐνός ναοῦ.

Περαίνομεν δέ κύριε Δήμαρχε, ὅτι ἀφοῦ ὑποβάλλετε τήν παροῦσαν μας πρός τόν κύριον Ἐπαρχον, μέ τās δεούσας παρατηρήσεις, ὄχι μόνον δέν θέλει σᾶς προσκαλέση νά μᾶς ἀπαγορέυσετε τοῦ νά προοδεύσωμεν εἰς τήν ἀποπεράτωσιν τῆς οἰκοδομῆς, ἀλλά μάλιστα καί θέλει σᾶς παραγγεῖλει νά προτρέψητε.

Ὑποσημειούμεθα εὐσεβάστως

εὐπειθέστατοι

Οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Πλακῶν

— Διά τούς ἀγγραμμάτους Πέρο Νῖνον, Γεώργιον Γιαννοῦλη Νῖνον, Ἐμμ. Νῖνον καί Βασίλη Νῖνον, Δ. Ζ. Ρώρης.

– Διά τούς ἀγραμμάτους Ζαννή Μάλη, Πέρο Α. Μάλη, Νικολό Ζέπου Μάλη καί Βασίλη Μάλη, Ἰάκωβος Καμακάρης.

– Διά τούς ἀγραμμάτους Φρανγκιό Κάτρη, Μανοῦσον Μ. Βῆχον, Στρατήν Ἰωάνν. Νίνος, Γεώργιος Κυρίτζης».

30) « Ἀρ. 22

Τό Δημοτικόν Συμβούλιον τῶν Μηλιῶν ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει τῆς 30 Νοεμβρίου τ.ἔ. παρόντων τῶν μελῶν κυρίων Εὐστρ. Νοστράκη, Γ. Μπάου, Μ. Μοδινοῦ, Α. Π. Ραπαννάκη, Γ. Ξιδού, Ἄνδρ. Α. Βήχου, Π. Νίνου καί Γ. Μ. Βήχου, παρουσία καί τοῦ Δημάρχου, ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τό ὑπ' ἀριθμ. 1702 ἔγγραφο τοῦ Β(ασιλικοῦ) ἐπαρχείου ἔχον ὀπισθόγραφον τήν ὑπ' ἀριθ. 7394 διαταγήν τῆς Β(ασιλικῆς) Νομαρχίας Κυκλάδων ἐνδιαλαμβάνουσα τά περὶ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ εἰς τό χωρίον Πλάκες ἀνεγειρομένου Ναοῦ, ὅτι τό Συμβούλιον ἀπαιτεῖται ν' ἀναλάβῃ τήν ὑποχρέωσιν τοῦ νά φροντίσῃ οὐ μόνον περὶ τῆς ἀναπληρώσεως τῶν τυχόν ἀπαιτουμένων πρὸς ἀποπεράτωσιν τῆς οἰκοδομῆς, ἀλλά καί περὶ τῆς διατηρήσεως καί φωταγωγίας τοῦ εἰρημένου Ναοῦ.

Προχωρήσαν λοιπόν εἰς τήν συζήτησιν, παρατηρεῖ ὅτι ἐπειδὴ καί οἱ κάτοικοι τοῦ εἰρημένου χωρίου δι' ἀναφορᾶς των ἀνέλαβον εἰς βάρος των τά περὶ τῆς οἰκοδομῆς καί ἀποπερατώσεως τοῦ Ναοῦ ἔξοδα, ἐπειδὴ καί ὁ Ναός καί ἡ εἰς τό χωρίον τοῦτο ἐγερσίς του εἶναι ἀδιαφιλονίκητος μὴ ὑπάρχοντος τοῦ μέρους ἐκείνου ὅπου πρέπει νά ἐκκλησιάζωνται οἱ κάτοικοι.

διὰ ταῦτα τό Συμβούλιον ἀποφαίνεται παμψηφεί ὡς ἀκολούθως:

α) ἀναλαμβάνει εἰς βάρος του τά περὶ τῆς συντηρήσεως καί φωταγωγίας τοῦ εἰρημένου Ναοῦ ἔξοδα.

β) Παραχωρεῖ τὰς εἰκόνας τοῦ εἰς τό χωρίον Ζεφυρίας ὑπάρχοντος ἄχρηστου δημοτικοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Χαράλάμπου.

γ) Τό Συμβούλιον ἐπιφυλάττεται ν' ἀποφανθῇ δι' ἐτέρας πράξεως του περὶ τῆς ἀναπληρώσεως τῶν τυχόν ἀπαιτησομένων πρὸς ἀποπεράτωσιν τῆς οἰκοδομῆς ἐξόδων, ἂν ἡ ἀνάγκη τό καλέσῃ.

Εἰς τόν κύριον Δήμαρχον ἀνατίθεται ἡ ἐνέργεια τῶν περαιτέρω.

Ἐν Μήλῳ τῇ 30 Νοεμβρίου 1852

Ὁ Πρόεδρος
Εὐστ. Νοστράκης

Τά Μέλη
Γ. Μπάος
Μ. Μοδινός
Α. Π. Ραπανάκης
Διά τούς ἀγραμμάτους
Γ. Ξιδουῦ
Ἄνδρ. Α. Βῆχον
Π. Νίνον
Γ. Μ. Βῆχον Δ. Ε. Ρόρης.

(Τ.Σ.) Διά τήν ἀντιγραφὴν
τῇ 7 Δεκεμβρίου 1852
Ὁ Δήμαρχος
Α. Ἀρμένης

31) «Ἄριθ. 78

Πρός τό Β(ασιλικόν) Ἐπαρχεῖον Μήλου.

Λαβὼν ὑπ' ὄψιν τό ὑπ' ἀριθ. 1805 ἔγγραφον του, γνωμοδοτῶ ὅτι, εἰς τό κατά τό χωρίον Πλάκες, εἶναι ἀνάγκη νά ἐπιτραπῇ νά ἀνεγερθῇ καί περαιωθῇ ἡ ἐπιχειρησθεῖσα οἰκοδομή τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, διότι εἰς τούς κατοίκους τοῦ χωρίου εἶναι δύσκολον καί μάλιστα ἐν καιρῷ χειμῶνος, νά ἐκκλησιάζωνται εἰς τόν Ναόν τῆς Πρωτευούσης τῆς ἐπαρχίας ἢ εἰς ἐκείνους τῶν ἄλλων χωρίων.

Ἐν Μήλῳ τήν 12 Φεβρουαρίου 1853
Ὁ ἐπισκοπικός ἐπίτροπος Μήλου.
Ν. Ἀφεντάκης προεσβύτερος».

32) «Ἄρ. Πρ. 49

Διεκ. 30

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Ἀπριλ. 1853

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ο ΣΥΡΟΥ ΚΑΙ ΤΗΝΟΥ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Πρός τὴν Β(ασιλικήν) Νομαρχίαν
Κυκλάδων.

Ἐπιστρέφων τά, διὰ τοῦ ἀπό 18 Μαρτίου ὑπ' ἀριθ. 1425 ἐπισημειωματικοῦ ἐγγράφου τῆς Β(ασιλικῆς) Νομαρχίας ταύτης ἐπισταλέντα μοι ἔγγραφα, περὶ ἀνεγέρσεως Ναοῦ κατὰ τὸ χωρίον Πλάκες τῆς Μήλου, γνωμοδοτῶ ἵνα ἀνεγερθῇ ὁ εἰρημένος Ναός εἰς τὸ διαληφθέν χωρίον Πλάκες, καθόσον ἡ πρός τοῦτο ἀνάγκη ὑπάρχει ὁμολογουμένη.

Ταῦτα διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν περαιτέρω.

Ὁ Μητροπολίτης
(Τ.Σ.) † ὁ Σύρου καὶ Τήνου Δανιήλ».

33) «Ἀρ. Πρ. 2974

Ἐν Ἐρμουπόλει τῇ 28 Ἀπριλ. 1853

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΚΥΚΛΑΔΩΝ

Πρός
τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν

Περὶ ἀνεγέρσεως ναοῦ εἰς τὸ χωρίον Πλάκες τοῦ Δήμου Μήλου.
(Χαραλάμπους)

Οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Πλάκες τοῦ Δήμου Μήλου, διὰ τῆς ἐγκλείστου ἀναφορᾶς πρὸς τὸν Δήμαρχον, ἐξαιτοῦνται τὴν ἄδειαν τοῦ νά περαιώσωσιν ὃν ἤρξαντο οἰκοδομοῦντες ναόν, λίαν ἀναγκαῖον πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων των, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἄχρι τοῦδε ἐμποδίζοντο διὰ τὴν ἔλλειψιν ναοῦ.

Ἐπειδὴ δέ ἡ τε Δημοτ. ἀρχὴ ἀναλαμβάνει τὴν φροντίδα τῆς δια-

τηρήσεως τοῦ Ναοῦ καὶ τῆς ἀναπληρώσεως τῆς τυχόν ἀναγκαίας πρὸς ἀποπεράτωσιν τῆς οἰκοδομῆς δαπάνης καὶ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σύρου καὶ Τήνου γνωμοδοτεῖ ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ Ναοῦ, ὡς γίνεται δῆλον ἐκ τῶν συνημμένων ἐγγράφων, παρακαλῶ τὸ Ὑπουργεῖον νὰ δώσῃ τὴν ἀναγκαίαν ἄδειαν.

Εὐπειθέστατος
Ὁ Νομάρχης
(ὑπογραφή)».

34) «[Ὑπουργεῖον Ἐκκλησιαστικῶν κλπ.]
2354/1244
ἐπὶ τοῦ ἀριθ. 2974

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Μαΐου 1853

Πρὸς τὸν Νομάρχην Κυκλάδων

Περί ἀνεγέρσεως Ναοῦ εἰς τὸ χωρίον Πλάκες ἐν Μήλω.

Κατὰ τὸ ἐγγραφον ὑμῶν 28 τοῦ παρελθόντος μηνός, λαβόντες ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ εἰς αὐτὸ ἐπισυνημμένα, κυρίως δὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 22 προᾶξιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τοῦ Δήμου Μηλίων καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 47 γνωμοδότησιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σύρου καὶ Τήνου, ἐπιτρέπομεν τὴν ἐκ βάθρων ἀνεγερσιν ναοῦ κατὰ τὸ χωρίον Πλάκες τοῦ εἰρημένου Δήμου.

Ἀνακοινώσατε ταῦτα διὰ τοῦ ἀρμοδίου Ἐπάρχου εἰς τὴν Δημοτικὴν Ἀρχὴν τοῦ δήμου Μηλίων καὶ καταστήσατε ταύτην προσεκτικὴν τόσον εἰς τὰ περὶ τῆς εὐρυθμίας καὶ τῆς στερεότητος τῆς οἰκοδομῆς, καθὼς καὶ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν περὶ τῶν ὑπαρχουσῶν ἐν γένει διατάξεων.

Ὁ Ὑπουργός
(ὑπογραφή)».

Ζ΄ ΑΓΙΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΖΕΦΥΡΙΑΣ

35) «Πρός τό, ἐπί τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, Σ(εβαστόν) Ὑπουργεῖον.

Εἰς τήν Νῆσον μας, καί ἰδίως εἰς τήν κωμόπολιν τῆς Ζεφυρίας, ἐν ἧ οἱ ὑποφαινόμενοι κατοικοῦμεν, ὑπάρχει, κύριε Ὑπουργέ, ὁ περικαλής καί μόνος Ναός τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους, τόν ὁποῖον οἱ πατέρες ἡμῶν δι' ἀδρῶν ἀνακαινίσαντες ἐνορευόμεθα.

Ἐπειδή δέ, κύριε Ὑπουργέ, οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Πλακῶν, ἀνακαινίσαντες νέον Ναόν, ὑστερούμενοι δέ ἱερῶν ἐπίπλων, ἐξήτησαν παρά τῆς Δημοτικῆς ἀρχῆς τά τοῦ ἀναφερομένου. Κατεφύγομεν παρακαλοῦντες θερμῶς αὐτήν νά μὴ ἐνδώσῃ εἰς τήν αἴτησιν των διότι, πρῶτον μὲν δέν ἔχομεν ἕτερον Ναόν, οὐδέ τά μέσα τοῦ νά μεταβῶμεν εἰς τήν Πόλιν καίτοι ὑπάρχοντες ἱκανοί ἐνορευόμενοι.

Διά ταῦτα παρακαλοῦμεν θερμῶς τό Σ(εβαστόν) Ὑπουργεῖον νά μὴ ἐπιτρέψῃ τήν ἄδειαν ταύτην τοῦ νά ἀφαιρεθῶσι τά ἱερά σκευῆ καί ἡ εἰκῶν τοῦ ἀναφερομένου Ναοῦ καί ἐπομένως νά διατάξῃ ἐντόνως τό Σ(εβαστόν) Ὑπουργεῖον νά μὴ ἐπιβάλῃ ἡ Δημοτική Ἀρχή χεῖρα ἐπί τοῦ ἱεροῦ τούτου ναοῦ, διότι εἶναι μέγιστον ἄδικον. Ἐπομένως θέλει ἐπιφέρει μέγιστα καί δυσχερῆ παράπονα ἐκ μέρους τῶν κατοίκων τῆς Ζεφυρίας.

Εὐέλπιδες ὅτι ἡ αἴτησίς μας αὕτη θέλει εἰσακουσθῆ.

Ὑποσημειούμεθα εὐσεβάστως.

Οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Ζεφυρία.

- Σ. Κυπρέος	- Σ. Μανράκης.	- Π. Κρημηδόνη.
- Μ. Μπίνος.	- Σ. Μιτρινός.	- Κωνσταντῖνος Ζανιδάκης.
- Ἰ. Φρενάζιας.	- Κ. Ζάγαρη.	- Α. Πυτῆς.
- Ἰ. Κολοβός.	- Α. Μαρτζελιάνης.	- Α. Ἀντρούσιανος.
- Σ. Στράτης.	- Α. Ρόμη.	- Φ. Ἀντρούσιανος.
- Δ. Μπουρδούμης.	- Δ. Κυργιάκου.	- Μ. Σιδέρης.
- Ν. Κοντογιάννη.	- Θ. Κουρέλας.	- Γ. Τζερόνης.
- Ν. Μπίνος.	- Ι. Σταθάκης.	Διά τούς ἀγραμμάτους.
- Μ. Κτιστάκη.	- Ι. Χαριτάκης.	Διμή(τριος;) Πυρπινιός.

- Η. Φραντζεσκάκη. - Β. Βορδόνης Ἰωάννης Πανόριος
 Ἰ. Κώστα Βελετάς.

*Διά τό ἀκριβές τῆς ἀντιγραφῆς.
 Ἐν Μήλῳ τὴν 31 Αὐγούστου 1853.
 Ὁ Πάρεδρος τοῦ χορίου Ζεφυρίας
 Σ. Κυπρέος».*

Ἐπί τῶν περιθωρίων τοῦ ἀνωτέρω ὑπομνήματος οἱ διαταγές:

α) «[Ἵπουργεῖον Ἐκκλησιαστικῶν].
 2599

Ὁ Νομάρχης Κυκλάδων, λαβὼν γνώσιν τῶν ἐνδιαλαμβανομένων, προσκαλεῖται νὰ ἐξετάσῃ καὶ μᾶς ἀναφέρει ἐν τάχει, ἐάν ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος Ναός τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους εἶναι καὶ ἐνοριακός, τοὔτέστιν ἀνήκων εἰς τὴν Κοινότητα ἢ εἶναι ναός διαλελυμένου τινός μοναστηρίου ἢ μετόχιον μοναστηρίου καὶ ποίου; νὰ διατάξῃ δέ συγχρόνως τὴν ἀρμοδίαν Ἀρχήν, ἵνα τὰ πράγματα τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ναοῦ μένωσιν, εἰς ἣν ἦσαν ἐξ ἀρχῆς κατάστασιν, μέχρις οὗ λαβόντες τὰς διὰ τῆς παρούσης ζητουμένας πληροφορίας, ἀποφανθῶμεν ἐν γνώσει περὶ τοῦ πρακτέου. Νὰ ἐπιστραφῇ πρὸς ἡμᾶς τό παρόν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Σεπτεμβρίου 1853
 Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστ. κλπ. Ἵπουργός
 (ὑπογραφή)».

β) Ἀριθ. 7103

Διευθύνεται, ἐπὶ ἐπιστροφῇ, πρὸς τὸν Ἐπαρχον Μήλου διὰ νὰ ὑποβάλλῃ ἐν τάχει εἰς τὴν Νομαρχίαν μετ' ἀκριβῆ ἐξέτασιν τὰς ζητουμένας παρὰ τοῦ Ἵπουργείου πληροφορίας, διατάττων νὰ μένωσι τὰ ἱερά σκευῆ κλπ. τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους εἰς ἣν ἦσαν ἐξ ἀρχῆς κατάστασιν μέχρις οὗ ἀποφανθῇ περὶ τούτων τό Ἵπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

Ἐν Ἐρμ(ουπόλει) Σύρου τὴν 21 Σεπτεμβρίου 1853.
 Ὁ Νομάρχης Κυκλάδων
 (ὑπογραφή)».

36)«Ἀριθ. Πρ. 1447

Ἀπάντησις εἰς τὴν ὑπ. ἀριθ. 7103
 ἐπισημειωματικὴν Διαταγὴν τῆς.
 Ἐν Μήλω τὴν 2 Ὀκτωβρίου 1853

Πρὸς
 τὴν Β(ασιλικὴν) Νομαρχίαν Κυκλάδων.

Ἀπαντῶν εἰς τὴν ἀπέναντι διαταγὴν τῆς Β(ασιλικῆς) Νομαρχίας πληροφορῶ αὐτήν, ὅτι ὁ περὶ οὗ γίνεται ὁ λόγος εἰς τὴν ἀντεπιστελλομένην ἐσωκλείστως ἐπισημειωματικὴν διαταγὴν, Ἰερὸς Ναὸς εἶναι ἐνοριακὸς ἀνήκων εἰς τὴν κοινότητα τοῦ Δήμου Μηλίων καὶ ὁ μόνος ὅστις ὑπάρχει διὰ τοῦς ἐκκλησιαζομένους τοῦ χωρίου κατοίκους. Ἐάν λοιπὸν ἀφαιρεθῶσι τὰ ἐν αὐτῷ Ἰερά σκευὴ κτλ. καὶ μετακομισθῶσιν εἰς τὸν νεόδμητον ναὸν τοῦ ἐτέρου χωρίου Πλάκαις, ἐκτός τοῦ ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς Ζεφυρίας μένουσιν ἄνευ ἐκκλησίας, ἐπομένως καταστρέφεται μία λαμπρὰ οἰκοδομή, ἣτις δι' ἀδρῶν ἐξόδων τῶν προπατόρων των ὠκοδομήθη καὶ εὐτρεπίσθη καὶ ἣτις θαυμάζεται ὡς ἀρχαιότης παρὰ τῶν ἐπισκεπτομένων τὴν ἀρχαίαν τῶν Μηλίων Πόλιν.

Εἶμαι ὅθεν γνώμης νὰ μένη εἰς ἣν ἤδη ὑπάρχει κατάστασιν ὁ εἰρημένος ναὸς, οἱ δὲ κάτοικοι τοῦ χωρίου Πλάκαις νὰ φροντίσωσι δι' ἰδίας δαπάνης περὶ τῆς διακοσμήσεως καὶ εὐτρεπείας τοῦ νεοδήτου Ναοῦ τοῦ χωρίου των. Ἡ Δημοτικὴ ἀρχὴ διετάχθη νὰ μὴν ἐπιτρέψη τὴν μετακόμισιν τῶν Ἰερῶν σκευῶν κλ. τοῦ μνησθέντος Ἰεροῦ Ναοῦ, συμφώνως μὲ τὰ διαταχθέντα.

Εὐπειθέστατος
 Ὁ Ἐπαρχος Μήλου.
 (ὑπογραφή)».

37) «Ἄριθ. 8138

Ἐπί τοῦ ὑπ. ἀρ. 4708 τῆς

14 Σεπτεμβρ. τ.ἔ.

Ἐν Σύρω τῆ 4 Νοεμβρ. 1853

Πρός
τό Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

Περί τοῦ ἐν Πλάκαις χωρίου τῆς Μήλου νεοδημήτου Ναοῦ.

Ἐπιστρέφων τὴν ἐπισημειωματικῶς διαπεμφθεῖσαν μοι ἀναφορὰν κατοίκων τινῶν τοῦ χωρίου Ζεφυρία τοῦ δήμου Μήλου ἐξαιτουμένων νά μὴν ἐπιτραπῇ, ἡ εἰς τόν ἐν Πλάκαις νεόδημτον Ναόν, παραχώρησις τῶν ἐπίπλων κλπ. τοῦ ἐν τῷ χωρίῳ αὐτῶν ἱεροῦ Ναοῦ ὁ Ἅγιος Χαράλαμπος, ὑποβάλλω ἐγκλειστον τὴν ὑπ' ἀριθ. 1447 τῆς 2 Ὀκτωβρίου τ.ἔ. ἀναφορὰν τοῦ Ἐπάρχου Μήλου ὑποστηρίζοντος τὴν αἴτησιν αὐτῶν ὡς δικαίαν. Τὴν γνώμην τοῦ Ἐπάρχου συμμερίζεται καὶ ἡ Νομαρχία.

Εὐπειθέστατος
Ὁ Νομάρχης Κυκλάδων
(ὑπογραφή)».

38) «[Ὑπουργεῖον Ἐκκλησιαστ. κλπ.]

5899/3217

ἐπί τοῦ ὑπ' ἀριθ. 8138

Ἐν Ἀθήναις τῆ 12 Νοεμβρίου 1853.

Πρὸς τόν Νομάρχην Κυκλάδων.

Περί τοῦ ἐν τῷ χωρίῳ Ζεφυρίας τοῦ Δήμου Μηλίων Ἱεροῦ Ναοῦ.

Κατὰ τό ἔγγραφον σας 4 μηνός μεσοῦντος, λαβόντες ὑπ' ὄψιν

καί τήν εἰς ἡμᾶς ὑποβληθεῖσαν ὑπ' ἀριθ. 1447 ἀναφοράν τοῦ ἐπάρχου Μήλου ἀποδεχόμεθα καθ' ὀλοκληρίαν τήν ὑμετέραν γνώμην περί τῆς διατηρήσεως τοῦ τε ἐν τῷ χωρίῳ Ζεφυρίας τοῦ Δήμου Μηλίων Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους καί τοῦ ἐν αὐτῷ τῷ Ναῶ ὑπάρχοντος διακόσμου. Σᾶς παρακαλοῦμεν δέ νά ἐπαναλάβετε εἰς τήν Δημοτικήν Ἀρχήν Μήλου τήν ἤδη δοθεῖσαν αὐτῇ ἀπό τόν Ἐπαρχον παραγγελίαν ἵνα μή μετακινήθῃ τι τῶν ἐν τῷ εἰρημένῳ Ναῶ, ἀλλά νά μένωσι ταῦτα εἰς ἣν ἐξ ἀρχῆς ἦσαν κατάστασιν, διότι εἶναι οὐ μόνο ἀπρεπές, ἀλλά καί ἀσεβές τό ν' ἀφαιρεθῇ αὐτός ὁ περιβλεπτός ναός τήν εὐπρέπειάν του.

Ὁ Ὑπουργός
(ὑπογραφή)».

39) «[Ἑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησι.]
5901

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Νοεμβρίου 1853

Πρός τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Σύρου καί Τήνου.

Ἴνα λαβῶν γνῶσιν τῶν διαλαμβανομένων εἰς τήν παροῦσαν καί εἰς τά ἐν αὐτῇ ἐπισυνημιμένα, ἰδίως δέ εἰς τόν τελευταῖον παράγραφον τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Ἐπάρχου Μήλου, ἐνεργήσῃ, ὅ,τι ἐκ τῶν καθηκόντων αὐτοῦ πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἐκπληρώσεως τῶν θρησκευτικῶν ἀναγκῶν τῶν κατοίκων τοῦ περι ὅ ὁ λόγος χωρίου, συνεννοούμενος καί μέ τήν ἀρμοδίαν Διοικητικήν Ἀρχήν τήν προϊσταμένην τοῦ Δήμου Μηλίων, διότι τό Δημοτικόν Ταμεῖον τό συνάγον τά εἰσοδήματα τῶν κτημάτων τῆς ἐνοριακῆς ἐκκλησίας ὀφείλει νά δαπανᾷ καί διά τήν εὐπρέπειαν καί φωταγωγίαν αὐτῆς καί διά τήν συντήρησιν τοῦ ἐν αὐτῇ ἐφημερεύοντος ἱερέως.

Ὁ Ὑπουργός
(ὑπογραφή)».

Ἐπί τοῦ ἰδίου ἐγγράφου καί τά ἐξῆς:

«3217

Πρός τόν Νομάρχην Κυκλάδων

Ἐπί τοῦ ἀριθ. 8137, περί τῆς ἐν τῷ χωρίῳ Ζεφυρίας
τῆς Μήλου ἐνοριακοῦ ναοῦ τῆς Πορτιανῆς.

Κοινοποιοῦμεν εἰς ὑμᾶς ἐν ὀπισθογράφῳ τά κατά συνέπειαν τοῦ ὑμετέρου ἐγγράφου 4 μηνός μεσοῦντος ἐπισταλέντα πρὸς τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Σύρου καί Τήνου περί τῆς κάτωθι ὑποθέσεως, ὅπως ἔχη γνῶσιν τῶν ἤδη διαταχθέντων ἢ Νομαρχία μεθ ἧς μέλλει νά συνεννοηθῇ ἐν καιρῷ ὁ εἰρημένος ἱεράρχης περί του διαρκοῦς ἐφημερίου τῆς Ἐκκλησίας καί περί τοῦ ἐκ τῶν εἰσοδημάτων αὐτῆς ἐτησίου ἐπιδόματος εἰς αὐτόν τόν ἐφημέριον...

Ὁ Ὑπουργός
(ὑπογραφή)».

40)«Πρὸς τό Σεβαστόν) Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργεῖον.

Ὁ εὐπειθής ὑποφαινόμενος ἐπίτροπος τοῦ κατά τό χωρίον Πλάκας τοῦ Δήμου Μήλου νεοδημηθέντος ναοῦ, κατ'ἐντολήν τῶν συνδημοτῶν καί κατοίκων τοῦ εἰρημένου χωρίου παρακαλῶ ἤδη διά τῆς παρουσίας, ὅπως μᾶς ἐπιτραπῇ τοῦ νά λάβωμεν τάς κατά τό χωρίον Ζεφυρία τοῦ αὐτοῦ Δήμου εἰς τόν ἐπαπειλούμενον νά πέσῃ τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους ναόν ἀποκειμένας τρεῖς ἱεράς εἰκόνας, καθόσον καί ἀποροῦν οἱ ρηθέντες νά κατασκευάσωσι νέας καί ἐκεῖνας βλέπουσι ἐπαπειλουμένας καθ' ἐκάστην ὑπό τῶν διαρρηχθέντων τοῦ οἰκοδομήματος τοίχων καί ἀλειτουργήτους, ἀπειροποιήτους κλπ. μενούσας. Ἐστὲ δέ βέβαιος Σεβαστέ) Ὑπουργέ ὅτι οὐδεμία ἀδικία γίνεται εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ χωρίου ἐκείνου, καθόσον ἔχουν ἐκκλησίαν πολλῶ μεγαλειτέραν τῆς περι ἧς ὁ λόγος (Ἁγίου Χαραλάμπους), ἧτις καί ἐνίστε λειτουργεῖται καί ἧτις

ἴσως γινώσκητε κατά τὴν χορηγικότητα, τὸν ἱερόν κόσμον κτλ. ἐκ τῶν σπανίων τοῦ Αἰγαίου εἶναι ἢ λαμπροτέρα τῆς Νήσου, ἀφ' ἑτέρου δέ μεγάλως θέλετε δικαίωση τὰ τῷ ὄντι δίκαια τῶν δυστυχῶν καὶ ἀπόρων συνδημοτῶν μου παράπονα, ἃν εὐαρεστηθῆτε νὰ ἐπιτρέψετε τό τοιοῦτον, καθόσον ἐκ τοῦ στερηήματος τῶν πρὸς ζωὴν συνεισφέροντες ὠκοδόμησαν ἐκκλησίαν ἵνα ἐπιτελῶσι καὶ οὗτοι ἐν αὐτῷ, ὅπως καὶ οἱ λοιποὶ χριστιανοί, τὰ πρὸς θεόν χρέη των, ἵνα ἀποφεύγωσι τὰς δυσκολίας τῶν μεταβάσεων των εἰς ἑτέραν, πλέον τῆς ἡμισείας ὥρας, ἀπέχουσαν καὶ ἵνα οὕτω πολλῶν δυσσεύτων καὶ θλιβερῶν ἀπομακρύνονται, ἅπερ κατὰ τὰς βαπτίσεις, τὴν ἐγκυμοσύνην, τοὺς κινδύνους τοῦ χειμῶνος συνεχῶς συμβαίνουσι. Τὰ τοιαῦτα Σ(εβαστέ) Ὑπουργέ βλέπουσα ἢ ἐκεῖ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ μᾶς περεκίνησεν εἰς ἐπιχείρημα τοιοῦτον, ὅπερ τό Δημοτικόν μας Συμβούλιον ἐνέκρινε καὶ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 22 πράξεως του ὑπεσχέθη συνδρομὴν καὶ παραχώρησιν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ἁγίων εἰκόνων, ἣν ἀκολούθως τό Σ(εβαστόν) Ὑπουργεῖον διὰ τῆς ἀπὸ 5 Μαΐου π.ἔ. καὶ ὑπ' ἀριθ. 2354 διαταγῆς του ἐκύρωσε καὶ τὴν ἐκ βάθρων ἀνέγειρσιν ναοῦ ἐπέτρεψε. Καὶ ὁμως μέ... τοσαῦτα (δι' εἰσηγήσεων ἴσως τινῶν Ζεφυριωτῶν) ἐμποδίσθη ἢ παραχώρησις τῶν εἰκόνων ὑπὸ τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς, τό δέ ἔργον μένει ἀτελές ἕως σήμερον, οἱ δέ γογκυσμοὶ καὶ τὰ παράπονα τῶν δυστυχῶν κατοίκων τοῦ χωρίου μου ὀσημέραι αὐξάνουν.

Διὰ ταῦτα λοιπόν σᾶς παρακαλῶ Σ(εβαστέ) Ὑπουργέ ὅπως δόσητε τὴ προστασίαν σας πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου, ὑπ' ὅψιν μάλιστα ἔχοντες ὅτι εἰς Ζεφυρίαν μόνις εἴκοσι ψυχαὶ εὐρίσκονται πλέον, καθόσον οἱ λοιποὶ ἔνεκα τῶν δυστυχημάτων τοῦ δυσκραοῦς κλίματος ἀνεχώρησαν, ἐνῶ εἰς Πλάκας κατοικοῦν τριακόσiai καὶ πλέον.

Ἀθήναι 12 Μαρτίου 1854

Εὐπειθέστατος

Ὁ ἐπίτροπος τοῦ κατὰ τό χωρίον Πλάκες
τῆς Μήλου νεοδημητῆ Ναοῦ.

Ἰάκωβος Καμακάρης Ι.»

[Ἐπισημειωματικά στήν, ἀπό 12–3–1854, ἀναφορά τοῦ Ἰακώβου Καμακάρη, πρὸς τὸ Ὑπουργεῖο Ἐκκλησιαστικῶν]

«611.

Ἄν καὶ δὲν ἔχομεν ἀφορμὴν ν' ἀνακαλέσωμεν ἢ κἂν νά τροπολογήσωμεν τὰ πρὸς τὸν Νομάρχην Κυκλάδων ἐπισταλέντα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 5899 (12 Νοεμβρίου π.ἔ.) διαταγῆς μας, ἀλλ' ὅμως διευθύνομεν τὴν παροῦσαν πρὸ τὸν ἴδιον Νομάρχην, ἵνα ἐξετάσας, πληροφορήσῃ ἡμᾶς, ἐάν ἀληθῶς ὁ κατὰ τὸ χωρίον Ζεφυρία Ἱερός Ναός τοῦ Ἁγίου Χαράλαμπος εἶναι (καθὰ ὁ ἀναφέρων ἐκθέτει) ἐτοιμόρροπος καὶ ὑπάρχει κίνδυνος τῆς καταπτώσεως του καὶ ἐάν, ἔνεκα τῆς ἐπιφόβου καταστάσεως τῆς οἰκοδομῆς του, μένει ἀλειτούργητος καὶ ἀπεριποίητος.

Τῆς ἀφορμῆς δὲ ταύτης δραττόμενοι, παραγγέλλομεν εἰς τὸ Νομαρχεῖον νά ἐνεργήσῃ τὰ ἑξῆς:

α) νά δηλώσῃ εἰς τὸν ἀναφέροντα διὰ τοῦ ἀρμοδίου Ἐπαρχου, ὅτι οὐδεμίαν ἰκανότητα εἶχεν ἢ ἔχει ν' ἀναφέρεται εἰς τὰς Πολιτικὰς Ἀρχὰς περὶ ὑποθέσεως ἀνηκούσης εἰς τὸν Δῆμον. Καὶ μέλος τοῦ τοπικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου ἂν εἶναι τυχόν, ὄφειλε νά γνωρίζῃ ὅτι τὰ Συμβούλια ταῦτα εἰσὶ, κατὰ τὸν Νόμον, ὑπάλληλοι τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς παρὰ τῆς ὁποίας διορίζονται καὶ πρὸς αὐτὴν καὶ μόνην, ὡς προϋσταμένην, ἀπευθύνουσι τὰς αἰτήσεις των.

β) νά ὑπομνήσῃ εἰς τὴν Δημοτικὴν Ἀρχὴν τοῦ Δήμου Μηλίων, ὅτι κάτοικοι τινές τοῦ χωρίου Πλάκες ἀνῆνεγκον πρὸς αὐτὴν διὰ τῆς ἀναφορᾶς των 12 Ὀκτωβρίου 1852, τουτέστιν ὅτι «διασκεφθέντες ὅτι μὲ τὰς οἰκείας ἡμῶν δυνάμεις ἠμποροῦμεν νά φέρωμεν εἰς πέρας τὸ ἔργον, ἄνευ τῆς συνδρομῆς ἄλλου τινός, ἀπρεπῆ ἐνομίσαμεν νά μὴ ἀνεγείρωμεν ἀνάλογον τῶν δυνάμεων μας Ναόν» κτλ., πρὸς δὲ καὶ ὅτι αὐτὸς ὁ Δήμαρχος Μηλίων διὰ τῆς πρὸς τὸν Ἐπαρχον ἀναφορᾶς του 16 Ὀκτωβρίου 1852, ὑπ' ἀριθ. 573.602 διεβεβαίωσεν εἰπὼν ὅτι ἡ ἀνάγκη τῆς ἐκπληρώσεως τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων ἐκίνησε τοὺς κατοίκους νά ἐπιχειρήσωσιν τὴν οἰκοδομὴν τοῦ ναοῦ «καὶ ἐξ ἰδίων ἐξόδων, χωρὶς νά ἔχωσιν ἀπαίτησιν συνδρομῆς ἄλλου τινός».

γ) *νά κάμη συγχρόνως εἰς αὐτήν ταύτην τήν Δημοτικήν Ἀρχήν τήν παρατήρησιν, διά τινά λόγον μέ τήν ὑπ' ἀριθ. 22 (30 Νοεμβρίου 1852) πράξιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἔχαρκτηρίσθη ὡς ἄχρηστος ὁ τοῦ Ἁγίου Χαράλάμπους Ναός, ὁ ὁποῖος κατά τάς νεωτέρας πληροφορίας τοῦ ἐπαρχείου (2 Ὀκτωβρίου 1853, ὑπ' ἀριθ. 1447) παριστᾶται ὡς λαμπρότατα ὠκοδομημένος καί νῦν τρεπισμένος καί ὡς ἀρχαιότατος θαυμαζόμενος παρὰ τῶν ἐπισκεπτομένων τήν ἀρχαίαν τῶν Μηλίων πόλιν.*

Νά ἐπιστροφῆ πρός ἡμᾶς ἡ παροῦσα μέ τήν κοινοποίησιν τῶν ἐνεργηθέντων καί μέ τάς πληροφορίας τάς διά τοῦ πρώτου παραγράφου τῆς παρούσης ἡμῶν διαταγῆς ζητούμενας.

*Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Μαρτίου 1854
Ὁ Ὑπουργός τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ.
(ὑπογραφή)».*

«Ἄρ. Πρ. 754

*Διευθύνεται, ἐπί ἐπιστροφῆ, πρός τόν Ἐπαρχον Μήλου
ἵνα ἐκτελέσῃ τά διαταπτόμενα.*

Ἐν Ἐρμουπόλει τῇ 11 Μαΐου 1854

*Ὁ Νομάρχης
(ὑπογραφή)».*

Σημείωση

Σέ ὅμοιο μέ τό ἀνωτέρω ἔγγραφο τοῦ Ὑπουργοῦ, μέ ἀριθ. 7655/611/16-3-1854, σημειώνεται στό ἀριστερό περιθώριο:

«Καμακάρης Ι.

Περί παραχωρήσεως εἰκόνων κτλ. εἰς τόν Ναόν τοῦ χωρίου Πλάκες τῆς Νήσου Μήλου».

41) *«Πρός τό σεβαστόν Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.*

Οἱ ταπεινῶς ὑποφαινόμενοι κάτοικοι τοῦ χωρίου Πλάκες Δή-

μου Μήλου, ἔνεκα τῆς οὐ μικρᾶς ἀποστάσεως τοῦ χωρίου μας ἀπὸ τὰ λοιπὰ χωρία καὶ τῶν ἐκ τούτων ἀνυπερβλήτων δυσκολιῶν ἅς ὑφιστάμεθα κατὰ τὸν χειμῶνα διὰ τὰ ἐκκλησιαζόμεθα εἰς μίαν τῶν ὑπαρχουσῶν εἰς τὰ λοιπὰ χωρία ἐκκλησιῶν, παρεκαλέσαμεν τὴν ἐνταῦθα ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν νὰ μᾶς συμβουλευσῆ τί ποιητέον; ἥτις θεωροῦσα τὴν ἀνάγκην μᾶς ἐσυμβούλευσεν νὰ κτίσωμεν ἐκκλησίαν καὶ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, ὡς ἀποδεικνύει ἡ ἐπισυνημένη αὐτοῦ πρᾶξις, παρατηρῶν ἐπίσης τὴν ἀνάγκην τῆς ἀνοικοδομῆς ἐκκλησίας, ἀπεφάσισε νὰ ἀνεγείρῃ(;) αὐτὴν δι' ἐξόδων του καὶ νὰ παραχωρήσῃ τὰς εἰκόνας τοῦ ἁγίου Χαράλαμπος παρεκκλησίου ἀχρήστου ἀνήκοντος εἰς τὸν δῆμον τῆς Μήλου, ἔπραξε δὲ τοῦτο τὸ δημοτικὸν συμβούλιον γνωρίζων ἐξ ἑνὸς μὲν τὴν πενίαν τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Πλάκες, οἵτινες ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει κινουῦνται πρὸς ἀνέγερσιν ἐκκλησίας μόνον ἀπὸ θρησκευτικὸν ζῆλον καὶ ἐξ ἑτέρου ὅπως περιθάλλῃ αὐτούς ὡς ἔπραξε τοῦτο καὶ εἰς ἄλλας περιστάσεις.

Τὴν πρᾶξιν δὲ ταύτην καὶ ἡ νομαρχία καὶ τὸ σεβαστόν ὑπουργεῖον ἐκυρώσαντο καὶ εἰς ταύτην ἐλπίζοντες καὶ μάλιστα εἰς τὸ ἄρθρον (β) τοῦ παραχωροῦντος ἡμῖν τὰς εἰκόνας τοῦ ἀνωτέρω παρεκκλησίου, ἐκ τοῦ ὑστερήματος ἀνεγείραμεν ναὸν εἰς τὸν Ὑψιστον, εἰς ὃν ὁμως εἰσέτι δὲν δοξολογεῖται, διότι δι' ἑτέρας διαταγῆς του τὸ Σεβαστόν ὑπουργεῖον ἀνέτρεψεν τὰς προλαβούσας, κακῶς φαίνεται πληροφορηθέν, διότι ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ μόλις 20 (;) εὐρίσκονται ψυχαὶ καὶ ὁμως δύο ὑπάρχουσιν ἐκκλησίαι, ἡ Θεοτόκος Πορτιανὴ καὶ ὁ Ἅγιος Χαράλαμπος, ἐνῶ ἡ μία μόνη, ὅσον πολλοὶ καὶ ἂν θεωρησῶσιν οἱ κάτοικοι, ἡ Θεοτόκος, ἡ καλλιτέρα τῆς νήσου ἐκκλησία, χωρεῖ αὐτούς καὶ ὅλους τοῦ κατοίκους Μήλου.

Διὰ ταῦτα παρακαλοῦμεν τὸ Σεβαστόν Ὑπουργεῖον νὰ διατάξῃ τὴν παραχώρησιν τῶν ἀνωτέρω εἰκόνων κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ τε δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ τῆς Β(ασιλικῆς) Νομαρχίας, ὅπως καλύψῃ καὶ ἡμᾶς ὑπὸ τὸν ἐκκλησιαστικὸν πέπλον, τοὺς πρὸ τοσούτων χρόνων ἀσκεπεῖς.

Εἰς τὸ φιλοδίκαιον τοῦ Σεβαστοῦ Ὑπουργείου εὐελπιζόμεθα ὅτι καὶ τοὺς μὲν θέλει θεραπεύσῃ καὶ τοὺς δὲ ἐλεήσῃ,

ὑποσημειούμεθα μέ ὄλον το σέβας
 Ἐν Μήλω τήν 14 Ἀπριλίου 1854
 Οἱ εὐπειθέστατοι κάτοικοι
 τοῦ χωρίου Πλάκες

- Ὁ κατά τήν Μήλον ἐπίτροπος τοῦ Σ(εβασμιωτάτου) Μητρο-
 πολίτου Σύρου καί Τήνου Ν. Ἀφεντάκης.

Διά τούς ἀγραμμάτους:

- Πέρον Νίνον
- Ἐμμανουήλ Νίνον
- Ζέπον Μάλλην
- Νικόλαον Ζ. Μάλλην
- Πέρον Ζ. Μάλλην
 Νικόλαος Ἀφεντάκης.
 Διά τοῦ ἀγραμμάτους:
- Βασίλειον Ζ. Μάλλην
- Πέρον Μ. Μάλλην
- Ἰωάννην Ἡλ. Ζούλια
- Μιχαήλ Ἡλ. Ζούλια
- Πέτρον Ἡλ. Ζούλια
 Νικόλαος Φραντζεσκάκης

Διά τούς ἀγραμμάτους:

- Νικόλαο Φραντζεσκούλια
- Γεώργιο Ἀνάλατο
- Μανοῦσο Μ. Βῆχο
- Φραγκιό Κάτρη
- Φρατζέσκο Κάτρη
- Νικόλαο Γ. Βῆχο
 Νικόλαος Μ. Παναγιώτου
 Διά τούς ἀγραμμάτους:
- Νικόλαο Γ. Νίνο
- Κωνσταντίνο Κάτρη
- Θεοδοσίο Κάτρη
- Ἀθανάσιος Κολιαράκης

- Νικόλαος Γ. Βῆχος.
 Σταμάτιος Ἱερεῦς Στεργίου.
 Διά τούς ἀγραμμάτους:
- Γιάννην Γ. Βῆχο
- Γιάννην Μιχαελῆ Βῆχο
- Μάρκο Μιχαελῆ Βῆχο
- Γιάννην Ι. Βῆχο
- Στέφανος Γεωργίου Μωραΐτης
- Ἀντόνης Γεωργίου Μωραΐτης
- Νικόλαος Ἀντωνίου Μωραΐτη
- Γιώργης Γιαννούλη Νίνος
- Γιώργης Βασίλη Νίνου
 Ἰάκωβος Καμακάρης
 Δεστουניᾶς Καλέργης
 Διά τούς ἀγραμμάτους:
- Γεώργιο Θεοδώρου
- Ἀντώνη Θ. Κετροτᾶ
- Δημήτριο Θ. Κετροτᾶ
- Ἰάκωβος Καμακάρης
- Στρατῆς Ἰωάννη Νίκας
- Ἀποστ.(;)... Νίνος
- Ἀντόνης Γεωργίου(;) Μάλις
- Μιχαελῆς Ἰωάννου Νίνος
- Γιάκουμος Μωραΐτης
- Νικόλαος Μωραΐτη
- Ἀντώνιος Ἰωάννη Νίνος
- Γιώργης Ἀντων. Νίνος

- Χαρίτος Φρατζεσκάκης

- Θοδωρῆς Ἄντων. Νῆνος.

Ἐπικυροῦται τό γνήσιον τῶν ἀνωτέρω
ὑπογραφῶν.

Ἐν Μήλω τῇ 15 Ἀπριλίου 1854

Ὁ Δήμαρχος

(Τ.Σ.) Α. Ἀρμένης».

42) «»[Ἵπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστ.]

8078/996

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Μαΐου 1854

Πρός τόν Νομάρχη Κυκλάδων διευθύνοντες τήν παροῦσαν, κατά συνέπειαν τῶν προεπισταλέντων πρός αὐτόν διά τῆς ὑπ' ἀριθ. 7655 (16 Μαρτίου τ.ἔ.) ἐπισημειώσεως ἡμῶν, περιμένομεν ὅσον τό δυνατόν ταχεῖαν τήν ἀποστολήν τῶν ἤδη ζητηθεισῶν πληροφοριῶν μέ τήν ἐπιστροφήν τῆς παρούσης.

Ὡς ἐν παρόδῳ δέ, παρατηροῦμεν α) τό ἄτοπον τῆς, εἰς τήν προκειμένην ἔριν, συμμετοχῆς τοῦ ἱερέως Ν. Ἀφεντάκη, οὐχί ὡς δημότου, ἀλλ' ὡς περιβεβλημένου μέ καθήκοντα ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς, διότι ὑπογράφεται «ὁ κατά τήν Μήλον Ἐπίτροπος τοῦ Σ(εβασμωτάτου) Μητροπολίτου Σύρου καί Τήνου», καί β) τό ἐπίσης ἄτοπον καί ἄτακτον τῆς βεβαιώσεως τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς περὶ τοῦ γνησίου τῶν ἐν τῇ ἀναφορᾷ ὑπογραφῶν, ἐν ᾧ ὄλοι, 49 τόν ἀριθμόν (πλήν δύο ἢ τριῶν) μαρτυροῦνται ὄντες ἀγράμματοι, ὁ Δήμαρχος ἐπικυροῖ τό γνήσιον τῶν ὑπογραφῶν των.

Ὁ Ἵπουργός

(ὑπογραφή)».

Πλᾶκες χωρίον τῆς Μήλου
κάτοικοι περὶ Ἱερῶν εἰκόνων
διά τήν ἐκκλησίαν τοῦ χωρίου των.

43) «Ἄρ. Πρ. 841

ἐπί τῆς ἀπό 11 καὶ 24 Μαΐου ἐ.ἔ.
 ὑπ. ἀρ. 1846 καὶ 3175 διαταγῶν τῆς.
 Ἐν Μήλω τὴν 12 Ἰουνίου 1854

Πρὸς
 τὴν Β(ασιλικὴν) Νομαρχίαν
 τῶν Κυκλάδων.

Περὶ τοῦ κατὰ τό χωρίον Ζεφυρία τοῦ Δήμου Μήλου ἱεροῦ
 ναοῦ τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους.

Ἐνεργηθέντων τῶν διαταπτομένων διὰ τῶν ἐπιστρεφόμενων
 ἔσωκλείστως ἀπέναντι διαταγῶν τῆς, ἀναφέρω εἰς ἀπάντησιν,
 καθ' ἃς ὁ νῦν Δήμαρχος Μηλίων ἔδωσε πληροφορίας, ὅτι ὁ κατὰ
 τό χωρίον Ζεφυρία τοῦ Δήμου τοῦ ἱερός ναός τοῦ Ἁγίου Χαραλά-
 μπους δέν εὐρίσκεται εἰς τὴν κατάστασιν ἣν ὁ ἐπίτροπος Ἰάκωβος
 Καμακάρης ἐξέθεσεν εἰς τό ἀρμόδιον ὑπουργεῖον, ἀλλ' ἀπεναν-
 τίας εἰς καλυτέραν ἀφ' ὅτι ἦτο καὶ λειτουργεῖται καὶ ἤδη ὡς καὶ
 πρότερον.

Εὐπειθέστατος
 τοῦ Ἐλάρχου Μήλου ἀπόντος
 Ὁ Γραμματεὺς
 Μιχαὴλ Τζιμάκης».

44) «Ἄριθ. Πρωτ. 4371

Ἐν Ἐρμουπόλει τὴν 9 Ἰουλ. 1854
 Ἀπάντ. ἐπί τῶν ὑπ' ἀριθ. 7655
 καὶ 8078/16 Μαρτίου καὶ 6
 Μαΐου ἐ.ἔ. Διαταγῶν του

Πρὸς
 τό ἐπί τῶν Ἐκκλησιαστικῶν
 Ὑπουργεῖον.

Περί τοῦ ἐν τῶν χωρίῳ Ζεφυρίας τοῦ Δήμου Μήλου Ἱεροῦ
Ναοῦ τοῦ Ἀ. Χαραλάμπους.

Ὑποβάλλω τὴν ὑπ' ἀριθ. 841 τῆς 12 Ἰουνίου τρ. ἔ. ἀναφορὰν τοῦ Ἐπάρχου Μήλου μετὰ τῶν διαβιβασθεισῶν μοι παρὰ τοῦ Ὑπουργείου δύο ἀναφορῶν περὶ τοῦ ἐν Ζεφυρία Ἱ. Ναοῦ τοῦ Ἀγ. Χαραλάμπους, ὅστις κατὰ τὴν πληροφορίαν τοῦ Ἐπάρχου εἶναι εἰς καλλήτεραν καστάστασιν ἀφ' ὅ,τι ἦτο καὶ ἱερουργεῖται ὡς καὶ πρότερον.

Εὐπειθέστατος
Ὁ Νομάρχης Κυκλάδων
(ὑπογραφή)».

45) «[Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστ.]
9279/1460
ἐπὶ τοῦ ἀριθ. 4371

Ἐν Ἀθήναις τῆ 21 Ἰουλίου 1854

Πρὸς τὸν Νομάρχην Κυκλάδων.

Περί τοῦ ἐν Ζεφυρία ναοῦ τοῦ Ἀγίου Χαραλάμπους.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἐγγραφον ὑμῶν 9 μηνός φθίνοντος καὶ τὴν ἐν αὐτῷ ἐπισυνημμένην ὑπ' ἀριθ. 841 ἀναφορὰν τοῦ Ἐπάρχου Μήλου περὶ τῆς κάτωθι ὑποθέσεως. Σᾶς προσκαλοῦμεν νὰ ἐπαναλάβετε ἐντονώτερον διὰ τοῦ Ἐπάρχου εἰς τὴν Δημοτικὴν Ἀρχὴν τοῦ Δήμου Μήλου τὰ πρὸς τὸ Νομαρχεῖον ἐπισταλέντα διὰ τῆς, ἀπὸ 12 Νοεμβρ. π.ἔ., ὑπ' ἀριθ. 5899 διαταγῆς τοῦ καθ' ἡμᾶς Ὑπουργείου, καθόσον οὐδεμίαν εὐρίσκομεν ἀφορμὴν διὰ ν' ἀνακαλέσωμεν ἢ τροπολογήσωμεν αὐτά, ἀφοῦ καὶ ὁ νῦν Δήμαρχος Μηλίων καὶ ὁ Ἐπαρχος διαβεβαιούσιν ὅτι ὁ ναός τοῦ Ἀγίου Χαραλάμπους, εὐρίσκεται εἰς καλλήτεραν τῆς προτέρας καστάστασιν

καί αἱ ἱερουργαί τελοῦνται ἐν αὐτῶ.

Ὁ Ὑπουργός
(ὑπογραφή)

Ἐπί τοῦ ἐγγράφου, κάτωθι:

«9279/1461

Πρός τόν Σ. Μητροπολίτην Σύρου καί Τήνου.

Ὡς προσθήκην εἰς τά διά τοῦ ὑπ' ἀριθ. 5901 ἐγγράφου τοῦ καθ' ἡμᾶς ὑπουργείου ἐπισταλέντα πρὸς τήν ὑμετέραν Σεβασμιότητα, κοινοποιοῦμεν ἐν ὀπισθογράφῳ τήν περὶ τῆς κάτωθι ὑποθέσεως ἐκδοθεῖσαν παρ' ἡμῶν διαταγήν πρὸς τόν Νομάρχην Κυκλάδων, καθόσον μάλιστα εἰς Ὑμᾶς ἀνήκει νά δώσετε τὰς ἀπαιτουμένας διαταγὰς πρὸς τόν ἐν Μήλῳ ἐπίτροπον, ἵνα μὴ ἀφαιρεθῆ παραλόγως ὁ, κατὰ τό χωρίον Ζεφυρίας Ναός τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους τῆς εὐπρεπείας του.

Ὁ Ὑπουργός
(ὑπογραφή)».

Η. ΤΑΞΙΑΡΧΕΣ ΠΑΛ. ΧΩΡΑΣ

46) «Ἄρ. 1185

Ἑλληνική Πολιτεία
Ἡ Δημογεροντία Μήλου.

Ὁ κύριος Μιχαὴλ Ταταράκης ἐπώλησεν εἰς τόν υἱόν του τόν Βασίλειον Ταταράκη ἐν χωράφιον κείμενον εἰς τὰ Ἁγιάσματα πλησίον τοῦ χωραφίου τοῦ Ἰωάννου Ράφου, λαβὼν αὐτό ἀπὸ τήν ἀποβιώσασαν Κουφολένην, σύζυγον τοῦ Νικολάου Μαλανδράκη. Νῦν δέ ἀναφερθεῖς ὁ Ἰωάννης Ράφος ἐξήτει νά οἰκειοποιηθῆ ἐν μέ-

ρος τοῦ αὐτοῦ χωραφίου ὡς κτῆμα τῆς ἀποβιωσάσης θείας του Εἰρήνης. Ἡ Δημογεροντία αὕτη παρευρεθεῖσα ἀτομικῶς, συγκαλέσασα καί τούς εἰδήμονας τῶν προκρίτων καί ἐξετάσασα τήν ὑπόθεσιν μέ ὄλην τήν ἀκριβειαν καί θεωροῦσα τάς μαρτυρίας ὅπου ὁ κύριος Μιχαήλ Ταταράκης παρέστησεν, θεωροῦσα δέ ὅτι ὁ ἅγιος Χωροπίσκοπος ὁμολογεῖ ὅτι τό αὐτό μέρος τοῦ χωραφίου κρισολογηθέν καί ἄλλοτε ἔμεινεν εἰς τήν ἐξουσίαν τῆς εἰρημένης Κουφολένης, πορευθεῖσα ἡ ἴδια καί ἰδοῦσα τοῦτο ἔν καί ὄχι κεχωρισμένον ὡς ὁ Ράφος ἔλεγεν.

Ἐπιφύκει

Νά μένη ὑπό τήν ἐξουσίαν τοῦ κυρίου Βασιλείου Ταταράκη ὡς νόμιμος ἀγοραστής τούτου, ὁ δέ κύριος Ράφος νά παραιτηθῆ ἀπό τοῦ νά οἰκειοποιεῖται τοῦτο ὡς μή ὄν κτῆμα τῆς θείας του. Διό εἰς ἐνδειξιν ἐγένετο τό παρόν ἐπίσημον ἐγγράφον ὑπογεγραμμένον καί ἐσφραγισμένον παρά τῆς Δημογεροντίας ταύτης, ἵνα ἔχη τό κύρος ἐν παντί καιρῶ, τόπω καί κριτηρίῳ.

Διά τό ἀκριβές τῆς ἀντιγραφῆς Ἐν Μήλῳ τῆ 25 Ἰαννουαρίου 1833
 Ἐν Μήλῳ τήν 17 Ἰαννουαρίου 1835 Οἱ Δημογέροντες
 Ὁ Γραμματεὺς (τοῦ Ἐπαρχείου) (Τ.Σ.) Ἰάκωβος Ἀρμένης
 Ε. Πρασσάκης Ἐμμ. Βασιλείου

Ὁ Γραμματεὺς
 Ν. Ταταράκης

47) «Ἄρ. 283.377

Πρὸς τό Β(ασιλικόν) Ἐφορεῖον
 Μήλου.

Ὁ ὑποφαινόμενος ἀναφέρω εἰς ἀπάντησιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 283 προσκλήσεώς του ὅτι κατὰ τό 1830 ἔτος ἠγόρασα παρά τοῦ πατρός μου τό εἰς τήν ἐκκλησίαν του ἀφιερωθέν κτῆμα παρά τῆς Κουφολένης κείμενον εἰς τά Ἁγιάσματα, δέν ἔλαβον ὁμως κανέν

είσόδημα παρ' αὐτοῦ ὄντα ἔρημιον καὶ χέρσον μέχρι τῶν 1833 ἔτος, κατὰ δέ τὸ 1833 ἔβαλα ἀνθρώπους καὶ ἐπάστρευσαν αὐτὸ καὶ ἐπλήρωσα δοχ. πέντε, ἄρ. 5, καὶ τὸ ἔδωκα τοῦ Ἀντωνίου Γ. Νίνου διὰ νὰ τὸ καλλιέργησῃ ἐξημισείας, τοῦ ἔδωκα ἓνα (λέξιη δυσαν.) ἄρα καὶ τὸ ἔσπειρε, ἔδοκεν εἰσόδημα ὄκ(άδες) ἐξήκοντα ἕξι. ἄρ. 66, ἐδώκαμεν δέκατον ὄκ(άδες) 6 καὶ ἔλαβα εἰς τὸ μερίδιον μου ὄκ(άδες) 30, ἀφαιρῶ τὸν σπόρον ὁποῦ ἔβαλα ὄκ(άδες) 22 μένει νὰ δώσω ὄκ(άδες) ὀκτώ. ἔλαβον καὶ ἐλαίας ὄκ(άδες) δέκα ὀκτώ, ἄρ. 18.

Ταῦτα χρεωστῶ νὰ παραδώσω εἰς τὸ Β(ασιλικόν) Ἐφορεῖον καὶ νὰ λάβω τὰς δοχ. 5 τὰς ὁποίας διὰ καλλιέργειαν αὐτοῦ ἐξώδευσα. ἓνα μέρος αὐτοῦ τὸ κατακρατεῖ ὁ κ. Ἰω. Ράφος καὶ ἄς δώσει λόγον περὶ τούτου.

Ἐν Μήλῳ τῇ 5 Αὐγούστου 1834
Βασίλειος Ταταράκης».

48) «Ἄρ. 2126

Ἐν Μήλῳ τὴν 17 Ἰαννουαρ. 1835

Πρὸς τὴν Βασ(ιλικήν) Νομαρχίαν
τῶν Κυκλάδων.

Ὁ Β(ασιλικός) Ἐφορος τῆς Ἐπαρχίας ταύτης, διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 283 καὶ 377 ἀπαντήσεών του ὑπὸ χρονολογίαν τῇ 18 Ὀκτωβρίου ἀναφέρει ὅτι μέρος τοῦ εἰς Ἀγιάσματα ἀφιερωθέντος κτήματος παρὰ τῆς Κοφολένης ἐπ' ὀνόματι τῶν Ταξιαρχῶν (περὶ τοῦ ὁποίου πραγματεύεται ἡ ὑπ' ἀριθ. 1964 ἀπάντησις τῆς Β(ασιλικῆς) Νομαρχίας, ὑπὸ τὰς 13 Ὀκτωβρίου 1833) ὁ Ἰωάννης Ράφος Μήλιος ἐσφετερίσθη οἰκειοποιούμενος αὐτό.

Τὸ Ἐπαρχεῖον τοῦτο διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1901 ἐγγράφου του τῆς 20 Ὀκτωβρίου, μέσον τοῦ Β(ασιλικοῦ) Ἐφόρου Μήλου διέταξε τὸν σφετερισθέντα Ράφον νὰ ἀφεθῇ ἀπὸ τοῦ κτήματος τούτου καὶ νὰ δώσῃ πρὸς τὸν Β. Ἐφορον λόγον τῆς ἐπικαρπίας αὐτοῦ μέχρι

του νυν από της εποχής καθ' ἣν τό ἐσφετερίσθη.

Ἄλλ' ὁ σφετερισθεὶς Ράφος εἰς τὴν ἀπάντησίν του λέγει ὅτι ὁ ἀγρός οὗτος δέν εἶναι παρά της Κουφολένης ἀφιερωθεὶς, ἀλλ' ὁ πλησίον τούτου, μὴ πειθόμενος δέ νά τόν παραδώσῃ ἰδίᾳ θελήσει, ὡς καί τά λοιπά σφετερισθέντα παρ' αὐτοῦ περὶ ὧν ἀνέφερον τό Ἐπαρχεῖον διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 280 καί 1902 ἐγγράφων του ἐπισυναπτεται ἀντίγραφον τῆς ὑπ' ἀριθ. 1185 ἀποφάσεως τῆς Δημογεροντίας Μήλου μνηολογουμένης ὑπό τὰς 15 Ἰαννουαρίου 1833 δι' ἧς καταδικάζει τόν μνησθέντα σφετεριστήν νά ἀπέχη τοῦ παρ' αὐτοῦ κατακρατομένου κτήματος καί νά τό λάβῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν του ὁ ἀγοραστής αὐτοῦ Βασίλειος Ταταράκης. Ἐκ τῶν ἀναφερομένων καί τῶν ὑπ' ἀριθ. 280 καί 1902 ἀναφορῶν μας παρατηρεῖ ἡ Β(ασιλική) Νομαρχία τόν σφετερισμόν τοῦ εἰρημένου εἰς κτήματα ἀνήκοντα εἰς τό Ἐκκλησιαστικόν Ταμεῖον καί τὴν ἐλαττωματικὴν ἀπίθειαν αὐτοῦ ὡς πρὸς τὰς διαταγὰς τῶν Ἀρχῶν μέ τρόπον σοφιστικόν.

Διὰ ταῦτα παρακαλεῖται ἡ Β. Νομαρχία νά μας διατάξῃ τά περαιτέρω.

Εὐπειθέστατος

Ὁ Ἐπαρχος Μήλου

Νικόλαος Ε. Γερακάκης

Διὰ τό ἀκριβές τῆς αντιγραφῆς

Ἐν Ἐρμούπολει τῆ 20 Δεκεμβρίου 1835

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Νομαρχίας Κυκλάδων.

49) «Ἄρ. 808

Ἐρμούπολις

τὴν 15 Φεβρουαρίου. 1835

Ὁ Νομάρχης τῶν Κυκλάδων

Πρὸς τόν Ἐπαρχον Μήλου

Διὰ νά δυνηθῶμεν νά σταθμίσωμεν ἐντεῦθεν τό δίκαιον ἢ μὴ τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ Ἰωάννου Ράφου ὡς πρὸς το κατακρατούμενον παρ' αὐτοῦ χωράφιον τῆς ἐρημοθείσης ἐκκλησίας τῶν Ταξιάρχων.

χῶν, εἶναι προηγουμένως ἀναγκαῖον νά προσκαλέσετε τοῦτον διά νά σᾶς παραδώσῃ τά τῆς ἰδιοκτησίας του ἔγγραφα· συγχρόνως δέ νά λάβετε πληροφορίας ἐνυπογράφους, τόσον παρά τοῦ ἀναφερομένου χωρεπισκόπου Μήλου εἰς τήν ἀπό 25 Ἰανουαρίου 1833, πρᾶξιν τῆς Δημογεροντίας, ὅσον καί τῶν δημογερόντων καί τινων ἄλλων πολιτῶν, διά νά βεβαιωθῆτε λεπτομερέστερον πότε καί πρὸς ποίους διευθύνθη ἡ ἀναφερομένη ὡς προγεγονεῖα περὶ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ χωραφίου δίκη.

Τάς πληροφορίας αὐτάς, ὁμοῦ μέ τήν ἀπάντησιν τοῦ Ράφου, τήν ὁποίαν θέλετε τόν διατάξῃ νά κάμῃ εἰς τό Ἐπαρχεῖον πρὸς ἐπιστήριξιν τῶν δικαίων του ἔχουσα ὑπ' ὄψιν ἡ Νομαρχία, καθὼς καί τά τῆς ἰδιοκτησίας του ἔγγραφα, θέλει διατάξῃ ὅ,τι δίκαιον.

Ὁ Νομάρχης
Σ. Σκοῦφος

Διά τό ἀκριβές τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Ἐρμουπόλει τῇ 19 Δεκεμβρίου 1835
Ὁ Γραμματεὺς τῆς Νομαρχίας Κυλλάδων
(ὑπογραφή)».

50) «Πρὸς τό Β(ασιλικόν) Ἐπαρχεῖον Μήλου.

Διαταττόμενος διά τῆς ὑπ' ἀριθ. 2496 τῆς 20 Αὐγούστου π.ἔ. προσκλήσεως τοῦ Β(ασιλικοῦ) Ἐπάρχου, τήν ὁποίαν ἔλαβον εἰς τάς 21 λήγοντος διά νά παρρησιασθῶ πρὸς αὐτό ἀφορῶντα τήν ἰδιοκτησίαν ἔγγραφα τοῦ εἰς τά Ἁγιάσματα ἀγροῦ, ὅτι εἶναι ἰδιοκτησία τῆς ἐρημοθείσης ἐκκλησίας τῶν Ταξιαρχῶν.

Παρουσιάζω διά τῆς παρουσίας μου ἀντίγραφον τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίτου Δ. Τατάρη, δυνάμει τῆς ὁποίας ἐξουσιάζω τό ἐλαϊόφυτον μέ χωράφια εἰς τά Ἁγιάσματα. Συντροφάω μέ αὐτό καί προικοσύμφωνον πρωτότυπον τῆς Κουφολένας, ἐκ τοῦ ὁποίου γνωρίζεται ὅτι ἐν χωράφιον εἶχεν εἰς τά Ἁγιάσματα καί διαθήκη πρωτότυπον τῆς ἰδίας, δυνάμει τῆς ὁποίας ἐξουσίαζεν ὁ Ναός τῶν Ταξιαρχῶν τό ἀφιερωθέν παρ' αὐτῆς εἰς αὐτόν χωράφιον μέ ἐλαί-

ας, τό όποιον έξουσιάζει μέχρι τοῦδε ό κύριος τοῦ Ναοῦ, ζῶσι καί μαρτυρες, ό Γεώργιος Λαφακάκης καί Κυριᾶκος Στράτης, ἴσως καί ἄλλοι, καί όμολογοῦν ότι τό χωράφιον τοῦτο εἶναι τῆς Μακέννας, ἥτις τό έπροικοδότησεν εἰς τόν Δ. Τάταρην, εκείνος δέ πρός τήν μητέρα μου καί μολονότι έγγράφων όντων, εἶναι περιττή ἡ συζήτησις μαρτύρων.

Έκ τῶν έγγράφων τούτων αποδεικνύεται σαφέστατα ότι έγώ έχω έλαιώνα καί άγρούς εἰς Ἀγιάσματα καί ότι ἡ εκκλησία τῶν Ταξιαρχῶν ένα μόνον έξουσίασεν άγρόν καί ένα έχει, δέν κατακρατῶ άρα άγρόν τῆς εκκλησίας, άλλ' ιδικόν μου, τό όποιον επί τοῦ παρόντος έχω παρατημένα εἰς τήν άπόφασιν τῶν Νόμων.

Συντροφεύεται μέ τά εἰρημένα πρωτότυπα έγγραφα καί μαρτυρία τοῦ Ἰω. Κάθου, συζύγου τῆς Κουφολένας, ό όποῖος βέβαια έγνωρίζεν υπέρ πάντα άλλον τήν ιδιοκτησίαν τῆς συζύγου του. Εἰμί εύέλπισ ότι το Β(ασιλικόν) Ἐπαρχεῖον θέλει γνωρίσει σταθερῶς ότι ό άγρός οὔτος εἶναι ιδιοκτησία μου άναφαίρετος καί ότι ό έρημωθεῖς Ναός έχει τόν όποῖον άφιέρωσεν ἡ Κουφολένα πρός αὐτόν άγρόν.

Ἐπισυνάπτω έγγραφα πρωτότυπα καί άβαντάρια τῆς Κουφολένας 1800, Νοεμβρίου 10, διαθήκη τῆς ιδίας 1819, Μαρτίου 11, Μαρτυρία τοῦ Ἰω. Κάθου 1832, 4 Νοεμβρίου καί διαθήκη τοῦ θείου μου Δ. Τάταρη.

Με τοιαύτην έλπίδα ύποσημειοῦμαι με σέβας βαθύτατον.

Ἐν Μήλω τῆ 27 Σεπτεμβρίου 1835

λέγω εἰκοσιεπτά Σεπτεμβρίου.

Ἐυπειθής πολίτης

Ἰώννης Ράφος.

Διά τό άκριβές τῆς άντιγραφῆς

Ἐν Μήλω τήν 6 Νοεμβρίου 1835

Ἐ Γραμματεὺς

(Τ.Σ.) Ε. Κορτέσης».

51) (Σελίδα 1) «Ἐν Μήλω τήν 30 Σεπτεμβρίου 1835)

Ἐξέτασις τοῦ Αἰδεσιμωτάτου κυρίου Παντελεήμονος, χοροπισκόπου Μήλου, περί τοῦ παρὰ τοῦ κυρίου Ἰωάννη Ράφου κατεχομένου χωραφίου τῆς ἐκκλησίας τῶν Ταξιαρχῶν εἰς Παλαιάν Χώραν, κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπ' ἀρ. 808 ἐγγράφου τῆς Β(ασιλικῆς) Νομαρχίας τῆς 15 Φεβρουαρίου τ.ἔ.

– Ἐρ(ώτησις): Πῶς ὀνομάζεσθε;

– Ἀπ(άντησις): Παντελεήμων Κυπραίος, ἱερεὺς καὶ χορεπίσκοπος.

– Ἐρ.: Πόσων χρόνων ἦσθε;

– Ἀπ.: Σαρανταοκτῶ ἕως πενήτηντα.

– Ἐ.: Γνωρίζεις τὸ χωράφι εἰς τὰ Ἁγιάσματα, τὸ ὁποῖον ἡ Κουφολένα εἶχεν ἀφήσει εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Ταξιαρχῶν;

– Ἀπ.: Τὸ γνωρίζω, καθότι πρό εἰκοσιτριῶν σχεδόν χρόνων ἔχων ἕναν ἐξάδελφόν μου ἱερέα καὶ θέλων νά μέ κάμη κληρονόμον του, μέ ἐπῆγεν ἐπιτοπίως καὶ μέ ἔδειξεν τὰ κτήματά του ὅπου εἶχεν ἀπὸ ἕνα, εἰς ἕνα, μ' ἐπῆγεν καὶ εἰς τὸ χωράφι αὐτὸ τῆς Κουφολένης ὅπου εἶχεν ἐκεῖ συγκολητὰ καὶ ἕν ἐλαιόφυτον καὶ μοῦ δεικνύει τόσον τὸ χωράφι, ὅσον καὶ τὸ ἐλαιόφυτον ἰδικὰ του, ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ εἰς τὰ Ἁγιάσματα, ἐγώ, μετὰ τὸν θάνατόν του, ἐπῆγα διὰ νά μαζώξω τὰς ἐλαίας ἀπὸ τὸ ἐλαιόφυτον καὶ ἀπὸ ἐκεῖνας ὅπου ὑπάρχουν εἰς τὸ αὐτὸ χωράφι λεγόμενον τῆς Κουφολένας· τότε ὁ ἀνὴρ τῆς Κουφολένας ἦλθε καὶ μέ ἐμπόδισε λέγων μοι ὅτι εἶναι ἰδικόν του καὶ ἐπειδὴ ἐγώ δέν τοῦ τό ἄφινά, οὔτε αὐτός μοῦ το ἄφινε, ἐπήραμεν ἀνθρώπους γνωρίμους, τόν Ἀντώνιον Πουλᾶκην, Δημήτριον Πυρπινιάτην καὶ ἄν δέν λανθάνω, καὶ τόν κύριον Ἰωάννην Ταταράκην, ὅστις τότε ἦτον ταξιδάρης, οἱ ὅποιοι ἀπεφάσισαν ὅτι εἶναι τῆς Κουφολένας καὶ οὕτως τὸ ἔλαβε καὶ μετὰ τὸν θάνατόν της το ἄφησεν εἰς τὸν Ταξιάρχην.

– Παντελεήμων χορεπίσκοπος Κυπραίος βεβεῶ.

– Ἀ. Ἀρμένης μάρτυς.

– Τζανίς Βαλσαμάκις μαρτῆρο.

(Σελίδα 2)

- Έρ.: Ἡ Κουφολένα εἶχε καὶ ἄλλα χωράφια ἐκεῖ συγκολυτά;
- Ἀπ.: Δέν εἶχε, παρ' αὐτό μόνο.
- Έρ.: Γνωρίζεις ἂν ὁ κύριος Ράφος κρατεῖ μέρος ἀπό αὐτό τό χωράφι, τό ὅποιο ἀφησεν ἡ Κουφολένα εἰς τόν Ταξιάρχην;
- Ἀπ.: Μάλιστα γνωρίζω ὅτι ὁ κύριος Ράφος ἔχων ἐν ἄλλο χωράφι ἐλαιόφυτον συγκολυτά ἐκεῖ ἰδικόν του, οἰκειοποιήθη καί ἐν ἄλλο κομμάτι χωράφι ἀπ' αὐτό τῆς Κουφολένας, ἐκεῖνο τό κομμάτι, τό ὅποιο εἶναι συγκολυτά μέ τό ἰδικόν μου ἐλαιόφυτον καί διά τό ὅποιο ἐκρισολογούμην μέ τήν Κουφολέναν, αὐτό ὅμως τό χωράφι τό ὅποιο ὁ κύριος Ράφος οἰκειοποιεῖται, γνωρίζω ὅτι εἶναι μέρος ἀπό ἐκεῖνο τό χωράφι, τό ὅποιο ἡ Κουφολένα εἶχεν ἀφήσει εἰς τήν ἐκκλησίαν τῶν Ταξιαρχῶν καί τοῦτο τό λέγω ἐν συνειδήσει.
- Έρ.: Γνωρίζεις τίποτε ἄλλο περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου;
- Ἀπ.: Ὅσθε.
- Έρ.: Ἡξεύρεις γράμματα;
- Ἀπ.: Μάλιστα.
- Τῷ ἀνεγνώσθη ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους καί βεβαιώσας τά γεγραμμένα ὑπέγραψε, προσθέσας ὅτι ὁ Ἀντώνιος Πουλλάκης καί Δημήτριος Πυρπινιώτης, τούς ὁποίους ἀνέφερεν, εἶναι ἀποθαμμένοι.
- Παντελεήμων Χορεπίσκοπος Κυπριαῖος βεβεῶ.
- Α. Ἀρμένης μάρτυς.
- Τζανίς Βαλσαμάκης μαρτηρό».

(Σελίδα 3) «Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐξέτασις τοῦ κυρίου Ἰωάννου Ταταράκη.

- Έρ(ώτησις): Πῶς ὀνομάζεσθε;
- Ἀπ(άντησις): Ἰωάννης Ταταράκης.
- Έρ.: Πόσων χρόνων εἶσθε;
- Ἀπ.: Πενήντα.
- Έρ.: Ποίου ἐπαγγέλματος;
- Ἀπ.: Κτηματίας.
- Έρ.: Γνωρίζετε τό χωράφι εἰς τά Ἁγιάσματα τό ὅποιο εἶχεν ἀφήσει ἡ Κουφολένα εἰς τήν ἐκκλησίαν τῶν Ταξιαρχῶν;
- Ἀπ.: Μάλιστα, τό γνωρίζω. Ἐπειδή καί ἀπό τά 1812 ἕως καί τά 1817 ἦμουν ταξιλάδρης, ἦτοι Διοικητής καί κατ' ἐκείνην τήν

ἐποχήν, δέν ἐνθυμοῦμαι πότε, διεφέρετο ὁ Παντελεήμων Χωρεπίσκοπος μέ τήν Κουφολένην διά αὐτό τό ἴδιον χωράφι, διότι ὁ χωρεπίσκοπος ἐπιστηριζόμενος εἰς μίαν διαθήκην τοῦ παππά-Κυριλλάκι ἑξαδέλφου αὐτοῦ καί τῆς Κουφολένης, μέ τήν ὁποίαν ἄφινε τό ἐλαιόφυτον εἰς τόν Παντελεήμονα, ἔζητοῦσε νά λάβη καί τό αὐτό χωράφι ὡς ἐνωμένον μέ τό ἐλαιόφυτον ἢ δέ Κουφολένη (δυσαν. λέξι) τοῦτο, λέγουσα ὅτι εἶναι ἰδικόν τῆς καί οὔτω ἐπῆγα ἐγώ ἐπιτοπίως μέ τόν Ἄντώνιον Πουλάκην καί Δημήτριον Πυρπινιώτην, οἵτινες ἀπέθανον, καί ἀκούσας τά δίκαια του χωρεπισκόπου ὁ ὁποῖος ἐπεστηρίζετο εἰς ἓν σημεῖον του χωραφίου τῆς Κουφολένας, διά τοῦ ὁποῖου ἔλεγεν ὁ χωρεπίσκοπος ὅτι ἐχώριζε τό χωράφι, ἢ δέ Κουφολένη ἐπεστηρίζετο ὅτι εἶναι ἓν χωράφι, παρατηρήσας ὅθεν ἐπιτοπίως ὅτι δέν ὑπῆρχε κανέν χώρισμα, ἀπέδοσα τό δίκαιον εἰς τήν Κουφολένην, ὥστε οἰκειοποιήθη ἔκτοτε τό χωράφι ἀδιαφιλονικῆτως.

– Ἐρ.: Αὐτό λοιπόν τό κομμάτι τό χωράφι τό ὁποῖον διαφιλονικεῖται μεταξύ τοῦ κυρίου Ράφου γνωρίζετε εἰς ποῖον ἀνήκει;

– Ἀπ.: Ἀνήκει εἰς τήν Κουφολένην καί εἶναι ἐκεῖνο τό κομμάτι τό ὁποῖον ἐξῆτει νά οἰκειοποιηθῇ ὁ Παντελεήμων χωρεπίσκοπος καί ἐγώ ἀπεφάσισα νά τό λάβη ἡ Κουφολένα ὡς σᾶς εἶπα.

– Ἐρ.: Ἐξεύρετε ἄλλο τίποτε;

– Ἀπ.: Ὅσκει.

– Ἐρ.: Ἐξεύρετε γράμματα;

– Ἀπ.: Μάλιστα.

Τῷ ἀνεγνώσθη ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους καί βεβαιώσας τά γεγραμμένα ὑπέγραψε.

– Ἰωάννης Ταταράκης βεβεό.

– Ἀ. Ἀρμένης μάρτυς.

– Ἰάκωβος σάρδης μά(ρ)τη».

52) «Ἄρ. 3341

Ἐπί τοῦ ἄρ. 808 καί ἀπό
15 Φεβρουαρίου.

Ἐν Μήλω τήν 6 Νοεμβρ. 1835

Δ/σεως 2782

Πρός

τήν Β(ασιλικήν) Νομαρχίαν τῶν

Κυκλάδων

Περί τοῦ κατακρατουμένου χωραφίου, ἀνήκοντος εἰς τὴν ἐν Μήλῳ ἐκκλησίαν τῶν Ταξιαρχῶν παρὰ τοῦ Ἱ. Ράφου.

Τὴν ὑπ' ἀρ. 808 διαταγὴν τῆς Β(ασιλικῆς) Νομαρχίας ἐβράδυνε νὰ ἐνεργήσῃ τὸ Ἐπαρχεῖον διὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ Ἰωάννου Ράφου καὶ διὰ νὰ λάβῃ τὰς ἀπαιτουμένας πληροφορίας. Ἦδη σπεύδει ν' ἀναφέρῃ ὅτι ἀπὸ τὰ ἐπισυναπτόμενα ἔγγραφα ἐξάγεται περὶ τοῦ, παρὰ τοῦ Ἱ. Ράφου, κατακρατουμένου χωραφίου, ἀφιερωθέντος εἰς τὸν ἐρημωθέντα Ναὸν τῶν Ταξιαρχῶν, προτοῦ δὲ νὰ ἐπέμβωμεν εἰς τὴν ὑπόθεσιν, ἐπισυνάπτομεν ἕν σχεδιάσμα σχετικὸν εἰς τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ὑπόθεσιν.

Κατὰ τὸ 1800, Νοεμβρίου 10, ὁ Ἰωάννης Θεριοφᾶς μετὰ τῆς συζύγου του ὑπανδρεύουσι τὴν θυγατέρα των (Κουφολένην) μετὰ τοῦ Ἰωάννου τῆς Γεωργοῦς, ἐπιλεγόμενον Βάθον, καὶ μεταξὺ τῶν ἄλλων προικοδοτήσεων δίδουσιν εἰς αὐτὴν καὶ ἓνα κομμάτι χωράφι εἰς τὰ ἁγιάσματα με' ἐλαίας μέσα, ὡς τὸ ἐπισυναπτόμενον ὑπὸ Στ(οιχεῖον) Α'. Ἡ ρηθεῖσα γυνὴ χωρισθεῖσα μετ' ὀλίγων μῆνας τὸν πρῶτον τῆς ἀνδρα, ἐνυμφεῦθη ἄλλον τινὰ Νικόλαον Μαλανδράκην καὶ κατὰ τὸ 1819, Μαρτίου 11, ἀφιερώνει διὰ διαθήκης τῆς εἰς τὸν Ναὸν τῶν Ταξιαρχῶν, τοῦ Χαντάκου ἐπιλεγόμενον, τὸ χωράφι τῆς εἰς τὰ ἁγιάσματα με' ὄλας τὰς ἐλαίας κτλ. ὡς τὸ ἐπισυναπτόμενον ὑπὸ Στ(οιχεῖον) Β'.

Ἄφ' ἑτέρου μέρους, κατὰ τὸ 1813, Ἀπριλίου 12, ὁ ποτέ Δημητρίος Τάταρης, εὐρισκόμενος ἀσθενὴς ἀφίνει διὰ διαθήκης του εἰς τὴν ἐξαδέλφην του Φλωρέντσαν τὸ ἐλαιόφυτον ὅπου ἔχει εἰς τὰ ἁγιάσματα με χωράφια κτλ. ὡς τὸ ἀπὸ Στ(οιχεῖον) Γ', τὸ ὅποιον εἶναι συνεχόμενον με' ἐκεῖνο τῆς Κουφολένας.

Τὸ μὲν ἀφιερωθέν παρὰ τῆς ποτέ Κουφολένας εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Ταξιαρχῶν τὸ ἐνέμετο ὁ ἰδιοκτῆτης αὐτοῦ Μιχαὴλ λογοθέτης Ταταράκης, ὅστις κατὰ τὸ 1830 ἐπώλησεν εἰς τὸν υἱὸν του Βασιλείου τὸ αὐτὸ χωράφι διὰ λόγου, τὸ δὲ ἕτερον χωράφιον τοῦ Δημητρίου Τάταρης ἀπέρασεν εἰς τὴν διακατοχὴν τῆς μητρὸς τοῦ Ἱ. Ράφου. ἀμφότερα τὰ χωράφια ταῦτα καὶ με' ἕτερον τοῦ Παντελεήμονος χωροπικκόπου συνεχόμενον, ἔδωσαν ἀφορμὴν κρισολογιῶν μεταξὺ τῶν τριῶν μετόχων αὐτῶν, ὡς εἰς τὸ ἐπισυναπτόμε-

νον σχεδίσμα δεικνύεται.

Μετά τήν μετάβασιν τῆς διακατοχῆς τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ χωραφίου εἰς τόν Βασιλείον Ταταράκην, ὁ Ἰ. Ράφος ἐπιστηριζόμενος κατά τήν πρός τό Ἐπαρχεῖον ἀναφοράν του τῆς 27 Σεπτεμβρίου 1835 ὑπό στ(οιχεῖον) Δ' εἰς τό προικοσύμφωνον καί διαθήκην τῆς Κουφωλένας, στ(οιχεῖον) Α' καί Β', εἰς τά ὁποῖα ἀναφέρεται τό χωράφιον κτλ. καί ἀφ' ἑτέρου εἰς τήν διαθήκην τοῦ Δημ. Τάταρη, στ(οιχεῖον) Γ', εἰς τήν ὁποίαν ἀναφέρεται τό ἐλαιόφυτον μέ χωράφια καί θεωρῶν τό χωράφι τῆς Κουφολένης ἐκτεινόμενον μέχρι τοῦ στ(οιχεῖου) Α' καί χωρισμένον ἀπό αὐτό τοῦ Α.Β. διότι εἰς τά δύο ἄκρα αὐτοῦ ἔχει σημεῖα διαχωρίσεως ὅπου σημειοῦνται ἀνά δύο στιγμαί, τό οἰκειοποιήθη ὡς ἀνήκον εἰς αὐτόν, διότι ἡ διαθήκη τοῦ Τάταρη ἀναφέρει χωράφια.

Διαφερόμενοι ὁ, τε Βασίλειος Ταταράκης καί Ἰ. Ράφος ἀνεφέρθησαν εἰς τήν τοπικήν Δημογεροντίαν Μήλου κατά τό 1833, ἣτις μεταβάσα ἐπιτολίως ἀπεφάσισε διά τῆς ὑπ' ἀριθ. 1185 πράξεως τῆς ἀπό 15 Ἰανουαρίου ὡς τό ὑπό Στ(οιχεῖον) Ε' ὅτι τό παρά τοῦ Ράφου σφετερισθέν μέρος τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἀγροῦ ὑπό στ(οιχεῖα) ΑΒ τοῦ σχεδιάσματος ἀνήκει εἰς τόν Β. Ταταράκην ἀγοραστήν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἀγροῦ, ὁ δέ Ράφος νά ἀφεθῇ ἀπ' αὐτό.

Ὁ εἰρημένος οὔτος, μή εἰσακούων εἰς τήν ἀπόφασιν τῆς Δημογεροντίας κατακρατεῖ εἰσέτι τό μνησθέν χωράφι ἐπιστηριζόμενος εἰς ἕν παράνομον μαρτυρικόν ἔγγραφον τοῦ ποτέ Ἰωάννου Πάθου, πρώτου συζύγου τῆς ἀφιερωσάσης Κουφωλένης, ὡς τό ὑπό στ(οιχεῖν) Ζ' καί εἰς δύο ληφθείσας μαρτυρίας τῶν παρ' αὐτοῦ προτεινομένων δύο μαρτύρων Κυριάκου Στρατῆ καί Γεωργίου Λαφακάκη, ὡς τά ὑπό στ(οιχεῖα) Η' καί Θ', αἱ ὁποῖαι οὐδέν ἀποδεικνύουσι.

Ὅτι δέ ἀφ' ἑτέρου τό ὑπό στ(οιχεῖον) ΑΒ τοῦ σχεδιάσματος χωράφιον εἶναι μέρος τοῦ χωραφίου τοῦ ἀφιερωθέντος παρά τῆς Κουφωλένας, ἀποδεικνύεται τόσον ἀπό τήν ρηθεῖσα ἀπόφασιν τῆς Δημογεροντίας, στ(οιχεῖον) Ε' καί ἀπό τήν μαρτυρίαν τοῦ Ἐμμ. Βασιλείου, τότε Δημογερέοντος, καθὼς καί ἀπό τὰς ληφθείσας μαρτυρίας τοῦ Χωρελισκόπου Παντελεήμονος καί τοῦ Β. Ἰωάννου Ταταράκη ὑπό Στ(οιχεῖον) Γ', διά τῶν ὁποίων ἀποδεικνύεται

ὅτι, διαφερομένου ποτέ τοῦ συμπλησιαστοῦ χωροπισκόπου μετὰ τῆς Κουφωλένης διὰ τὸ ἤδη κατακρατούμενον χωράφιον παρὰ τοῦ Ράφου, ἀπαιτῶν αὐτὸ ὁ χωροπίσκοπος ὡς ἀνήκον εἰς τὸ ἰδιόκτητόν του χωράφιον, ὁ κ. Ι. Ταταράκης τότε Βοεβόδας ὑπῆγεν ἐπιτοπίως καὶ λαβὼν τὰς ἀπαιτουμένας πληροφορίας ἀπεφάσισεν ὅτι τὸ διαφιλονικούμενον χωράφιον ἦτον τῆς Κουφωλένης. Παρατηροῦμεν προσέτι ὅτι τὸ παρὰ τοῦ Ράφου κατακρατούμενον μέρος, εἶναι ἔν καὶ το αὐτὸ μέ ἐκεῖνο τῆς Κουφωλένης καὶ γεωργεῖται μέ τὸ αὐτὸ ἄροτρον ὡς ἐν μόνον χωράφιον.

Ἐκ τούτων ὄλων παρατηροῦμεν ὅτι ὁ κ. Ι. Ράφος ἀδίκως κατακρατεῖ τὸ ἀνήκον εἰς τὸ Ἐκκλ(ησιαστικόν) Ταμεῖον κτῆμα καὶ νομίζομεν ὅτι πρέπει ὡς κατακρατῶν, νά ὑποχρεωθῆ νά τὸ ἐπιστρέψῃ μετὰ τῆς ἐπικαρπίας αὐτοῦ, δηλ. ἀπὸ τὸ 1833, καθ' ἣν ἐποχὴν ἡ Δημογεροντία ἐξέδωκε τὴν ἀπόφασιν της.

Ἐπισυνάπτεται καὶ κατάλογος τῶν ἐπισυναπτομένων ἐγγράφων.

Διὰ τὸ ἀκριβές τῆς ἀντιγραφῆς	Εὐπειθέστατος
Ἐν Ἐρμουπόλει τὴν 19 Δεκεμβρίου 1835	Ὁ Ἐπαρχος Μήλου
Ὁ Γραμματεὺς τῆς Νομαρχίας	Νικόλαος Ε. Γερακάρης
Κυκλάδων	
(ὑπογραφή)».	Ὁ Γραμματεὺς
	Ε. Κορτέσης

53) «Ἄρ. Πρ. 551

Διεκ. 99

Ἐν Ἀθήναις τὴν 3 Ἰουνίου 1837

Βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος
 Πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιῶν κτλ. Β(ασιλικήν)
 Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας
 Ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐκκλησιαστικ. Ταμεῖου

Ἀπό τὰ διευθυνθέντα εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν περὶ τῆς κάτω σημειομένης ὑποθέσεως ἔγγραφα τὰ ὁποῖα ἀντιφάσκουν πρὸς ἄλληλα, δὲν ἐξάγεται, εἰ μὴ ὅτι ἄλλο εἶναι τὸ παρά τῆς ἀποθανούσης Κουφολένας ἀφιερωθὲν εἰς τὴν ιδιόκτητον ἐρημοθεϊσαν ἐκκλησίαν τοῦ Μ. Ταταράκη ἐπονομαζομένην τῶν Ταξιαρχῶν, χωράφιον καὶ ἄλλο τὸ πλησίον αὐτοῦ κείμενον ἐλαιόφυτον χωράφιον ιδιόκτητον τοῦ Ἰ. Ράφου.

Ἐπομένως, τὸ ἀφιερωθὲν εἰς τὴν εἰρημένην ἐκκλησίαν τῶν Ταξιαρχῶν παρά τῆς Κουφολένης, κατὰ τὴν διαθήκην τῆς τὸ ὁποῖον ἐνέμετο λόγῳ τῶν ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας αὐτῆς δικαιωμάτων του, ὁ κύριος Μ. Ταταράκης καὶ τὸ ἐπώλησεν ἀκολούθως εἰς τὸν υἱὸν του Βασίλειον, ὅστις κατεῖχεν αὐτὸ μέχρι τῆς διαλύσεως τῶν Μοναστηρίων, αὐτὸ μόνον ὡς ἀφιέρωμα ἀνήκει, κατὰ τὸ ἀπὸ 26 Ἀπριλίου / 8 Μαΐου 1834, Βασιλικὸν Διάταγμα, εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον χωρὶς καμμίαν περαιτέρω διαφιλονίκησιν καὶ ὁ κύριος Διοικητὴς Μήλου, θέλει διαταχθῆναι νὰ ἐνεργήσῃ τὴν δι' ἐνόρκων εἰδημόνων προαπαιτουμένην ὀροθετικὴν διαγραφὴν καὶ ἐκτίμησιν μόνου τοῦ πραγματικῶς ἀνήκοντος εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον χωραφίου τοῦ ἀφιερωθέντος παρά τῆς Κουφολένας καὶ νὰ ἀποστείλῃ αὐτὴν εἰς τὴν Γραμματεῖαν ἄνευ ἀναβολῆς διὰ νὰ ζητηθῆ ἢ τῆς Α (ὑτοῦ) Μ(εγαλειότητος) ἔγκρισις διὰ τὴν ἐπὶ δημοπρασίας ἐκποίησίν του.

Τὸ δὲ πλησίον αὐτοῦ κείμενον ἄλλο χωράφιον τοῦ Ἰω. Ράφου, τὸ ὁποῖον εἶναι ιδιόκτητον του καὶ ἐπὶ τοῦ ὁποίου δὲν δύναται τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον νὰ ἔχῃ δικαίωμα ιδιοκτησίας διότι ἐν καὶ μόνον χωράφιον ἀφιερώθη εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Ταξιαρχῶν παρά τῆς διαληφθείσης Κουφολένας, θέλει διαταχθῆναι ὁ Διοικητὴς ν' ἀφήσῃ ἐλεύθερον εἰς τὸν ιδιοκτῆτην, πρὸς τὸν ὁποῖον νὰ ἐπιστραφοῦν καὶ τὰ τῆς ιδιοκτησίας του ἔγγραφα, ὅσα κατὰ καιρὸν ἔδωσεν εἰς τὰς ἀρχάς.

Ταῦτα γνωμοδοτοῦσα ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως, ἐπιστρέφει καὶ ὅλα τὰ διευθυνθέντα ἔγγραφα κατὰ τὴν παρὰ πόδας σημειώσιν.

Ἡ Ἐπιτροπή
(Τ.Σ.) † ὁ πρόων Σμύρνης Σεραφεῖμ.
† Νικηφόρος Χαο. Ἰβηρίτης.
† φ. Παπαμανόλης
† Νικόλαος Λεβίδης

Σημειώσεις τῶν ἐπιστρεφόμενων
ἐγγράφων κλπ.»

Ἐπισημειωματικά:

«[Ἡ Γραμματ. Ἐκκλησιαστ.]

Δ. 2567

Πρὸς τὸν Διοικητὴν Μήλου, ἐπὶ ἐπιστροφῇ, κατὰ συνέπειαν τῶν ἀπὸ 17 Ἰαν. ὑπ' ἀριθ. 2126 καὶ ἀπὸ 6 Νοεμ. 1835 ὑπ' ἀριθ. 3541 ἀναφορῶν τοῦ πρόων Ἐπάρχου Μήλου. Προσκαλεῖται δέ νά συμμορφωθῇ πρὸς τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα, γνωστοποιῶν ἐν δέοντι εἰς ἡμᾶς τὸ ἀποτέλεσμα τῶν πράξεών του.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 21 Αὐγούστου 1837
Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐκκλησιαστ. κτλ. Γραμματεὺς.
Α. Πολυζωΐδης».

54) «[Ἡ Γραμματ. Ἐκκλησιαστ.]

Ἄρ. 22568–24075

Τὴν 13 Ἰαννουάο. 1839, Ἀθῆναι

Πρὸς
τὸν Ὑποδιοικητὴν Μήλου

Ἐπὶ τοῦ ἀρ. 919, περὶ ἐκποίσεως ἐκκλησιαστικοῦ ἀγροῦ ἐν Μήλω.

Δυνάμει τοῦ, ἀπὸ 7/19 Νοεμβρίου, π.ἔ. ὑπ' ἀριθ. 3936, Βασιλικοῦ Διατάγματος, ἐγκρίνομεν νά ἐκτεθῇ εἰς δημοπρασίαν ἐκποιή-

σεως συμφώνως μέ τās περί τῶν τοιούτων ὑπαρχούσας γενικās διατάξεις, τό ἐπί τῆς νήσου Μήλου κείμενον τεμάχιον ἐκκλησιαστικοῦ ἀγροῦ, τό ἀφιερωθέν ὑπό τῆς Κουφολένης καί ἔχον ἕκτασιν Βασιλικῶν στρεμμάτων τεσσάρων καί μέτρων ὀκτακοσίων δέκα μετά τῶν ἐμπεριεχομένων ὀκτώ ἐλαιοδένδρων κατά τό εἰς ἡμᾶς ὑποβληθέν διά τῆς ἀπό 25 Ἰουλίου π.ἔ. ἀναφορᾶς ὑμῶν πρωτόκολλον τῆς διαγραφῆς καί ἐκτιμήσεως.

Προσκαλεῖσθε ἐπομένως νά ἐνεργήσετε τήν προκειμένην δημοπρασίαν καθ' ὅλην τήν τάξιν καί νά ὑπερβάλετε ἐν καιρῷ τά πρακτικά εἰς τήν ἡμετέραν ἔγκρισιν.

Ὁ Γραμματεὺς
Γ. Γλ(αράκης)»

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

ΠΗΓΗ ΠΡΟΕΛΕΥΣΗΣ ΕΓΓΡΑΦΩΝ

Γενικά Ἀρχεῖα τοῦ Κράτους.

1. «Γραμματεία Ἐκκλησιαστ. καί Δημοσ. Ἐκπαιδεύσεως» (1833–1848). Κλάδος Α' – Ἐκκλησιαστικῶν (καί Γενικῶν Θεμάτων).

α) **Θυρίς 34 – Φάκ. 1**, «Κυκλάδων ἰδιωτικά ἐκκλησία».

Τά ἔγγραφα ὑπ' ἀριθ. 46 – 53.

β) **Θυρίς 34 – Φάκ. 2**, «Ἐνοριακαί ἐκκλησία».

Τά ἔγγραφα ὑπ' ἀριθ. 12 – 14, 18–28.

γ) **Θυρίς 35 – Φάκ. 1**, «Ἐκκλησιῶν ἐνοριακῶν γενικά».

Τό ἔγγραφο ὑπ' ἀριθ. 54.

δ) **Θυρίς 63 – Φάκ. 7, (64/2)** «Κυκλάδων διατηρ. μοναστήρια».

Τά ἔγγραφα ὑπ' ἀριθ. 1 – 7, 9 καί 11.

ε) **Θυρίς 78 – Φάκ. 6**, «Ἐπισκοπή Μήλου».

Τά ἔγγραφα ὑπ' ἀριθ. 8, 10, 15 – 17.

2) «Υπουργεῖον Ἐκκλησιαστ. καί Δημοσ. Ἐκπαιδεύσεως». Τμήμα Α' – Ἐκκλησιαστικῶν καί Γενικῶν Θεμάτων.

α) **Θυρίς 77 – Φάκ. 24**, «Ἱερά Λείψανα καί ἄμφια ἐκκλησιῶν».

Τά ἔγγραφα ὑπ' ἀριθ. 29 – 45.